

**Kong
Karl**

Portrettet, side 24-26

Hjemmeseier

Matspalten, side 23

Trendsetter

Jakten på den akademiske frisyren endte på badet til Dag Solstad.

Reportasje, side 18-22

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 65, utgave 12 | www.universitas.no | onsdag 6. april 2011

STRØMROTET I STUDENTBYENE FORTSETTER:

25 000 rammet

■ Nå viser det seg at beboerne i alle studentboligene har betalt for Hafslunds overfakturering av Kringsjø.

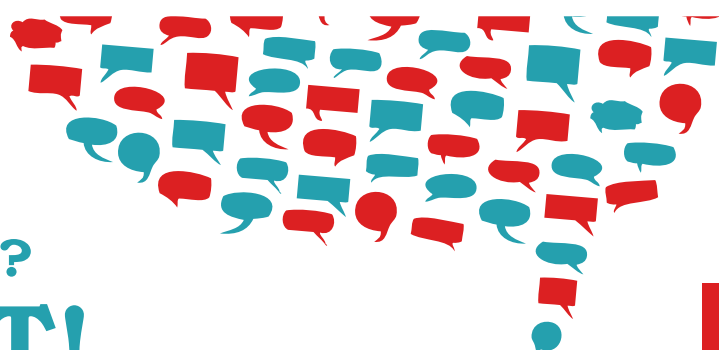
■ SiO kan ennå ikke si om de skal tilbakebetale alle involverte, og får kritikk for sin håndtering av saken.

Nyhet, side 4 og 5

STUDENTVALG!

HVEM FORTJENER DIN STEMME?
LES VALGBILAGET!

redaktør: **Simen Tallaksen**
simen.tallaksen@universitas.no 480 36 044

redaksjonsleder: **Nordis Tennes**
nordis.tennes@universitas.no 922 21 231

fotosjef: **Ketil Blom**

desksjef: **Håken Lid**

nettredaktør: **Mikael Lunde**

MENINGER

Selektiv åpenhet

Denne uken fikk Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) en erstatning på nesten 20 millioner kroner av Hafslund, etter at det i vinter kom frem at energiselskapet har overfakturert Kringsjø studentby for strøm siden 2003.

Dette er gledelige nyheter både for SiO og for studentene som vil ha pengene sine tilbake.

Universitas har brukt mye spalteplass på strømkaoset, men først nå kommer det frem at det ikke bare er beboere på Kringsjø som har betalt for festlighetene. SiO har nemlig dekket de økte utgiftene ved å sette opp husleia ved nesten alle studentboliger i perioden. Dermed har beboere på for eksempel Bjølsen vært med på å betale den urettmessig høye strømregningen på Kringsjø. Resultatet er et salig kaos:

25 000 leietakere er rammet av feilen – et tall boligdirektør Tom Olstad har problemer med å redegjøre for hvor lenge han har sittet inne med.

Fordeelingen av regningen gjør tilbakebetaling til et komplisert regnestykke, og SiO har bare juridisk ansvar for de som har betalt for mye siden 2009.

Det er fremdeles usikkert hvem som skal få tilbakebetalt penger, og hvordan dette skal gjennomføres i praksis. Saken skal nå avgjøres av tillitsvalgte studenter i Velferdstinget.

Informasjonen til studentene har vært begreidelig, men samme dag som denne utgaven av Universitas gikk i trykken, sendte SiO ut en pressemelding og la ut et innlegg på sine nettsider med informasjon om saken. I beste fall har man ventet med å informere studentene før det har foreligget en tydelig oversikt over situasjonen. I verste fall har informasjonen vært bevisst begrenset, og medieoppslagene har vært brukt som en nyttig brekkstang mot Hafslund.

SiO skriver på sine nettsider at de ønsker å oppleves som åpne og tilgjengelige for studentene og sine omgivelser. Likevel er ikke organisasjonen omfattet av offentlighetsloven, noe som gjør det vanskelig for både journalister og studenter å få innblikk i samskipnadens interne arbeid.

Vi håper Velferdstinget kommer frem til en fornuftig løsning for tilbakebetaling. Etter dette håper vi de samme tillitsvalgte vil debattere samskipnadens forhold til offentlighetsloven.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Katrine Myra**
katrine.myra@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Molte Moes vei 33**

Postadresse: **Boks 89 Blindern, 0314 OSLO**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Det er et paradoks og et demokratisk problem at det skal k

Stemmerett til s

KOMMENTAR

Maren Ørstavik, kulturredaktør i Universitas

Klagesang over at byrådet blåser en lang marsj i studentene er kjente toner i Universitas. I valgår som dette er frustrasjonen særdeles stor, og oppgitte studentpolitikere raser over manglende studentboliger og barnehageplasser, og slåss for bedre kollektivtransport og mer generell påvirkning på byens lokalpolitikk. At de stadig blir møtt med skuldertrekk og labert engasjement fra byrådet er trist, men ikke rart. Ifølge tall fra Lånekassen er langt under halvparten av studenter med støtte fra Lånekassen folkeregistrert og har stemmerett i byen, hvilket betyr at oslostuderter ikke er en reell velgergruppe. Dermed er det ikke politisk lønnsomt for lokalpolitikere å engasjere seg i studenter.

Siden 2001 har det vært mulig for studenter å endre folkeregistreringsadresse til den byen de studerer i. Likevel er det mange som lar være å melde flyttingen, selv om et studieopphold gjerne varer i mange år, og på tross av at flere antagelig blir boende i byen også etter avsluttede studier. Hovedgrunnen for mange er reisestipend fra Lånekassen. Studenter du i Oslo og kommer fra andre deler av landet, mister du opptil 7 250 kroner i reisestipend dersom du folkeregistrerer deg i Oslo. Dermed er det ikke økonomisk lønnsomt for studenter å engasjere seg i lokalpolitikk.

Slik styrkes en gjensidig likegyldighet mellom studenter og politikere. Hvor ofte hører man studenter diskutere lokalpolitikk seg imellom over en kopp kaffe? Og hvor ofte sitter lokalpolitikere og diskuterer studentenes ve og vel? Valgdeltagelse

ved kommunevalg er generelt lavest i aldersgruppen 18 – 29, og den øker ikke av at både studenter og politikere lever i en by-hverdag der alle vet at studentenes meninger og behov ikke egentlig har gjennomslagskraft. Men i Oslo, hvor én av ti innbyggere er studenter, burde både påvirkningskraften og engasjementet være større. Når et reisestipend på denne måten påvirker både samfunns- og valgdeltagelse, er det grunn til bekymring.

Saken har vært oppe før, både ved valget i 2007 og i 2003. Ved forrige kommunevalg tok representanter fra Arbeiderpartiet og SV både i Oslo og Bergen til orde for å endre stipendordningen. Et forslag har vært å la kommunen ta reiseregningene, en utgift som antagelig er mye lavere enn skattekrone de omregistrerte studentene vil bringe inn. Et annet har vært å la reisestipend til foreldres bosted stå urørt uansett hvor studenten

er folkeregistrert. Å fjerne hele reisestipendordningen er også en mulighet, selv om det vil være et tap for fraflytningspolitikk. Uansett bør studenter landet over presse på for å endre ordningen. Å stemme i kommunen der du bor skal ikke koste penger. Punktum.

Høstens valg er altså det tredje kommunevalget siden studenter har kunnet melde flytting til studiekommunen sin, og de to

foregående valgene har hatt rekordlav deltagelse blant unge. Nå er det på tide at det gjøres uproblematisk for studenter å bruke stemmeretten sin der den er nyttig både for dem og byen de bor i.

Jeg foreslår at det kommende bystyret i Oslo til høsten tar et godt tak i Kunnskapsdepartementet for å endre reisestipendordningen slik at det i hvert fall ikke skal stå på kronene om en tilflytterstudent skulle få lyst til å stemme.

Men de har jo ingen grunn til å høre på meg, en skarve student.

marenor@universitas.no

ØYEBLIKKET

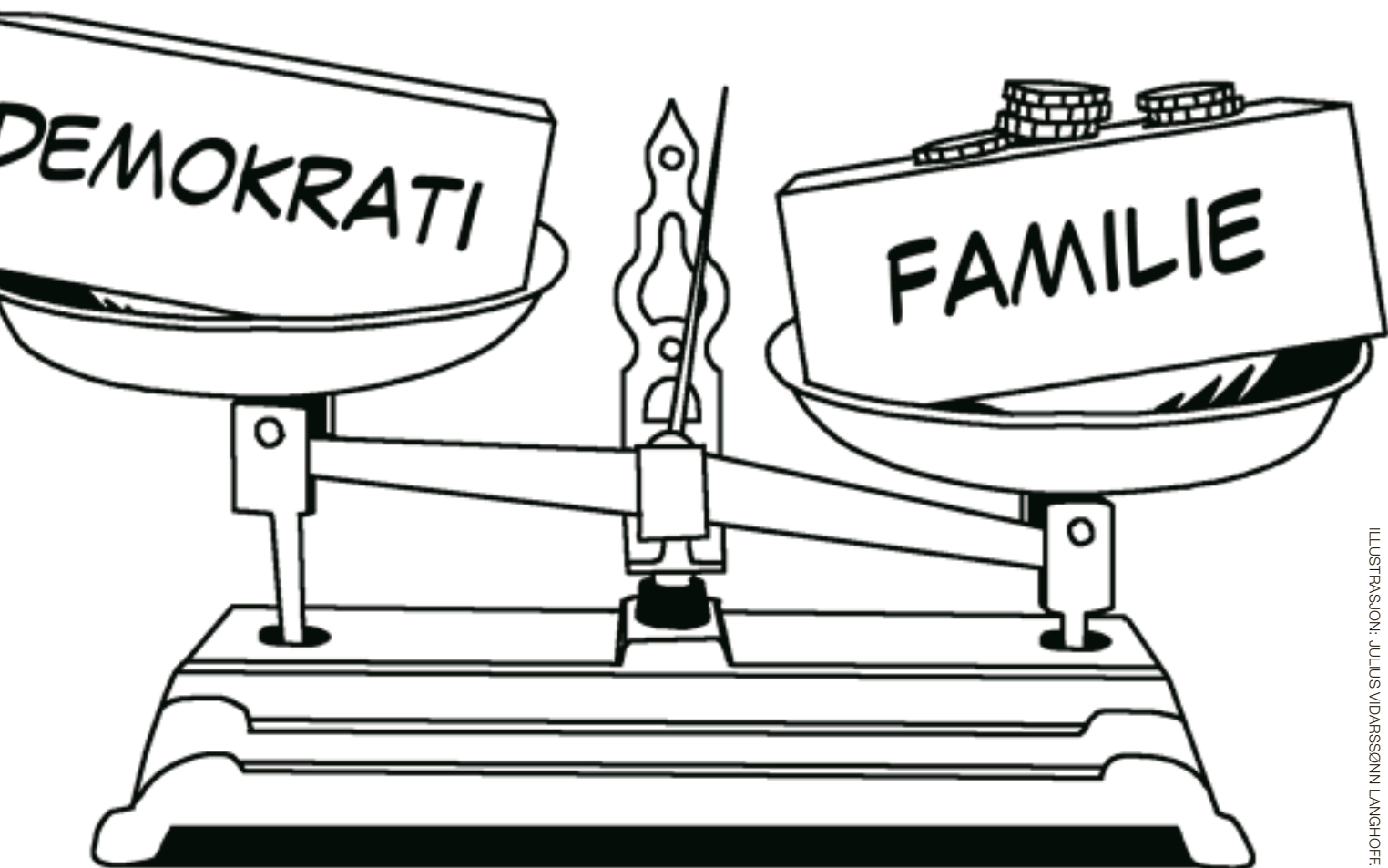
av Ketil Blom

Full English breakfast: Universitas er på case-jakt og møter på Henning Engebretsen som lager egg og bacon.

oste penger å få stemmerett i den kommunen du studerer i.

Valgs

ILLUSTRASJON: JULIUS VIDARSSONN LANGHOFF

SIGNERT

Aksel Braanen
Sterri, leder Student-
parlamentet ved UiO.

Du er herved utfordret til å stemme. Studentenes gjennomslagskraft avhenger av ditt bidrag.

Din sjanse

Studenter på Universitetet i Oslo, jeg ber dere lytte. Det er valg til studentenes øverste tillitsvalgte organ. Det er valg til Studentparlamentet, og jeg ber dere stemme.

Det er sikkert flere av dere som ikke føler tilknytning til Studentparlamentet. Det er sikkert flere som ikke føler tilhørighet til en av listene som stiller til valg. Men det er ikke en unnskyldning for at du ikke skal ta et informert valg og bruke stemmeretten din.

Å stemme er aldri en ren rasjonell handling. Nyttene ved å stemme vil nesten aldri være stor nok til å forsvare de kilokaloriene det koster å karre seg til stemmelokalene.

«Valget er den sjansen du har til å støtte de få som jobber for de mange.»

Men det å stemme er så mye mer enn en instrumentell handling. Det sikrer legitimitet til det arbeidet vi studenter gjør – sammen – for å sikre våre rettigheter. Studenter jobber

på alle nivåer med å representere deg i alle organer hvor beslutninger fattes. En stemme til de du har mest tro på, er en stemme som gir dem legitimitet til å stå på for deg. Valget er den sjansen du har til å støtte de få som jobber for de mange.

Vi i Studentparlamentet har ytret studentens interesser i interne kanaler her på universitet, men også i nasjonale medier. Slik har vi vært med på å forme debatten og muliggjort og begrenset politikerne handlingsvalg til det beste for studentene på UiO.

Vi har også tatt kontroversielle standpunkter. Som da vi foreslo å legge ned Teologisk fakultet eller ytret vår støtte til radikal kjønnskvalifisering. Om du er uenig i disse sakene, vil en stemme fra deg til den listen du mener representerer deg sikre at det er dine standpunkter som blir fremmet den neste perioden. Veien er kort til Villa Eika. Har du stemt, så lover vi å lytte. Stemme kan du gjøre på nettsiden valg.uio.no, der den fysiske terskelen for å bidra er redusert til det minimale. Jeg har ikke bedt deg om mye, men jeg ber deg stemme. Godt valg!

debatt@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

« Ved å skape alkoholfokusfri fadderveke blir det mer variert, og ein blir like godt kjent. Alle blir inkluderte, også dei som ikkje vil drikke kvar dag.

Fadderkoordinator Monica Olsen ved Høgskolen i Bergen har laget et nytt ord. Alkoholfokusfri. Det klinger flott, og vi sender våre tanker til bergensstudentene. Studvest 30.03.

« Det vil bli veldig dyre billetter, men vi har tro på at Jay-Z fans vil stille opp. Planen er å sette opp medlemsavgifta med 500 kroner i året, for hvert medlem. Dette tror jeg medlemmene vil forstå.

1. april kunne Radio Nova melde at Jay-Z var booket til Studentersamfundet. Bookingansvarlig i Chateau Neuf Servering Torstein Lovlid hadde en helmaks plan, som dessverre bare var tull og tøys. Artig lèll, sier nå vi. Radio Nova 01.04.

« Alle bedrifter med respekt for seg selv har en massasjestol. Dette vil garantert bidra til økt produktivitet.

I Bergen meldte Studvest om at de nå hadde overtatt Bergen Student TV, og redaktør Anders Jakobsen hadde planene klare. Dette ble også meldt 1. april. Studvest 01.04.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

Velaug Valgguiden 2011 viser at HF-lista kjemper for ingenting, mens Realistlista bare er mot. #Keepitreal #studentvalg #uio <http://tiny.cc/osicw>

5. apr

Student

Studentsnakk Viktige studentkrav ble hørt i ny vakt-virksomhetslov fra <http://bit.ly/hkffFf>

5. apr

Norsk studentorg

BergenStudentTV Lurer du Statens Lånekasse kan det koste deg dyrt <http://bstv.no/5957/skyldig-til-det-motsatte-er-bevist/>

4. apr

Bergen Student-TV

torkil elsker studentpolitikk litt for mye, så jeg må nok ut av landet når jeg ikke sitter i posisjon neste periode @SP_UiO

4. apr

Studentparlamentet

Forskerforum Departementet presset UiB til å opprette studieplasser universitetet ikke har råd til. Pengestriden eskalerer internt.

4. apr

Forskerforum

Radio nova @breckers Send tips til musikk@radionova. no hvis du har noen låter som burde vurderes!

4. apr

Radio Nova FM 99, 3

UniOslo Valget til Studenparlamentet ved UiO starter i dag. «Den som stemmer, bestemmer», sier rektor i bloggen:<http://bit.ly/dHZuRu> @SP_UiO

5. apr

Universitetet i Oslo

joachimnf Å gå 40 timer uten søvn, for så å finne ut at innleveringsfristen til oppgaven i strategi er i morgen og ikke på onsdag. #denfølelsen

4. apr

Student

nyhetsredaktør: Mathias Vedeler
mathias.vedeler@universitas.no 415 29 011

NYHET

Billigst å studere i øst

UTENLANDSSTUDIER: Over 20 000 unge velger å ta hele eller deler av utdanningen sin ved læresteder i utlandet. Polen er det desidert billigste landet å studere i, deretter følger Ungarn, Tsjekkia, Slovakia og USA. Sist på listen, og altså dyrest, er Danmark og Australia, skriver VG Nett.

Norske medisinstudenter i Øst-Europa får dobbelt så mye for støtten fra Lånekassen som de som utdanner seg i Australia eller Danmark.

– Som regel sitter studenter i lavkostlandene igjen med litt mindre studielån. Men likevel langt mer enn om de hadde studert i Norge, sier ANSA-president Kristoffer Moldekleiv.

– Ingen av politistudentene fikk jobb

POLITIUTDANNING: Ingen av de 430 politistudentene som er ferdig utdannet til sommeren, har fått fast jobb, opplyser studentrådsleder Andreas Adolfsen ved Politihøgskolen til Aftenposten.

Noen av studentene har fått sommerjobb i politiet, men studentrådslederen etterlyser de nye stillingene justisminister Knut Storberget lovet for tre år siden.

– Signalene er negative over alt. Ved flere politidistrikter, som Oslo, var det lovet nye stillinger, men nå ser det ut til at de ikke blir realisert, sier Adolfsen.

Justisminister Knut Storberget er sterkt uenig i kritikken fra Adolfsen.

– Man må nok få eksamen før man begynner å gå ut i mediene og kreve arbeid, sier han til NRK.

Skyhøyt papirforbruk ved NHH

MILJØ: De tre største lærestedene i Bergen bruker i gjennomsnitt 1450 ark per student i året, skriver Studvest. Norges Handelshøyskole (NHH) ligger godt over gjennomsnittet, og bruker dobbelt så mange ark per student som Høgskolen i Bergen.

På tross av det høye forbruket har NHH ingen klare mål om å redusere papirmengden.

– Vi har ingen eksplisitte mål om å redusere papirforbruket. Vi har et ønske om å redusere avfallet og det er jo papir en betydelig del av, sier Erik Lundberg, leder ved administrativ og teknisk driftsavdeling ved NHH.

Derimot har Universitetet i Bergen som mål å redusere papirforbruket med to prosent i året og 20 prosent på lang sikt.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Universitas Nr. 12 1986

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Universitas er et organ for studentene og bør se som sin oppgave å gi studentene informasjon om det som foregår blant studentene og ved Universitetet forøvrig. Oppgaven kan synes enkel, men den innebærer mange vanskeligheter. Den største faren for bladet, er faren for å bli kjedelig. Dette er en fare bladet ikke alltid har unngått.

Hentet fra spalten «Hogg og stikk», Nr. 4 1961

Strømkaos alle studen

Det er ikke bare Kringsjø studentby som er rammet av Hafslunds overfakturerings. Nå viser det seg at nesten alle SiOs leietagere de siste åtte årene har betalt for mye i strøm.

HAFSLUND-SAKEN

tekst: Marie De Rosa

tekst: Anders Fjellberg

foto: Ketil Blom

Universitas skrev tidligere i år at Hafslund har overfakturert Kringsjø studentby siden 2003, og dermed skylder studentene mellom 15 og 20 millioner kroner. På det tidspunktet kom det frem at feilen rammet omtrent 9700 leietakere.

Nå viser det seg at hele 25 000 leietakere har måttet betale for strømkaoset. Alle som har bodd i en av samskipnadens boliger mellom 2003 og 2009 har betalt for mye i strøm til SiO.

– Når vi disse årene har hatt en feilmåling på Kringsjø, har vi vært nødt til å dekke inn energiutgiftene våre gjennom husleieøkning for alle leietakerne, med unntak av tre bygg på Kringsjø fra 2007, hele Pilestredet Park og noen familieboliger i Sognsveien, sier Olstad.

– Husleieprisen vurderes i forkant av hvert år. Det gjør faktisk at alle leietakere har vært med på å bære kostnadene mellom 2003 og 2009, sier Olstad.

På mandag sier Olstad til Universitas at SiO har vært klar over at feilmålingen har rammet 25 000 leietakere helt siden feilen ble oppdaget i fjor. Når Universitas ringer ham på tirsdag, hevder han imidlertid at SiO ikke oppdaget omfanget av feilfaktureringsen før i begynnelsen av mars i år.

Hafslund og SiO har nå kommet til enighet om at strømselskapet skylder SiO bortimot 20 millioner kroner. Det inkluderer ekstrakostnadene som SiO vil påføres når de skal betale tilbake pengene til studentene.

– SiO bør betale alle

Sosiologistudent ved UiO Sverre Høst har bodd på Bjølsen studentby siden 2008, og er en av studentene som har betalt for mye i husleie. Han mener alle leietakerne som er rammet av strømkaoset bør få pengene sine tilbake.

– De er vel ikke snakk om store

Dette er saken:

- Universitas skrev tidligere i år om at Hafslund har dobbeltregistrert strømforbruket ved Kringsjø studentby siden 2003.
- Hafslund skylder dermed Studentsamskipnaden i Oslo (SiO) 20 millioner kroner.
- Tidligere kom det frem at 9700 studenter ble rammet av strømkaoset. Nå viser det seg at hele 25 000 studenter har måttet betale for SiOs doble strømavgifter.
- SiO er ikke sikker på om alle studentene vil få refundert pengene sine, og er ikke juridisk forpliktet overfor studentene som har betalt for mye i strøm før 2009.
- Samtidig møter SiO kritikk for å ikke ha informert studentene godt nok om saken.

summer hver student skal ha tilbake, men det handler om å opp- tre ærlig og redelig. SiO er jo til for studentene, sier Høst.

I 2009 begynte SiO å skille ut energikostnader som en egen post på SiO-leietakernes faktura. Derfor er det utelukkende Kringsjø-beboerne som har betalt for strømgilpen fra 2009 til 2010. Som følge av overbetalingen ble energikostnadene ved Kringsjø nedjustert med 22 prosent i januar i år.

– Etter at strømmen ble skilt ut som en egen linje, beregnet vi energikostnadene med utgangspunkt i de faktiske kostnadene i de ulike byggene, sier Olstad.

– Ikke juridisk forpliktet

På grunn av disse fakturaendringene har ikke alle berørte studenter krav på å få refundert det de måtte ha betalt for mye i husleie. Ifølge SiO har nemlig ikke samskipnaden et juridisk ansvar for å tilbakebetale leieboere fra før 2009. – Vi kan regne ut ganske nøyaktig hvor mye leietakerne på Kringsjø har betalt for mye i løpet av de to siste årene, og vi er veldig innstilt på å få refundert pengene til denne grup-

Rammet: Sverre Høst er en av de mange tusen studen

pen. Men for perioden før 2009 blir situasjonen mer kompleks. Da snakker vi om så skrekkelig mange studenter, forteller Olstad.

– Derfor blir det en avveining opp mot det moralske aspektet, og hva det vil koste oss administrativt å håndtere dette, sier han.

SiO vil foreløpig ikke oppgi hvor mange studenter som faller utenfor denne juridiske rammen.

Reagerer på informasjonsmangel

Leder for Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT), Magnus Nystrand,

et har rammet tbyene

tene som har måttet grave dypt i lommene for å dekke strømutfordringene til SiO.

mener at alle burde gis en enkel og ubyråkratisk mulighet for å få tilbake pengene sine, og at dette må annonseres bredt. Han påpeker likevel at tilbakebetalingen kan by på vanskeligheter.

– Hvis SiO får ansvaret for å aktivt spore opp hver enkelt, kan ressursene som må til gjøre at studentvelferden på andre områder må kuttes. Det vil vi ikke, sier Nystrand.

Han forteller videre at VT nå jobber for å få på plass et slags innrapporteringssystem, hvor alle som er rammet av feilmålingen kan kreve tilbake sin rettmessige andel av pengene.

Tidligere VT-leder Mari Berdal

Djupvik reagerer på måten denne saken har blitt håndtert av SiO.

– Jeg mener at SiO burde hatt en plan for å håndtere den massive kritikken som har kommet på grunn av denne saken. Dersom leien stadig øker, kan det medføre at man som leietaker til slutt blir lei. Mangelen på informasjon kommer på toppen av dette, sier Djupvik.

Hun mener at SiO bør ta ansvar også for de studentene som har betalt for mye i leie før 2009.

– For SiO sitt omdømme og rykte burde de ha en plan som også omfatter de som faller utenfor det juridiske området. SiO står til ansvar overfor sine

leietakere selv om det er Hafslund som sitter med regningen, sier Djupvik.

Mener å ha informert
Olstad mener at SiO har informert alle de berørte studentene tilstrekkelig.

– Vi har vært ute med informasjon i ulike kanaler og medier, blant annet på våre egne websider. Vi sender også ut jevnlige nyhetsbrev til våre leietakere, og vi har kommentert saken på Facebook, sier Olstad.

– Vi vurderer til enhver tid hva vi mener er riktig å gå ut med av informasjon og når, men vi kan alltid spørre oss selv om vi burde

«Det handler om å opptre ærlig og redelig. SiO er jo til for studentene.»

Sverre Høst, Bjølsen-beboer

ha gjort det tidligere, sier han.

Bjølsen-beboer Sverre Høst er ikke enig med Olstad, og etterlyser bedre informasjon fra SiO om hvem som faktisk er rammet og hva de kan forvente seg å få tilbake.

– Jeg fikk et nyhetsbrev i dag, men jeg fikk inntrykk av at det bare gjaldt Kringsjø. Det er sikkert mange som ikke har fått

med seg at de har betalt for mye. SiO bør definitivt informere bedre.

– Tror du at du kommer til å få tilbake penger fra SiO?

– Nei, i hvert fall ikke mye. Kanskje jeg får en symbolsk kompensasjon.

mtrosa@universitas.no

Vil forbedre PPU

PPU-studiet har fått hard medfart i mediene de siste månedene. Nå håper instituttet at to nye prosjekter skal imøtegå kritikken.

PEDAGOGIKK

tekst: Mathias Vedeler

Den praktiske delen av lærerutdanningen ved Universitetet i Oslo (PPU) har høstet massiv kritikk det siste halvåret. Kritikerne har hevdet at teorien som studentene lærer på skolebenken ikke henger sammen med skolehverdagen i praksis.

Nå håper Institutt for lærerutdanning og skoleforskning (ILS) at et nytt prosjekt kalt «Universitetsskole» skal gjøre noe med problemet.

– En viktig del av prosjektet er å integrere praksisen gjennom hele det femårige studieløpet. Vi ønsker å legge opp til en samhandling med skolene der studentene blant annet kan drive forskning i praksisen på masternivå. Det bringer praksisen inn i lektorutdanningen, og forskningen inn i skolene, sier Tone Dyrdal Solbrekke, faglig leder for Lektorprogrammet.

Prosjektet er primært laget med tanke på studentene som går på Lektorprogrammet.

– Dette fordi de begynner i praksis allerede første semester i stedet for etter endt mastergrad. Men andre lærerstudenter vil også få muligheten til å ha praksis ved skolene som er med i prosjektet.

Selv om Solbrekke håper at prosjektet vil komme PPU-kritikken i møte, understreker hun at dette ikke er satt i gang på bakgrunn av medietyret.

– Prosjektet ble påbegynt i 2009, og er ikke en direkte konsekvens av kritikken mot PPU. Men prosjektet vil kunne svare på noe av det som er grunnkjernen i kritikken.

Det er ikke bare Universitetsskoleprosjektet som skal føre til sterkere sammenheng mellom teori og praksis. ILS tror også et annet prosjekt kalt «PUPILS» vil bote på problemet.

– Et poeng med «PUPILS» er at studentene skal jobbe med det samme temaet i både teoriundervisningen og i praksisperioden. Til nå har det kanskje vært litt hulter til bulter, sier Rolf Mikkelsen, nestleder ved ILS.

– Dette ble startet opp før PPU-kritikken kom, men det er klart vi fanget opp den også. Men det er heller ikke noe ny kritikk at ikke all student opplever samstemmelse mellom teoriundervisningen og praksisperioden, sier han.

mathias.vedeler@universitas.no

Gründer seg til

Stolte vinnere: Studentbedriften Atech SB vant førsteprisen for beste studentbedrift. Dermed får de representere Norge i EM i juni.

Norske studentbedrifter kan nå langt om de spiller kortene sine riktig under NM i entreprenørskap. Mange skaper sin fremtidige arbeidsplass under studietiden.

NM FOR STUDENTBEDRIFTER

tekst: Mirjam Folkvord

foto: Maria Mår Johansen

foto: Ketil Blom

– Har du noen gang prøvd å koke suppe på 0,13 buljongtjening, 1/6 squash og et halvt egg? Ikke det? Nettopp.

Slik begynner presentasjonen til Hybelkokeboka SB i NM for studentbedrifter. Konseptet til Hybelkokeboka er enkelt. Det finnes et udekket marked for gjennomførbare én-porsjonsoppskrifter, mener studentene. Resultatet? En kokebok med singel-oppskrifter. Av opplaget på 700 er 640 alt solgt. Nye markeder og muligheter kan åpenbare seg for de som spiller kortene sine rett under NM i studententreprenørskap.

Norges beste samlet

Mandag og tirsdag denne uken var 13 av Norges beste studentbedrifter samlet på Næringslivets hus i Oslo for å delta på NM for studentbedrifter. En rekke priser ble delt ut, og vinnerne av den gjeveste prisen, Årets studentbedrift, kommer videre til EM, som går av stabelen i Madrid i juni.

På messen var studentbedrifter fra en rekke norske høyskoler representert. Høyskolene i Ålesund og Telemark var tungt representert med tre lag hver. Bedriftene satser på å selge alt fra flatbrød via sykkelutstyr til vannrensing for oljetankere.

Bare én Oslo-bedrift

I et hjørne med grønn dekor og estetisk lyssetting finner vi Sørhus Andersen SB. Bedriften er den eneste som representerer Oslo i konkurransen. De er også den eneste bedriften sammensatt på

tvers av utdanningsinstitusjoner, henholdsvis Høgskolen i Oslo og BI. Mette Lilleby (BI), Wenche Hansen (HiO) Gro Helene Andersen (BI) står bak opprettelsen av firmaet som produserer knekkebrød av helkorn og frø.

– Vi håper å kunne satse på dette, og fortsette driften selv om skoleåret og emnet er over, sier de.

– Velg noe du brenner for

På messen er også fjorårets vinner av prisen Årets studentbedrift. Steffen Langerød gikk til topps med bedriften Seso SB i 2010. Deres forretningsidé gikk ut på en tjeneste for «kvalitetssikring av kundeopplevelser».

– Vi ville finne ut hvordan vi ved relativt enkle grep kunne hjelpe butikker til å bli helhetlig bedre. Vi valgte å tilby «mystery shopping», og kartlegging av ansattes trivsel på jobb. Vi fikk enormt god respons etter å ha gjennomført et pilotpro-

sjekt først.

– Har du noen råd til studenter som vil bli gründere?

– Sats på noe dere brenner for, noe dere virkelig er interessert i. Og gjør grundige undersøkelser, test produktet på markedet før dere satser for fullt.

Kine Norheim arbeider som entreprenørskapspartner ved Høgskolen i Ålesund. Hun mener erfaring er det viktigste studentbedrifter kan tilby.

– De fleste bedriftene legges jo ned etter at året og undervisningen er omme. Men da har studentene fått med seg mye av den tankegangen som trengs for å starte for seg selv. Det er det aller viktigste.

Glade vinnere

Atech SB ble vinnerne av Ungt Entreprenørskaps førstepris, og kan nå med rette kalle seg Norges beste studentbedrift. Bedriften er et samarbeid mellom studenter fra Produkt- og systemdesign, Økonomi og administrasjon, og eksportmarkedsføring. De har utviklet en løsning av rensing av lensevann på maritime fartøy.

– Oda Ellingsen, daglig leder i Atech SB, hva føler du nå?

topps

Miljøvennlig teknologi: «Bedriften kobler sammen kjent teknologi anvendt på en ny måte for å løse et viktig miljømessig problem.» heter det i juryens begrunnelse for hvorfor Atech vinner førstepremien. Ved hjelp av denne innovasjonen kan fraktskip og oljetankere rense sitt eget lensevann.

BI/HiO-lag: Kun ett lag fra Oslo deltok i NM. Sørhus Andersen SB produserer sunt knækkebrød, og håper folk skal småspise mindre søtt og fett.

Planer: Rolf Lervoll og resten av bedriften Sprøtt og Godt planlegger å fortsette med knækkebrødproduksjon etter konkurransen denne uken.

Tror på ankesak: Arnvred Nedkvitne tror han kan vinne frem i Høyesterett. ARKIVFOTO: KETIL BLOM

Nedkvitne anker til Høyesterett

Arnvred Nedkvitne har anket til Høyesterett, men er avhengig av at Forskerforbundet støtter anken økonomisk.

NEDKVITNE-SAKEN

tekst: Magnus Lysberg

Med anken fortsetter Arnvred Nedkvitne en strid som har pågått siden januar 2009, da den tidligere historieprofessoren fikk sparken fra UiO.

Det er ennå ikke klart hvordan ankesaken skal finansieres. Nedkvitne er avhengig av at Forskerforbundet støtter en anke.

– Forskerforbundet skal ha et møte neste uke. Da avgjøres det om de vil støtte en anke økonomisk. Advokatfirmaet Schjødt har sagt seg villig til å ta føre saken for redusert pris. Jeg håper at Forskerforbundet og Schjødt blir enige om å dele kostnadene ved anken, sier Nedkvitne.

Dersom Forskerforbundet ikke støtter anken, ser ikke Nedkvitne noen mulighet til å føre saken.

– Jeg håper veldig at Forskerforbundet strekker seg så langt. Hvis ikke, dropper jeg anken.

Kan fremdeles vinne

Nedkvitne mener han har gode sjanser til å vinne fram i Høyesterett. Stipendiat

ved institutt for offentlig rett ved UiO, Anine Kierulf, er enig i vurderingen.

– Arnvred Nedkvitne har en fair sjanse til å vinne i Høyesterett, på samme måte som han kunne ha vunnet frem i Borgarting lagmannsrett.

Kierulf mener lagmannsrettens dom er bedre for den akademiske friheten enn tingrettens. Likevel mener hun det fremdeles er spørsmål som bør avklares av Høyesterett.

– Det er fremdeles uklart hvor mye av denne type vedtak i forvaltningen domstolene kan vurdere. I tillegg skaper lagmannsretten tvil om avskjeder som delvis er begrunnet i ytringer må vurderes i lys av ytringsfriheten.

I anken til Høyesterett argumenterer Nedkvitnes advokat Vidar Strømme med at lagmannsretten motsier seg selv i dommen. «Lagmannsretten har feilaktig lagt til grunn at ytringene må være den «hovedsakelige» begrunnelse for avskjeden, og at de ikke er det», heter det i anken.

Ubehagelig personfokus

På tross av at han vil forsette saken i Høyesterett, opplever Arnvred Nedkvitne fokuset på hans person som ubehagelig.

– Utgangspunktet for saken var at jeg forsøkte å forsvare faget. Etter at den kom inn i rettssystemet har saken fått sitt eget liv. Nå dreier det seg ikke lenger om rammevilkårene for forskning, men om formaliteter og om min person.

Han mener oppmerksomheten om ham skyldes at universitetsledelsen ikke har villet diskutere

saken i media.

– Jeg har sagt meg villig til å snakke med journalister for å fremme min egen sak. Det behøver ikke universitetsledelsen å gjøre, og derfor blir presset på meg uforholdsmessig stort.

Ledelsen ved UiO kommenterte anken slik i en e-post til Universitas: «Universitetsledelsen tar Arnvred Nedkvitnes beslutning om å anke til Høyesterett til etterretning.»

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Studentbedrifter (SB)

- Et pedagogisk program som gir studenter kunnskap om bedriftsetablering gjennom et år med oppstart, drift og avvikling av egen bedrift.
- Registreres i Brønnøysundregisteret.
- Bedriften legges ned etter ett år. Studentene kan velge å starte opp igjen som AS.
- Skal tilbys på alle høyskoler og universiteter.

– Veldig glad og fornøyd!
– Hvorfor vant dere?

– Vi har hele tida hatt tro på ideen vår. Og så har vi vært flinke til å knytte til oss fagfolk og lete etter samarbeidspartnere tidlig.

– Hvor går veien videre for dere?

– I første rekke skal vi en uke til Hong Kong for å konkurrere i PolyU Global Student Challenge. Det er en internasjonal konkurranse, og vi er de eneste i Norden som er tatt ut. Etter det må vi se hvor langt vi kan ta dette. Vi vil jo ut i verden med dette.

mirjamkf@universitas.no

Under halvparten kan stemme i Oslo

58 prosent av Oslo-studentene kan ikke stemme ved kommunevalget i Oslo. Lokalpolitikkerne nedprioriterer studentene, mener Rødt-politiker.

LOKALVALG

tekst: Ingeborg Huse Amundsen

foto: Christian Lycke

Av de 43 000 Oslo-studentene som tar opp studielån er det 18 000 som er folkeregistrert med stemmerett i byen. Godt over halvparten av studentene får dermed ikke mulighet til å stemme i Oslo ved kommunevalget i september. Hva gjør dette med lokalpolitikken?

Svak velgergruppe

Leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT), Magnus Nystrand, synes det lave stemmetallet er uheldig.

– Det er veldig synd at så få kan stemme her. Det gjør at studentene som interessegruppe står svakere, og uten mulighet til lønne eller straffe partiene for god eller dårlig politikk, sier han.

Nystrand tror at Oslos 60 000 studenter ville fått et større fokus i lokalpolitikken hvis flere av dem stemte i Oslo.

– Saker som kommer lengre ned på dagsorden ville bli mer aktuelt, som studenters boligsituasjon, kollektivtrafikk og kulturtilbud. I dag handler lokalpolitikken i alt for liten grad om studentene, sier han.

Krangling om veistubber

Rødt-politiker i bystyret Ingrid Baltzersen er enig i at studentene nedprioriteres.

– Jeg synes ikke lokalpolitikkerne bryr seg nok om studentene. De prioriterer bydeler og yrkesgrupper der valgoppslutningen er størst, sier hun.

Som lokalpolitiker er Baltzersen godt over middels engasjert i hvordan byen styres. Slik har det

Oslo-studenter:

- 18 008 studenter er både folkeregistrert og studerer i Oslo.
- 25 077 studerer i Oslo, men er ikke folkeregistrert her.
- 26 855 studenter er folkeregistrert i Oslo, men studerer ikke nødvendigvis i Oslo.
- Tallene gjelder studenter i høyere utdanning med lån hos Lånekassen.
- Ved lokalvalget i september kan du stemme der du er folkeregistrert.

Kilde: Lånekassen

ikke alltid vært.

– Lokalpolitikk fremstilles ofte som kranling om veistubber. Jeg brydde meg ikke så mye om lokalpolitikk før jeg etablerte meg her, men mye av det vi gjør i bystyret er aktuelt for studenter, sier hun.

Baltzersen mener uteliv, kollektivtrafikk, badeplasser, studentboliger og åpningstider bør være viktig for de unge i byen. Studentene kan få gjen-

nomslag på disse områdene hvis de stemmer frem lydhøre politikere, tror hun.

– Hvis alle Oslos studenter hadde stemt ved lokalvalget, ville vi fått mange flere studentboliger. De kunne de gjort politikken mer radikal, sier hun.

Latskap

Moldenseren Øysten Reistadbakk har studert i Oslo siden 2006, men er fremdeles folkeregistrert i hjembyen.

– Jeg ville ha stemt i Oslo hvis jeg var folkeregistrert her, men hittil har jeg ikke sett noen grunn til å endre adressen. Jeg kjenner størst tilhørighet til Molde, og er mer opptatt av det som skjer der.

Lektorstudenten leser lokal-

Upåvirket: Byråd for finans Kristin Vinje mener hun ikke ville endret politikk dersom flere studenter stemte ved kommunevalget.

avisa si på nett, men følger ellers marginalt med i kommunepolitikken hjemme. Ved én anledning dro han hjem for å stemme.

– Det er mest av praktiske hensyn og latskap at jeg ikke har folkeregistrert meg i Oslo. Jeg har hørt at det skal være økonomiske fordeler ved å ha adresse registrert hjemme, sier Reistadbakk.

Ingen særegen gruppe

Valgforsker Hanne Marthe Narud er usikker på hvilken betydning studentenes stemme har i kommunepolitikken.

– Studentene ville vært en vik-

tigere velgermasse hvis alle meldte flytting til Oslo. Likevel er ikke studentene en særegen gruppe i lokalpolitikken, og det er ikke sikkert det ville hatt noen stor betydning om flere kunne stemme her, sier hun.

Byråd for finans og høyrepolitiker Kristin Vinje sier hun er opptatt av forskning og utdanning samme hvor mange studenter som stemmer i Oslo.

– Vi ville ikke endret politikk dersom det var flere som studenter som stemte her.

– De er en viktig målgruppe uansett hvor de stemmer. Oslo er

vertskapsby for over 60 000 studenter, og disse skal ha det godt her selv om de velger å stemme i hjemkommunen, sier hun.

I Oslo er det mange interessegrupper som slåss om Vinjes oppmerksomhet.

– Studentene her er ikke like markante i bybildet som i andre byer med færre fasiliteter. Det er mulig Trondheim satser mer på akkurat studentene, sier hun.

Uengasjerte studenter

Ved lokalvalget i 2003 stemte rekordlave 40 prosent av landets innbyggere under 30 år. Flere av

O

politikerne Universitas snakker med tror ikke studentene er særlig interessert i lokalpolitikk.

– Det er naturlig for studenter å ikke bry seg så mye om lokalpolitikken. Det blir litt fjernt for dem, sier Baltzersen.

Magnus Halle, byrådssekretær for kultur og utdanning, tror kommunepolitikk er mest interessant for de etablerte og fastboende.

– Det er mulig Oslo-studentene føler at lokalsakene blir litt vel lokale for dem. Det kan bli litt mye prat om den rundkjøringen på Tåsen.

Velferdstingsleder Nystrand

kjenner igjen disse utsagnene fra møter med byrådet.

– I Oslo byråd finnes det en oppfatning om at studentene ikke betyr så mye i lokalpolitikken, og at de ikke er en relevant nok velgergruppe, sier han.

Han sier det er misoppfatning som VT vil endre på.

– Jeg tror studentene her bryr seg om lokalpolitikken. Flere burde derfor folkeregistrere seg i Oslo. Jeg har ikke gjort det selv, og tar selvkritikk på det, men jeg skal gjøre det!

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Gjensidig gevinst: – Vi lærer mye av hverandre. Gutta er veldig gode i fotball og er ofte veldig interesserte i trenerrollen, men de lærer nok å bli litt mykere og å ta litt mer hensyn av jentene, sier NIH-student Henriette Brynsett.

Færre kvinner ved Idrettshøgskolen

Norges idretthøgskole, som i 2009 mottok likestillingsprisen, ser nå en nedgang i kvinneandelen. Høyskolen ser alvorlig på saken.

LIKESTILLING

tekst: Tonje Næss

foto: Christian Lycke

– Jeg visste at det ikke kom til å være mange jenter her, men jeg trodde i alle fall det ville være fem-seks stykker. Ikke meg og én til, sier Henriette Brynsett.

Hun er én av to kvinner ved Norges idrettshøgskole (NIH) som tar spesialiseringsstudiet «Trenerrollen», det studiet ved høyskolen som har lavest andel kvinner.

I 2009 vant Idrettshøgskolen Kunnskapsdepartementets likestillingspris. Med prisen fulgte en premiepott på to millioner kroner øremerket likestilling. Likevel har den totale kvinneandelen ved høyskolen gått ned fra 44 prosent i 2009 til 40 prosent i 2010.

Ikke fornøyd

Brynsett forteller at det var like før hun ble den eneste kvinnelige studenten på spesialiseringen. Nå er hun glad hun ikke er alene. Hun spesialiserte seg innenfor fotball, og det er tydelig at hun er en av gutta på banen.

– Der er jo press på å være på samme nivå som gutta, og det kan være skummelt å skulle tre-

ne med en gjeng med bare gutter, men vi lærer mye av hverandre, sier hun.

Ledelsen ved NIH er ikke fornøyd med tallene som nå er blitt presentert da noen av studieretningene har svært dårlig kjønnsfordeling.

– Studier som trenerstudiet har svært lav kvinneandel. Grunnstudiet vårt, altså første året på bachelor, har også for lav kvinneandel, den er nede på 32 prosent. Det er vi ikke fornøyd med, forteller rektor ved NIH, Sigmund Loland.

Mannsdominert kultur

«Trenerrollen» har lenge vært en mannsdominert spesialisering på NIH, men den har også vært mannsdominert i arbeidslivet generelt.

– Når det gjelder trenerstudiet, slåss vi også med arbeidsmarkedet. Ikke mange kvinner kan leve av å være trener i Norge i dag, sier Loland.

Egil Johansen, som har ansvaret for grunnstudiet, forklarer den skjeve fordelingen med det generelle idrettsbildet.

– Gruppen vi rekrutterer fra har en overvekt av menn. Det er en skjev fordeling i idretten generelt.

Einar Sigmundstad, som er ansvarlig for trenerrollen på NIH,

mener det er en kultur i treneryrket som kan føre til at kvinner styrer unne studieretningen.

– Det har alltid vært flere menn enn kvinner her. Men hva skal man gjøre? Det satses på markedsføring, men hvis ikke interessen er der, hjelper det jo ikke, sier Sigmundstad.

– Er det vanskeligere for kvinner å få trenerjobber enn for menn?

– Ja, kulturen og tradisjonen tilsier det. Nå er det jo «gutta boys» som er trenere og lagledere rundt omkring.

50 prosent som mål

Målet til NIH er 50 prosent kvinner. 40 prosent regnes som underrepresentasjon, mens 30 prosent regnes som sterk underrepresentasjon. I sin egen risikovurdering som kartlegger utfordringene til skolen, klassifiserer NIH kvinneandelen ved enkelte studieprogrammer som alvorlig.

– At kvinneandelen har gått ned fire prosentpoeng i år kan være interne svingninger og er ikke nødvendigvis så alvorlig, men på de NIH-studiene der det er lav kvinneandel, setter vi inn tiltak, forteller Loland.

Han mener at kvinneandelen er helt grei på de fleste studieretningene på NIH.

Endrer navnet

For å tiltrekke seg flere kvinner har NIH fra årsskiftet byttet navnet på «Trenerrollen» til «Trening, coaching og idrettspsykologi». De håper med dette å tiltrekke seg flere kvinner, også de som kan la seg skremme av trenerrollen som et spesifikt yrke. Opptaksprøven er også tatt av plakaten, noe som skal oppfordre flere jenter til å søke.

tonjenae@universitas.no

«Jeg som ikke menn man la jente i

PARLAMENTSVALGET VED UIO ER I GANG:

Hvem skal kjempe fo

**STUDENTPARLAMENTS-
VALGET**

tekst: Hans J. Skjong

foto: Christian Lycke

■ Studentparlamentsvalget ved UiO begynte i går, og varer frem til 12. april. Studentparlamentet (SP) taler studentenes sak ved universitetet, og er UiO-studentenes øverste politiske organ.

Blå liste

1. kandidat, Hanne C. Nilsen

– Hvilke er deres tre viktigste saker?

1. Bedre studiekvalitet.
2. Elleve måneders studiestøtte.
3. Bedre ressursbruk ved UiO.

– Hvilke av disse sakene er det realistisk at dere får gjennomført det kommende året?

– Å få bedre studiekvalitet er absolutt realistisk å få igjennom. Rektor ved UiO er på vår side, men det krever en sterk studentstemme for å få det gjennomført så snart som mulig. Vi i Blå liste ønsker å være den stemmen.

– Hva skiller Blå liste fra de andre listene?

– Blå liste skiller seg blant annet ut fordi vi er en liberal, moderat og pragmatisk liste. Vi fokuserer på hele UiO, og ikke bare på ett enkelt fakultet. Vi fokuserer ikke på utenrikspolitikk som ikke er relatert til universitetet. Studentene må stå i sentrum for våre ressurser, og Blå listes viktigste prioritering er å jobbe for et bedre universitet for den enkelte student. Vi i Blå liste skjønner at dersom man har planer som koster penger, så må ressursene bli brukt bedre. Derfor går vi inn for at det må kuttes i mye av det unødvendige byråkratiet på UiO.

Medisinsk-odontologisk liste

1. kandidat, Faruk Surbehan

– Hvilke er deres tre viktigste saker?

1. Minstemål på antall leseplasser og grupperom per student.
2. Øremerking av midler til praksisundervisning.
3. Større og sunnere tilbud av varmmat i alle kantiner.

– Hvilke av disse sakene er det realistisk at dere får gjennomført det kommende året?

– Vi tror det er mulig å få alle de tre sakene inn i arbeidsprogrammet til det neste Arbeidsutvalget. Vi regner med støtte fra alle studentene, siden sakene angår alle studentene og ikke bare odontologi, ernæring eller medisin.

– Hva skiller Medisinsk-odontologisk liste fra de andre listene?

– Vår liste består av mennesker med veldig forskjellig bakgrunn, som gir oss mange synsvinkler på saker. Vi tenker bredt og ønsker å forstå studentenes utfordringer i studiehverdagen. Vi er ikke bundet av et overordnet politisk ideal, men vil det beste for studentene på tvers av politiske holdninger. Vi behandler mennesker med psykiske og fysiske lidelser, og tror dette utrustrer oss spesielt godt til å jobbe for studentenes velvære.

For studentene?

■ Forrige uke presenterte Universitas Liberal liste, SV-lista, Venstrealliansen og Realistlista. Denne uken blir de fire resterende listene presentert.

Studentparlamentsvalget ved UiO

- Valget varer fra 5. til 12. april og man kan avgi sin stemme ved å logge inn på valg.uio.no.
- For hver tusende semesterregistrerte student tildeles ett mandat i SP. I år skal 28 representanter velges inn.
- I tillegg skal åtte representanter velges inn i SP fra fakultetenes studentutvalg.

HF-lista

1. kandidat, Johan Tunestam

– Hvilke er deres tre viktigste saker?

1. Alle innleveringer og eksamener skal følge med en begrunnelse.
2. Det pedagogiske nivået på foreleserne må økes.
3. UiOs hovedfokus skal være på kvaliteten på utdanningen og forskningen – byråkratiet må bli mindre!

– Hvilke av disse sakene er det realistisk at dere får gjennomført det kommende året?

– Begrunnelse på eksamen er allerede gjennomført som et prøveprosjekt ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet. Det er svært realistisk at dette skal gå det kommende året. Våre andre kampsaker er store problemstillinger, men man kan komme mange byks på vei. En av våre hovedkampsaker fra i fjor, podcasting, er på full vei gjennom hele institusjonen. Vi har en gylden mulighet til å forandre byråkratiet, i og med at UiO er midt i en prosess på det området.

– Hva skiller HF-lista fra de andre listene?

– HF-lista mener partipolitikk ikke tilhører studentdemokratiet. Vi skiller oss ut fra de andre fakultetslistene ved at vi har et større fokus på pedagogikk og undervisningssituasjonen. Og vår kampsak om mindre byråkrati har jeg ikke sett at de andre listene har.

Sosialdemokratene

1. kandidat, Runa Næss Thomassen

– Hvilke er deres tre viktigste saker?

1. Eksamen på PC.
2. Slutteksamen må telle mindre – underveisevaluering mer.
3. Satsing på DNS og studentfrivillighet.

– Hvilke av disse sakene er det realistisk at dere får gjennomført det kommende året?

– Eksamen på PC er noe som er i gang i Bergen, og UiO begynner så vidt å se på mulighetene for dette. Hvis studentene gjør dette til sin kampsak neste periode, som vil skje hvis Sosialdemokratene vinner valget, så vil dette bli gjennomført innen kort tid. Satsing på lokalt studentarbeid gjennom studentforeninger har vi tenkt til å få til ved å øke støtten fra Studentparlamentet. Vi ønsker at fag- og programutvalg skal få mer kontroll over pengene som går til studentrettede tiltak på studieprogrammene.

– Hva skiller Sosialdemokratene fra de andre listene?

– Vi får gjennomslag for våre saker og vi har sterke og engasjerte tillitsvalgte. Våre tillitsvalgte tar ansvar og handler der andre prater. Sosialdemokratenes akademiske og politiske bredde gjør at vi får et overordnet perspektiv på studentpolitikken.

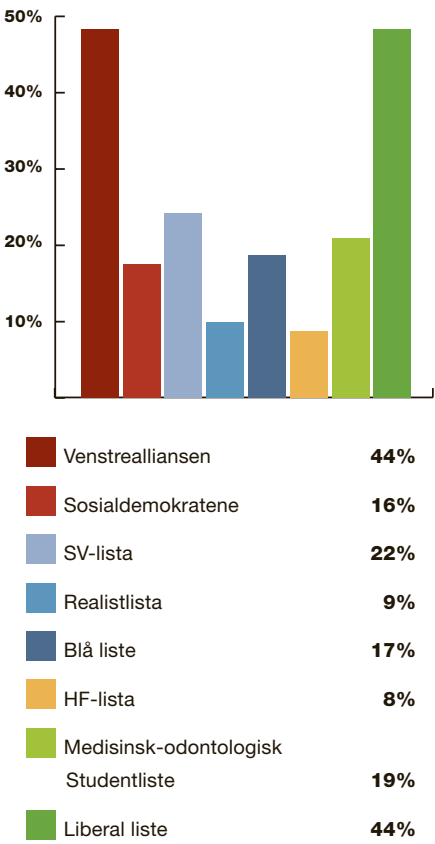

Lover bedring: Stian Skaalbones lover at Venstrealliansen vil møte fulltallige i neste studentparlamentsperiode.

ARKIVFOTO: SKJALG BØHMER VOLD

Fravær i Studentparlamentet ved UiO:

Antall prosent fravær etter liste
i perioden 2010-2011.

Kilde: Studentparlamentets møtereferater

Her er listene som ikke møter opp

Omkring halvparten av Venstrealliansens og Liberal listes representanter har vært fraværende på Studentparlamentets møter. – De svekker legitimiteten til Studentparlamentet, mener realistleder Tobias Vidarssønn Langhoff.

STUDENTPOLITIKK

tekst: Magnus Lysberg

Omtrent en fjerdedel av listenes representanter er fraværende på møtene i Studentparlamentet ved UiO. Det viser en gjennomgang av parlamentets møtereferater. Venstrealliansen og Liberal liste skiller seg klart ut. Begge listene har hatt 44 prosent fravær. Venstrealliansen har i denne perioden vært Studentparlamentets største liste, med seks representanter. Liberal liste har hatt to.

Stian Skaalbones er førstekandidat for Venstrealliansen i årets studentparlamentsvalg. Han beklager det dårlige oppmøtet.

– På vegne av Venstrealliansen vil jeg si at det dårlige oppmøtet er utrolig beklagelig. Lavt oppmøte på møtene er et problem for hele Studentparlamentet, og det er noe arbeidsutvalget bør ta tak i.

Blir bedre

Skaalbones lover bot og bedring i neste periode.

– Vi har satt sammen et helt

nytt team som har forpliktet seg til å stille opp på alle parlamentsmøtene. Alle listetoppene er i begynnelsen av lavere grad, og kommer til å studere på UiO i flere år fremover. Sånn unngår vi at folk faller fra.

Han mener fortsatt at det er grunn til å stemme på Venstrealliansen.

– Venstrealliansen er en av de mest aktive til å fremme resolusjoner og forslag i Studentparlamentet, for eksempel i Kopinor-saken, mot oljeboring og radikal kjønnskvoteing, der vi har fått gjennomslag.

Øyvind Norby Bjørge er førstekandidat for Liberal liste og medgir at lavt oppmøte har vært et problem for lista.

– Vi hadde mange som var ferdige med å studere og på vei ut av politikken, og det har vært en dødtid en periode. Men vi har nå hatt et generasjonsskifte, og de fleste

kandidatene er helt ferske. Alle våre nye representanter kommer til å stille på møtene.

Han mener likevel at dårlig oppmøte ikke har svekket Liberal listes mulighet til å fremme sine saker.

– Problemet med å få gjennomslag kommer av den politiske balansen i Studentparlamentet i dag. Den borgerlige siden er i mindretall. Da er det vanskelig å vinne avstemninger.

«Det er ille ikke bare for oss, men også for hele Studentparlamentet.»

Stian Skaalbones, Venstrealliansens førstekandidat

Lista har hatt under ti prosent fravær i parlamentet. Realistlistas førstekandidat til årets studentparlamentsvalg, Tobias Vidarssønn Langhoff, mener det skyldes nærheten til det lokale studentdemokratiet.

Svekket legitimitet

Realistlista er blant listene med best oppmøte.

– Vi er en veldig engasjert gjeng i utgangspunktet, og har en god tradisjon for å møte opp i parlamentet. Dessuten får vi bedre gjennomslag for sakene våre om vi møter fulltallige.

Langhoff mener det er et problem at Venstrealliansen har lavt oppmøte.

– Det er problematisk når listene ikke møter opp. Studentparlamentets legitimitet svekkes når Venstrealliansen er fraværende på møter der viktige prinsippsaker diskuteres.

Gjennomslag likevel

Leder av Venstrealliansen, Anders Rindal, forklarer fraværet med uflaks.

– De enkeltrepresentantene vi trodde skulle være her et helt år har dratt for å gjøre andre ting. Noen har fått seg jobb, andre har dratt til utlandet. Våre representanter er flinke folk, og gjør det studenter bør gjøre, de skaffer seg utdanning og erfaring fra andre steder enn bare UiO.

– Svikter dere velgerne når dere ikke møter opp?

Representanter i SP 2010-2011

- Venstrealliansen: 6
- Sosialdemokratene: 4
- Realistlista: 4
- SV-lista: 4
- HF-lista: 3
- Blå liste: 3
- Liberal liste: 2
- Medisinsk-odontologisk studentliste: 2

– Nei, det viktigste studentparlamentsmøtet er det konstituerende møtet rett etter valget. Der fordeles vervene. Vi gikk inn for å få to representanter i NSOs landsstyre og en universitetsstyrerepresentant. Det fikk vi. Det er selvfølgelig beklagelig at vi har hatt så dårlig oppmøte, men lista vi stiller med i år er full av engasjerte mennesker som kommer til å gjøre en innsats det kommende året.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

1 av 7 vil forby religiøse symboler

En ny undersøkelse viser at 15 prosent av norske studenter vil forby bruken av synlige religiøse symboler i skolen.

RELIGIØSE SYMBOLER

tekst: Tia Karlsen

foto: Maria Mår Johansen

– Vi mener at bruken av hijab er kvinneundertrykkende, sier Aina Stenersen, politisk rådgiver og sentralstyremedlem i Fremskrittspartiets ungdom (FpU).

Vi møter Stenersen sammen med en gruppe studenter med bakgrunn fra FpU. I likhet med moderpartiet vil de gå inn for et forbud mot det de kaller «prangende religiøse symboler» i grunnskolen, deriblant det muslimske hodeplagget hijab.

– Muslimer sier jo selv at hijaben symboliserer at kvinnen er underlagt mannen, og at hun må dekke seg til for å ikke friste ham, sier hun.

15 prosent av norske studenter mener at synlige religiøse symboler i skolen burde forbys, viser en undersøkelse som Studentum har gjennomført. Det kommer også frem at andelen som mener det bør være valgfritt har gått fram med hele 12 prosentpoeng til 71 prosent siden i fjor.

Spørsmålet presiserer ikke hvilke deler av utdanningen forbudet skal gjelde for, men undersøkelsen i sin helhet omhandler høyere utdanning.

Frykter konsekvensene

– Et forbud mot for eksempel bruk av hijab ville kunne forhindre mobbing, samtidig som det vil fremme integrering og likestilling, sier Torbjørn Weiseth, statsvitenskapstudent og formann i Akershus FpU.

Haroona Ijaz, pedagogikkstudent ved UiO, kjenner seg ikke igjen i FpU-ernes beskrivelse.

– Jeg kjenner mange unge jenter som bruker hijab, og har ikke inntrykk av at noen blir tvunget til å gå med det for å unngå å friste menn.

Hvis det er sant at noen begrunner bruk av hijab på den måten, så må det i så fall gjelde en ekstremt liten del av norske muslimer, sier hun.

– De fleste bruker hijaben kun for å vise sin religiøse identitet.

Ijaz frykter konsekvensene dersom opinionen også skulle ønske et forbud av hijab ved universiteter og høyskoler.

Studenter om religiøse symboler:

- I en undersøkelse foretatt av Studentum, svarte norske studenter på følgende spørsmål: «Hvordan stiller du deg til bruk av synlige religiøse symboler i skolen, for eksempel hijab?»
- 15 prosent svarte at det burde «bør forbys», 71 prosent svarte at det fikk være «opp til hver enkelt». 14 prosent hadde ingen mening om saken.
- Andelen som mener det burde være et fritt valg steg med 12 prosentpoeng siden samme undersøkelse i fjor.
- Antall respondenter var 1415 personer i 2011, og 1201 personer i 2010.

Kilde: Studentum

– I dag er det en stor andel jenter med innvandrerbakgrunn som tar høyere utdanning. Mange av disse bruker også hijab, sier hun.

Hvis man går inn for et forbud, er jeg redd for at disse vil forsvinne fra universitetene. Det ville være et enormt tap for integreringen, mener hun.

Frykter polarisering

Nils Butenschøn, professor og direktør ved Norsk senter for menneskerettigheter, stiller seg kritisk til å innføre et forbud mot religiøse symboler ved norske utdanningsinstitusjoner.

– Et forbud er ikke noen farbar vei. Skulle man innføre noe slikt, ville det bare polarisere og politisere saken. Folk ville føle seg krenket, spesielt hvis forbudet skulle bli håndhevet med tvangsmakt. Dersom man mener at foreldre påfører barn religiøse praksiser som kommer i konflikt med rett til individualitet, kommer man ingen vei ved å bruke loven, sier han.

FpU-erne mener at man etter avsluttet grunnskole vil være voksen nok til å ta selvstendige valg, og ønsker derfor ikke noe videre

forbud. Men bruken av religiøse symboler kan forbli uproblematiske, også ved universitetet, mener de.

– Man så jo saken om studenten som fikk hijaben undersøkt fordi man mistenkte bruk av høretelefoner. Man kan fort skjule noe under en hijab, sier Weiseth.

tiakk@universitas.no

Manglende kunnskap: Haroona Ijaz, pedagogikkstudent ved UiO, tror at manglende kunnskap kan være en viktig årsak til at mange ønsker å forby religiøse symboler i skolen.

HVEM ER UIOS BESTE UNDERVISER?

Har du en foreleser som er **nyskapende**, **stimulerende** og så **engasjerende** at du nesten ikke klarer å sitte stille?

Studentparlamentet deler ut en pris på **20 000 kr** til UiOs beste underviser!

Meld inn kandidater innen 1. mai til:
undervisningsprisen@studentparlamentet.uio.no

Les mer om kriteriene på studentparlamentet.uio.no

LURER DU PÅ NOE?

Spør oss på:

post@studentparlamentet.uio.no

www.studentparlamentet.uio.no

debattredaktør:
dagmgr@universitas.no

Dag Grytli
458 06 409

Kronikk:

3500 tegn

Leserinnelegg:

maks 2000 tegn

Replikk:

800 tegn

Sendes til:

universitas@universitas.no

Frist:

Mandag klokka 10

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

WEB

Delta i nettdebatten på universitas.no

Det store valget

«Jeg tror ikke det er noen vesentlig forskjell på motivasjonen til medlemmene av fakultetslistene versus de politiske. Mennesker som er politisk engasjerte søker seg til politikken. Den eneste forskjellen mellom de politiske listene og fakultetslistene er at du faktisk vet hva de politiske listene mener og kommer til å mene, fordi de funderer meningene sine på ideologi, ikke vindretningen. Uten å nevne navn (ikke for å være feig, men fordi det er unødvendig) vet jeg at fakultetslistene har inneholdt, og inneholder, mennesker som har politiske sympatier og partimedlemskap i diverse retninger. Det er ingen brannfakkel at du kan ende opp med å kjøpe katta i sekken ved å stemme på fakultetslistene.

Anders Sondrup

Hentet fra debatten til leserinnlegget «Fordi du kan!»

Har byrådet sviktet studentene?

«Høyre/FrP-byrådet i Oslo har

vel knapt løftet noen finger for studentene i Oslo, men det er i enda større grad grunn til å sette spørsmålstegn ved innsatsen til SV/AP/SP i den rød-grønne regjeringen. Studentene i Oslo er sterkt utsatt på grunn av at Lånekassestøtten ikke følger veksten i lønninger, huspriser, strømpriser og matpriser. Hovedansvaret for rammevilkårene for studenter i Norge ligger på nasjonalt plan, ikke i lokalpolitikken i Oslo. Som NSU-leder var Ingvald Reymert (som hadde bakgrunn fra SU) opptatt av å glatte over regjeringens og SVs studentkutt. Som lokalpolitiker for SV er samme Reymert opptatt av å plassere mest mulig ansvar for studentenes rammevilkår på Oslo kommune

Reinert

Hvis dette hadde bunnnet i reell bekymring for studentene og ikke promotering av eget parti, hadde kanskje SV-Reymert brukt litt energi på å slakte sitt eget parti en gang iblant? Noe av boligkøene skyldes kanskje den rødgrønne uvilligheten til å få studiestøtten opp fra sitt nåværende bunnivå?

Kremt

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Byrådet svikter studentene»

«Det er ingen brannfakkel at du kan ende opp med å kjøpe katta i sekken ved å stemme på fakultetslistene.»

Anders Sondrup

SMS

Send sms til 980 25 202

«Til kommunisten på SB: Vi kaster alle kommunistavisene du legger ut!»
Hilsen Haakon Lie og gjengen

«Uten (gårs-)dagens på Frederikke, dugar masterstudenten ikke!»
P.I.M

«Så. Mr. Dan er ikke like snill og sjarmerende som vi hadde trodd, eh? Hmpf!»
Anonym

«Satan så dårlig luft det er/har vært på hf-lesesalene! Noen; bytt vinduer!!»
Anonym

«Stemmer på mannen med sixpence i studentparlamentsvalget, trenger flere som er gamle til sinns!»
realist

«Noterer meg at BI-revyen føyer seg inn i rekka over revyer som slaktes i Universitas. Håper og tror UV-revyen ender denne trenden 11. april!»
Optimistisk pedagog

«Gleder meg til å se Ola Tobias Hafslund naken i UV-revyen.»
Anonym

«Vi elsker schtaaaaten! Hilsens schtatens barn

«SV-lista vil sette studentene

i sentrum, men er det virkelig plass til alle blindernstudentene i jussbygningene?»
Anonym

«Jeg stemmer på de som setter ned prisen på solarium.»
Tæn <3

«Ridder Rindal trekker seg, hvem skal nå redde oss fra sosialhjelpen?? PÆNIC!»
Anonym

«Jeg betaler 187,- per semester for psykologisk avdelingen ved UiO. Jeg ringer 40 ganger i en time før jeg endelig når en stemme, og da er april allerede fullt. Flott. Rettferdig og.»
Stresset

«Det er ingenting som heter lesesal D på SV, område D er datasal. Du må rette opp feilen, så personen kan ta tak i situasjonen. Dette er alvorlig!»
Anonym

«Personen har nå blitt bedt om å vurdere sin stilling som bidragsyter til denne spalten.»
Red

«Hvor har det blitt av Blindern frigjøringsfront?»
Anonym

VALGET

Runa Næss Thomassen, Sosialdemokratenes førstekvinne

Forutsigbarhet og gjennomslagskraft

Leder av Samfunnsvitenskapelig Fakultetsliste, Knut Ulsrud, var ute i Universitas i et forsøk på å «korrigere bildet» av fakultetslistene som apolitiske. Ifølge Ulsrud vil listene med et tydelig ideologisk standpunkt, inkludert Sosialdemokratene, fange studentpolitikken i «ideologiske konflikter». Det er synd at Ulsrud kommer med påstander uten rot i virkeligheten, framfor at vi kan diskutere hva listene faktisk står for.

Vi fra de politiske listene er tydelige på hva vi skal jobbe med og hva vår virkelighetsoppfatning er. Hva er SV-listas grunnverdier? Personlig mener jeg det er bedre å vite med sikkerhet at en stemme til Blå liste gir mer nyliberale meninger i Studentparlamentet og at en stemme til Venstrealliansen er en stemme til sosialismen, enn at SV-lista vil jobbe for «det beste for studentene». Er vi ikke alle enige i målene, mens forskjellene går på midlene, som SV-lista har unnlatt å definere. Er det tilfeldig at Ulsrud ikke nevner en eneste sak SV-lista er for? Vil det svekke deres «pragmatiske linje»?

En kan bare spekulere i hvor SV-listas kandidat er vil stille seg i spørsmål som ikke er definert i valgprogrammet. Å stemme på Sosialdemokratene sikrer at dine tillitsvalgte faktisk jobber for dine saker. Det er fristende å be Ulsrud redegjøre for hvilke saker de aktivt har jobbet for i Studentparlamentet det foregående året og hvorfor de inkluderer allerede vedtatte saker i valgprogrammet. Kanskje den såkalte pragmatiske linja mer er en oppskrift på handlingslammelse enn den gir fleksibilitet og handlingskraft?

Sosialdemokratene er partipolitiske uavhengige. Vi er en mangfoldig og dimensjonert gruppe mennesker med felles ideologi. Vi har mennesker fra alle fakulteter, fra alle landsdeler, fra store studentforeninger og fra mange organisasjoner. Alle på vår liste har tatt standpunkt, så det er lett å ansvarliggjøre våre kandidater. Å stille våre representanter til ansvar er det som skiller et velfungerende demokrati fra kaos.

En stemme til Sosialdemokratene er en stemme til engasjerte og handlekraftige studenter som vil la deg bruke PC på eksamen, styrke studentforeninger, utvide og effektivisere SiOs helsetjeneste og mye, mye mer. Still opp, si oss hva du mener, og hva du ønsker at vi skal gjøre for deg.

Fortsett debatten på universitas.no

STUDENTVELFERD

Mari Mamre, Den Konservative Studentforening

Bommert av Reinert

Ingvald Reymert fra Oslo SV kritiserer i forrige ukes Universitas Høyre og Frp i Oslo byråd for mangelfull satsning på studenter. Det er tydelig at Reymert har glemt at hun representerer et parti som systematisk har nedprioritert forskning og høyere utdanning (fohu) gjennom seks år i posisjon. Høyre bevilger i sitt alternative budsjett ca. 1 milliard mer til fohu. Det er penger som vil komme studentene til gode. Oslo Høyre har som en hovedprioritering i den neste fireårsperioden å styrke innsatsen mot studenter, sikre praksisplasser, bedre kulturtilbud m.m. Reymert peker på mangelfullt boligtilbud til studenter. Dette er en utfordring i landet generelt, og Oslo med over 60.000 studenter utgjør det største pressområdet. Det er her viktig å huske på at studentboliger er et statlig ansvarsområde. Den relativt sett lave tildelingen av studentboliger til Oslo-området skyldes regjeringens distriktpolitiske hensyn hvor pressområder som Oslo ikke er tilstrekkelig vektlagt.

I en spørreundersøkelse utført nylig er det nettopp Oslo Høyre som har høyest tillit innen fohu blant Oslo-befolkningen. Dette er fordi Oslo Høyre har prioritert byens studenter høyt i fortiden og vil som kunnskapsparti prioritere studenter i fremtiden.

VALGET

Stian Skaalbones, førstekandidat for Venstrealliansen

Fakultetslistene – et sjansespill

Knut Ulsrud, leder for Samfunnsvitenskapelig Fakultetsliste, gjentar i forrige ukes Universitas en velkjent øvelse. Ulsrud påstår at valget står mellom fakultetslistene og de som ønsker partipolitisk karriere. Påstanden er empirisk feil. Det er kun to stykker de siste årene som har sittet i Studentparlamentets Arbeidsutvalg og senere fått fast jobb i partier. Begge to (Eirik Nedrelid og Iselin Rud Goksøyr) har kommet fra SV-lista, lista Ulsrud nå er toppkandidat for. Det er likevel ikke dette som er problemet med SV-lista og andre fakultetslister. At de i løpet av valgkampen ikke sier hva de mener om flere saker av politisk art da de samme representantene likevel stemmer over disse i Studentparlamentet (SP) og i et arbeidsutvalg, er problematisk. Stemmer du på SV-lista kan du få alt fra høyre til venstreradikalere. Alt de har til felles, er at de er fra SV-fakultetet.

Her er et lite utvalg av sakene Venstrealliansen har fremmet siste året:

- Ja til radikal kjønnskvotering
- Boikott av Kopinors pensummonopol
- Nei til tillitsvalgte som er for skolepenger (som SV-lista stemte imot)
- Nei til at NSO skal velge side i Israel/Palestina-konflikten (som også SV-lista stemte imot)

SV-lista har fremma to saker i løpet av året, begge to handla om forhold i Afrika. Fint og flott dét, men stemmer ikke helt med retorikken om «de nære» spørsmål.

En nærmere titt på toppkandidatene til venstresida viser blant annet engasjement i Elevorganisasjonen, Natur og Ungdom, Kulturutvalget, studentutvalgsledere og fagutvalg. Påstanden om at listene på venstresida kun stammer fra ungdomspartier stemmer ikke.

Politikk handler om fordelinger av goder og byrder, avgjørelsene i SP er intet unntak. Venstrealliansen er krystallklare på hvordan vi ønsker å fordele. Spørsmålet er derfor ikke om studenttillitsvalgte er broilere eller ikke, spørsmålet er hvordan listene stiller seg i en rekke saker. Vi i Venstrealliansen håper at valget vil handle om de sakene som er viktige for studentene ved UiO.

Fortsett debatten på universitas.no

VALGET

Johan Tunestam, fraksjonsleder
HF-lista

Hvem fortjener din stemme?

Det er valgtid, og åtte lister skal kjempe om din stemme for å få lov til å sitte i Studentparlamentet og kjempe for at deres politikk blir Student-

«Venstre-alliansen har ikke vært fulltallige på et eneste studentparlamentsmøte siden mai 2009.»

parlamentets politikk. Kampsakene og politikken til den enkelte lista kan du lese utførlig om i valgbilaget, infomateriellet til enkeltlistene eller på Studentparlamentets hjemmesider. Av vesentlig betydning for hva man får gjennomslag for, er antall representanter listene får valgt inn.

Videre er det også viktig at de representantene listene får valgt inn, faktisk møter opp på møtene for å kjempe gjennom sin politikk.

Gjennomsnittlig har forfallet vært på 22, 8%. Forskjellene er likevel store. Av referatene fra møtene – som er tilgjengelige på Studentparlamentets hjemmesider – kan man lese hvem som har vært tilstede på hvert møte. Det er bare to lister som har mindre enn ti prosent forfall. Dette er HF-lista og Realistlista, med henholdsvis 4%, 2% og 9,4% forfall. Med to unntak begrenser forfallet seg til gjennomsnittet. De to unntakene er Venstrealliansen og Liberal liste, begge med et forfall på 43, 8 %. Liberal liste har bare to representanter, og det er besynderlig å se at de ikke klarer å fylle de to plassene de har tilfredstillende.

Mer besynderlig er det med Venstrealliansen, som med seks representanter, er den største fraksjonen i Studentparlamentet. Dette er heller ikke første perioden deres med dårlig oppmøte. I forrige periode var de også seks representanter, og forfallet deres var eksakt like stort. Da toppet det seg med at lista stilte med én representant på siste møte. Faktisk så har ikke Venstrealliansen vært fulltallige på et eneste studentparlamentsmøte siden mai 2009. De er flinke til å mobilisere folk til å delta under valget, og de vil sikkert prege valgdagene på Blindern med en tydelig profil. Hva kommer det seg av at mobiliseringen dabber av straks valgurnene stenger?

Det er viktig at studenter bruker stemmeretten sin under valget frem til 12. april. Men bruk stemmen din på de listene som gjør seg fortjent til det.

VALGET

Fredrik Bjerch-Andresen, leder, Blå liste

Blå liste er ikke for skolepenger!

Vi i Blå liste mener at den beste investeringen en stat kan gjøre er å sørge for at befolkningen er godt utdannet. Det er også viktig for hvert enkelt individ at man har mulighet til å strekke seg mot sine drømmer og å nå sitt potensiale. Inntekt skal ikke være avgjørende for om man kan ta en utdannelse.

Vi som tar høyere utdannelse opparbeider oss mye studielån, samtidig som vi bruker mange år på studiet. Blå liste mener derfor at det blir feil å sette studenter i en enda vanskeligere økonomisk situasjon. At den rødgrønne regjeringen ikke prioriterer høyere utdanning med nok midler, må de selv ta ansvar for. Det ansvaret må ikke dyttes over på studentene.

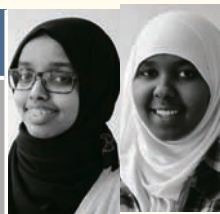

Minoritetsproblem? Lav valgdeltakelse er dessverre ikke et minoritetsproblem, men et studentproblem, skriver artikkelforfatterne.

Innvandreralibiet

Det er som studenter at våre idéer og erfaringer er viktige, ikke som en del av en minoritetskvote.

KRONIKK

Warsan Ismail, listekandidat
for Sosialdemokratene og Hawa
Muuse, styremedlem i Muslimsk
Studentsamfunn

Studenter med minoritetsbakgrunn er mest interessante når man er på jakt etter en debatt, det være om Islamsk Råd Norge og homofili, eller om iranske spionstudenter. Man er visst aldri interessant fordi man er en student, man er interessant fordi det antas at man er fremmed og uvant. Minoritetsstudenter befinner seg ofte i situasjoner der de stusser over om det er intellektet eller hudpigmentene som er av størst betydning. Det er aldri trivelig å være det flerkulturelle innslaget som stadfester en forsamlings mangfoldighet, en person plassert i panelet for å understreke andres poeng. Den «fargerrike» personen, innvandreralibiet, som får de forståelsesfulle blikkene, og muligheten til å holde et innlegg om hvor fint det er med mangfold.

De fleste minoritetsstudenter er redde for å miste seg selv i møte med majoriteten, de er redde for å bli redusert til en stereotyp, og kanskje bidrar denne frykten til at de skyr miljøene majoritetsstudentene er aktive i.

Samtidig er det viktig at vi overvinner vår frykt og iblant ofrer vår trygghetsone. Det er viktig at vi kommuniserer med våre medstudenter og viser at vi er like opptatte av studenters generelle velferd som vi er av halalmat-tilbudet på Frederikke.

Men den aktivt deltagende minoritetsstudenten oppdager raskt at sensasjonalisering og kunnskapsløshet preger studentmediene, og samfunnet generelt. Gjennom kortlivede og «kontroversielle» debatter fremstilles minoritetsstudentene som de evige klagerne: Minoritetsstudenter er utilfredse med manglende tilrettelegging eller minoritetsstudenter opplever stadig diskriminering.

«Det er aldri trivelig å være det flerkulturelle innslaget som stadfester en forsamlings mangfoldighet, en person plassert i panelet for å understreke andres poeng.»

Hadde fremtidens journalister og politikere på Blindern tatt seg tid til å slå av en prat med den neste studenten som ser eksotisk ut, ville de kanskje blitt overrasket over at vedkommende het Bjørn. Nå bagatelliserer vi ikke diskriminering, det eksisterer og må bekjempes, men minoritetsstudentens hverdag er ikke mer problemfylt og vanskelig enn majoritetsstudentens. De studentene vi har hatt kontakt med, muslimer og ikke-muslimer, religiøst konservative og sekulære, er stort sett enige om én ting: Det eneste problemet i og utenfor Blindern er fokuset på minoritetsbiten i minoritetsstudent. For annerledespigmenterte studenter er først og fremst studenter.

I valgkampen som startet denne uken kjemper engasjerte studenter om hvilken politikk som er i studentenes interesse. Det har gått tradisjon i å etterlyse minoritetsstudentene, hvorfor stemmer de ikke, hvorfor stiller de ikke til valg?

Lav valgdeltakelse og manglende interesse for studentpolitikk er dessverre ikke et minoritetsproblem, men et studentproblem. Løsningen er derfor mer kompleks enn «la oss friste med alkoholfrie arrangementer». For minoritetsstudenter er aktive og engasjerte: Halvparten av styremedlemmene i lokallaget av Norsk medisinstudentforening (NMF) er studenter med foreldre fra utlandet. Hvorfor trekker denne fakultetsforeningen studenter med minoritetsbakgrunn? Det kan ha noe med at det er mange studenter med minoritetsbakgrunn på medisinstudiet, men vi har større tro på at man som medlem av NMF

opplever seg selv som en medisinstudent. Her ligger utfordringen: vi studenter må arbeide for en felles studentidentitet. En som ikke bygger på etnisk og religiøs bakgrunn, men de interesser vi, som studenter, har. På denne måten kan vi bryte ned begrensede argumenter som dyrker et ikke-eksisterende skillet mellom minoritet og majoritet. På universitet- og høyskolenivå har vi ingen unnskyldning til å la oss villedes av stereotyper og forestillinger av hva og hvordan «den andre» er.

«The Master of Science in innovation and entrepreneurship at BI helped me to get my dream job at EMI Music»

Daniel Ursin Haugen – EMI MUSIC NORWAY

AN OPPORTUNITY FOR YOU?

- Skills for entrepreneurship and innovation are in demand
- "A business education" on top of something completely different?
- Technology, design, social sciences, humanities, business, etc.
- We will teach you the business part. Join an inspiring student community!

Find more information about our Master of Science in innovation and entrepreneurship at www.bi.edu/mscie

NORWEGIAN
BUSINESS SCHOOL

magasin

Frisyretripp

Vi lette etter den akademiske frisyren. Og endte opp på badet til Dag Solstad.

Side 18-22

FOTO: ÅSE HOLTE

Er sveisen like tilfeldig som de gir uttrykk for, eller bruker
Blinderns mannlige professorer håret for å dyrke sitt image?
Vi skjærer alle over en kam, og leter etter den erketypiske akademiske frisyren.

Sveiseblindern

Vårstussen: Frisør Hans Jordskogen klipper håret til professor Raino Malnes. Da han var ung drømte han om å ha langt hår som gutta i Beatles.

tekst: Nordis Tennes
foto: Åse Holte

Dag Solstad lener hodet bakover og ler høyt. Så blir det stille, spørsmålet henger i luften, blant hundrevis av bøker. Vi har plassert oss i hans brune skinnssofa for å prate. Ikke om bøkene hans eller fotball. Nei, vi skal prate om frisyren hans. Det hvite bustete håret som i mange år har vært forbundet med en av Norges største forfattere.

– Jeg lar det egentlig bare være sånn som det er, sier Solstad.

Vi jaktet på norske professorers idealfrisyre. På veien traff vi en speidergutt, et forfatteralibi, en nesten-skinhead, og en opprører. Men hvordan endte vi opp her hos Solstad?

I frisørsalongen på Blindern fønes og klippes mye professorhår. Frisør Hans Jordskogen har klippet mannlige akademikere i siden 1969, og sett hårtrender komme og gå. Etter en liten pause mellom 1974 og 1985 var han tilbake.

Blindern på 70-tallet har et rødt skjær over seg. Det dirrer av politisk engasjement mellom de høye murblokkene. Tar du ikke riktig politisk standpunkt, blir du beskyldt for å være mentalt død. Det er væpna revolusjon og flower power som gjelder, og håret skal bære preg av at du ikke bryr deg. Jo lengre og mer bustete, jo bedre. Da var du en del av

gjengen, den riktige gjengen.

– Professorene på denne tida hadde en mer enkel og ordentlig frisyre, inspirert av engelsk college-stil. Kort hår sirlig gredd til siden med markert skill.

Tilbake i samtida: Raino Malnes, den kjente professoren i statsvitenskap, inntar frisørstolen. Hans fester den sorte kappen stramt rundt halsen hans. Det er tid for den årlige vårklippen.

– Det er egentlig ingen frisyre, det bare vokser rett ut, grått og uten ynde, sier Malnes mens han betrakter seg selv i speilet.

Da Malnes gikk på skolen, var drømmen å se ut som gutta i Beatles. Men på den tiden var det viktigere å være «pen i nakken», så det var ikke før han ble eldre og kunne bestemme selv at han lot håret virkelig vokse.

– Da innså jeg at jeg ikke kunne ha langt hår, det er så stritt og uskjønt. Men det er nå det håret jeg har.

Ifølge Hans er vi nå tilbake til at akademikerne vil se litt mer ordentlig ut på håret. Han nevner professor i biologi Dag Olav Hessen, kjent fra tv-serien «Lyngbø og Hærlands Big Bang», og professor i sosialantropologi, forfatter og samfunnsdebattant Thomas Hylland Eriksen, som eksem-

pler på professorer som har korte, mer ordentlige frisyrrer.

– Men det er jo mange som henger igjen i 1968, det er jo helt klart, sier Hans.

Ja, det finnes faktisk kunder som vil se like bustete ut på håret når de er ferdige som da de satte seg ned i frisørstolen. De tviholder på sin rufsete manke og klipper bare noen centimeter av gangen for å beholde den såkalte *solstadlooken*. Skjegget tar de med klippemaskin slik at det er konstant todagers. Målet er å se ut som om du ikke bryr deg, en slags anstrengt tilfeldighet.

Selv henger Hans igjen på 70-tallet med en «snill Beatles-frisyre».

– Om jeg skulle klippet meg kortere, hadde det blitt helt feil. Da hadde hele personligheten blitt borte.

Hvor mye planlegging ligger det egentlig bak de akademiske frisyrene? Malnes på sin side mener den typiske akademiske frisyren representerer det filosofen Roland Barthes kaller *frisyrens nullpunkt*: «Man må frisere seg, men vil ikke gjøre noe vesen av det, klipper derfor håret kort, for ikke å skille seg ut, og skjodesløst, som uttrykk for forakt for alle konvensjoner.»

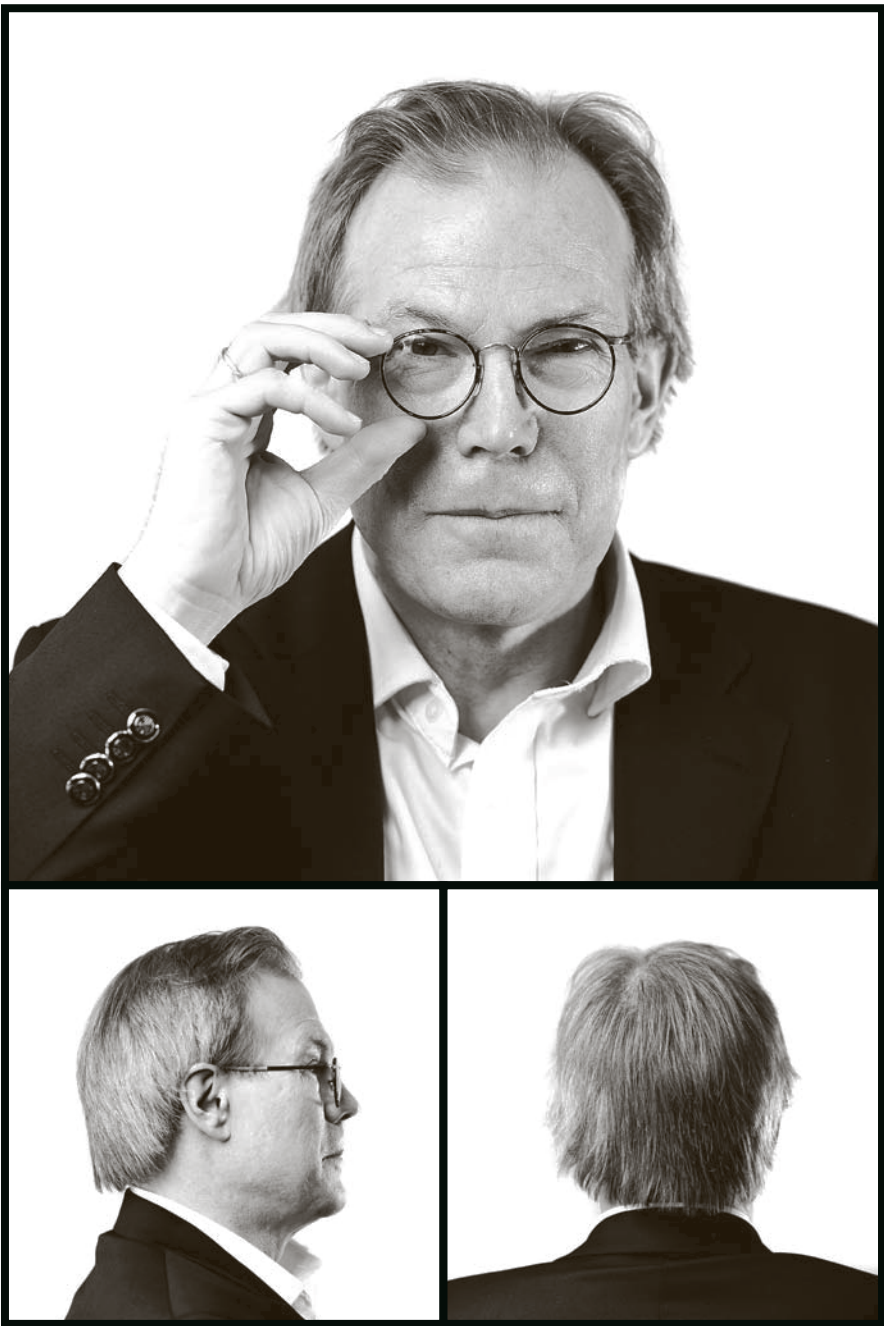
– Men i likhet med så mye fransk filosofi, har også denne smaken av å koke suppe på en spiker.

BEATLES-DRØMMEREN

Raino Sverre Malnes

- Professor i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo.
- Beskriver håret sitt som «grått og uten ynde».
- Skulle ønske han hadde hår som Nils Christian Stenseth.

«Det er egentlig ingen frisyre, det bare vokser rett ut, grått og uten ynde.»

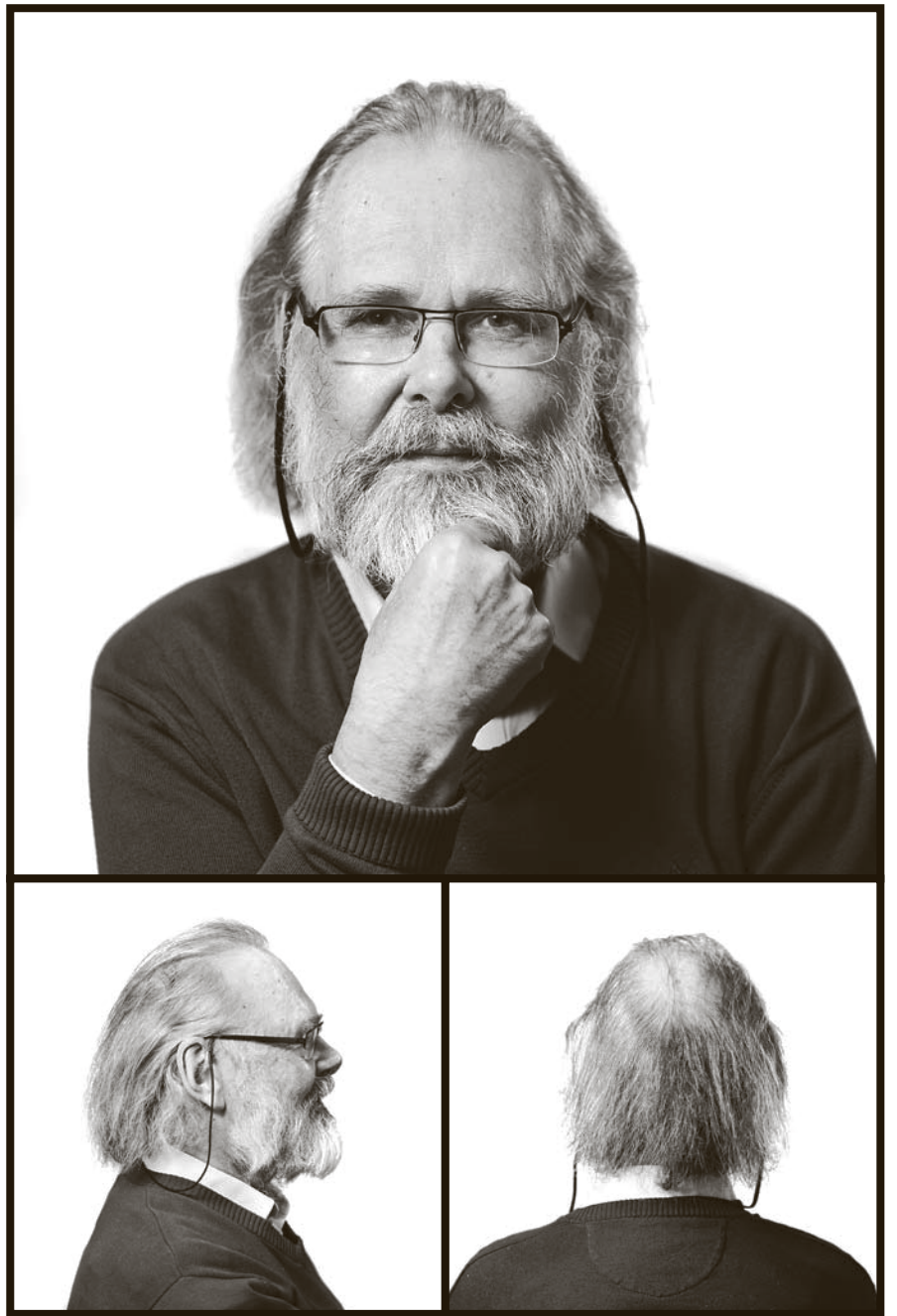

OPPRØREREN

Nils Christian Stenseth

- Professor i biologi ved Universitetet i Oslo.
- Ble nektet lønn om han ikke klippet håret kort på 70-tallet.
- Nekter fremdeles å klippe håret kort.

«Det er kona som klipper meg. Jeg vil heller bruke de pengene på en bedre middag.»

Selv skulle han ønske at han hadde hår som professor i biologi, Nils Christian Stenseth.

– Han har hår og skjegg som gjør inntrykk, han burde dere prate med, sier Malnes.

Mannen med hår og skjegg som gjør inntrykk er, i tillegg til å være leder for to sentre ved UiO og det eneste norske medlemmet av Det franske vitenskapsakademiet, Albert Einstein-professor ved Det kinesiske vitenskapsakademiet. Einstein-looken ser altså ut til å funke når det kommer til å gjøre akademisk karriere.

– Hva var det vi skulle snakke om? Hår? Ja, det vil jeg kalle et hårete intervju, sier den vitenskapelige superstjernen.

Han småhumrer litt i barten av sin egen hårete spøk. Med sitt lange hvite hår og fyldige skjegg skiller han seg ut blant vanlige biologihoder.

– I mer formelle akademiske kretser er det nok ikke denne hårsveisen så vanlig. De fleste i vitenskapsakademien har kort hår – og noen har kanskje litt skjegg, sier han.

Da Stenseth var ung student i 1973, jobbet han på det mormonske universitetet Brigham Young University i

Utah. Da fikk han streng beskjed om å klippe håret før han kunne hente lønninga.

– Da sa jeg at jeg heller ville være uten lønn. Et sted går grensen.

Amerikanerne syntes det var så pinlig at de gikk og hentet den for han.

Stenseth valgte å la håret gro som en del av et ungdomsoppør.

– Jeg vokste opp i et småborgerlig miljø, hvor det var viktig å ikke skille seg ut.

Skjegg begynte han med da han fanget smågnagere på Hardangervidda, etter det har det bare vært sånn.

Han mener at akademikere ikke ser på utseendet sitt som merkevarebygging, men at uvanlige frisyre kan ha gjenkjennelseeffekt.

– Jeg har på en måte funnet min frisyre, og den er veldig lett gjenkjennelig. Det er ikke markedsføring, men jeg har jo ambisjoner om å være en god forsker, en synlig forsker. Og jeg prøver å være markert på en positiv måte, sier Stenseth, som ikke tilbringer så lang tid foran baderomsspeilet.

– Jeg grer meg når jeg står opp. Det er det hele. Og faktisk går jeg aldri til frisør, det er kona som klipper meg.

Det koster både penger og tid. Da vil jeg heller bruke de pengene på en bedre middag.

Noen meter unna Stenseth finner vi Dag Olav Hessen, den tv-aktuelle professoren i biologi, bak verdens største arbeidsbord. Selv er han rake motsetningen til Stenseth, mørkebrunt kort hår, som en speidergutt.

– Jeg hører at du har intervjuet Stenseth, han representerer trolig det folk forbinder med en erketypisk akademisk frisyre, litt som Dag Solstad.

Han mener de fleste som har valgt å holde på den rufsete frisyren gjerne er eldre professorer.

– Da det var mer politisert på Blindern, var det vanlig med langt hår. Jeg hang en del i Club 7-miljøet på 80-tallet, da jeg begynte å studere. Det var ikke tilfeldig hva du hadde på deg, vi var alle rufsete på den samme måten.

Om du hadde kort hår på den tida, ble du ofte plassert på høyresiden i politikken. Hessen befant seg mer mot venstre, så han ville ikke bli forbundet med det. Etter hvert ble det lange håret upraktisk, og de siste 25 årene har han hatt det samme korte håret.

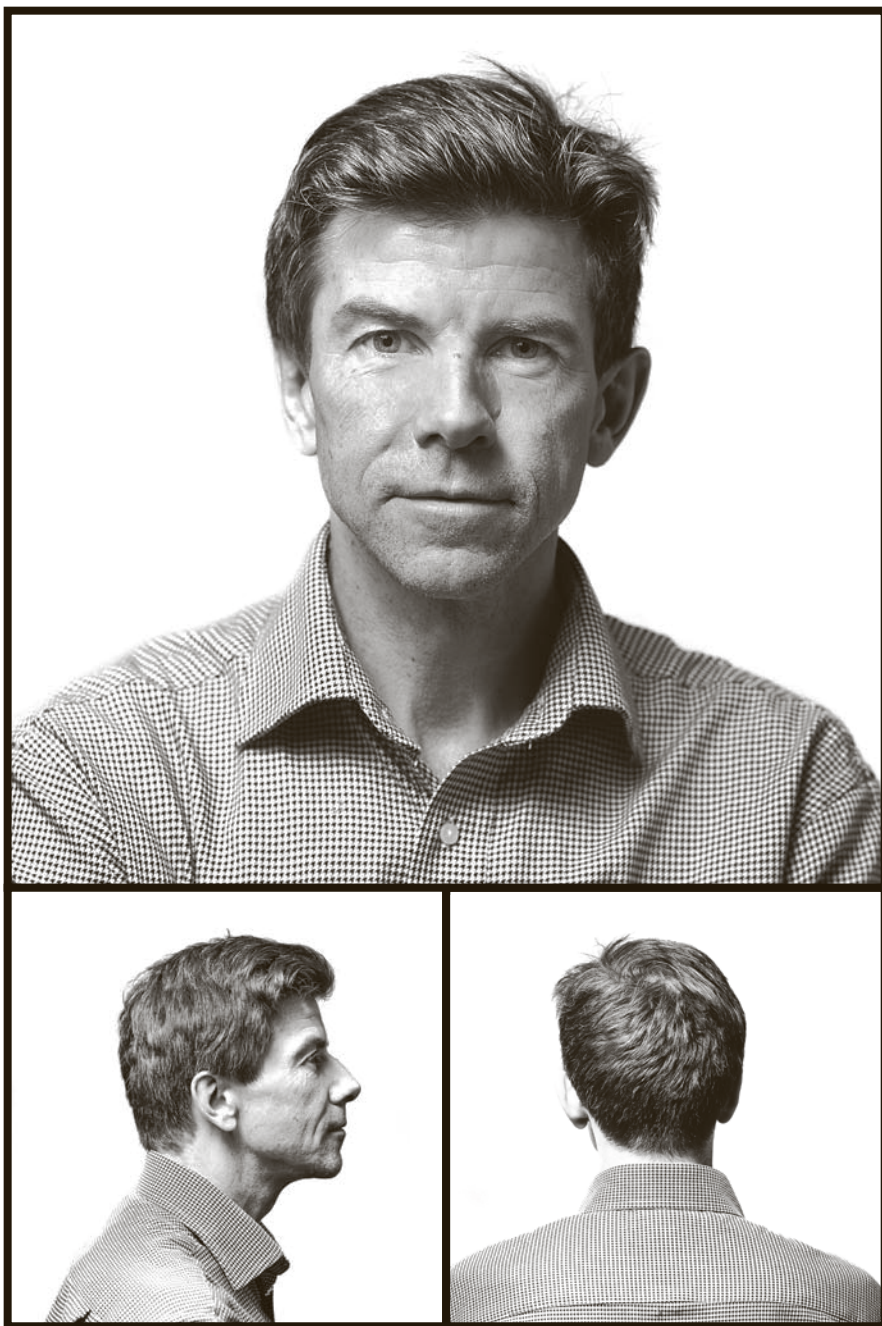
Når håret blir for langt, går han til frisøren på Blindern

SPEIDERGUTTEN

Dag Olav Hessen

- Professor i biologi ved Universitetet i Oslo og tv-kjendis.
- Ser ut som en speidergutt på håret.
- Tror Dag Solstad representerer en erketypisk akademisk frisyre.

«Det var ikke tilfeldig hva du hadde på deg. Vi var alle rufsete på den samme måten.»

FORFATTERALIBIET

Jon Bing

- Jurist, forfatter og professor ved Institutt for rettsinformatikk ved Universitetet i Oslo.
- Lot håret vokse da han begynte å skrive bøker under studietiden.
- Mener forskere bryr seg mer om det de forsker på enn hvordan de ser ut på håret.

«For meg er det like traumatisk å gå til frisøren som å gå til tannlegen.»

og klipper det sånn at det ikke ser «idiotisk» kort ut, men såpass at det holder en stund. Han tror akademikere ønsker å markere en form tilhørighet, og at frisyren er en viktig del av det.

– De fleste ønsker nok å være utstudert uinteressert, det er jo en strategi det også. Det skal se naturlig rufsete ut.

En som kanskje ikke ser ut som en typisk jurist på håret, er Jon Bing. Vi møter en «nokså uformelt antrukket» Bing på hans kontor, stappfullt av elefantfigurer og bøker. I en reklame for Telenor reflekterer han over internett mens han henger i et tau utkledd som astronaut. «For hvor blir det egentlig av bildene våre nå? Ligger de i cyberspace, og hvor er egentlig cyberspace?».

– For meg er det like traumatisk å gå til frisøren som å gå til tannlegen, sier Bing.

Mannen med det finurlige etternavnet har utgitt flere bøker, både skjønnlitterære og fagrelaterte. Han regnes som en foregangsmann innenfor rettsinformatikk, og bruker definitivt mye mer tid på forskning enn frisyre.

Da han var student, begynte han å jobbe som forfatter, og lot håret gro. Han var veldig påvirket av strømninger

fra London og England.

– Jeg følte meg som en del av popartbevegelsen, som flommet over Europa på det tidspunktet.

Siden den tid har Bing grodd litt fast i popartbevegelsen. I dag ligner Bing-sveisen litt på manken til den aldrende David Crosby – mannen bak en av Raino Malnes' favorittsanger, hårklippetralen «Almost Cut My Hair».

Bing mener forskning er en like sterk lidenskap som kjærlighet og hat, og at det derfor er lett for professorer å glemme nødvendigheter som en frisørtime.

– Du blir så opptatt av det du holder på med. Det er derfor du blir distré: ikke fordi det er noe galt med tankevirksomheten din, men fordi du konsentrerer deg så mye at du overser andre ting. Det er en forskers skjebne.

– Er image viktig for å være en synlig professor?

– Nei, ikke for å være professor. Men det kommer an på hva du gjør. Jeg holder for eksempel aldri foredrag uten elefantslips. Elefanten er mitt totemdyr.

I syvende etasje i Eilert Sundts hus på Blindern finner vi motsatsen til Bing: kjendisprofessor i statsvitenskap Thomas Hylland Eriksen. Han er i disse dager aktuell med enda en samfunnskritisk bok. Om søppel. Hylland

Eriksen har en centimeter langt hår over hele hodet, nesten skinhead, ifølge ham selv. Han mener det er postmodernismens feil at typiske akademiske frisyrene har forsvunnet.

– Man skal ikke lenger snu borgerligheten på hodet, men man har lov til alt. Også lov å se helt vanlig ut, faktisk.

Da han selv var student, forbandt man ofte professorer med en eksentrisk mann som hadde viltvoksende hår både på hodet og i nese- og øregangene, syklende i Ullevål hageby med to bæreposer på styret og en sneip i kjeften. De ga inntrykk av å ikke være interessert i utseendet i det hele tatt.

– Når man selv kan velge hvordan man vil se ut så kan man også velge å se streit ut. Det er kanskje noe av det mest radikale man kan gjøre i et miljø hvor alle skal prøve å se ut som om de nettopp har stått opp.

Eriksen var for ung til å bli påvirket av Beatles, men hadde langt hår som ung.

– Jeg var en sånn senhippie, generasjonsmessig skulle jeg vært punker. Men jeg likte ikke musikken, og var opptatt av økologi – det var ikke punkerne. Like før han ble student fikk han to jenter til å klippe han, nesten

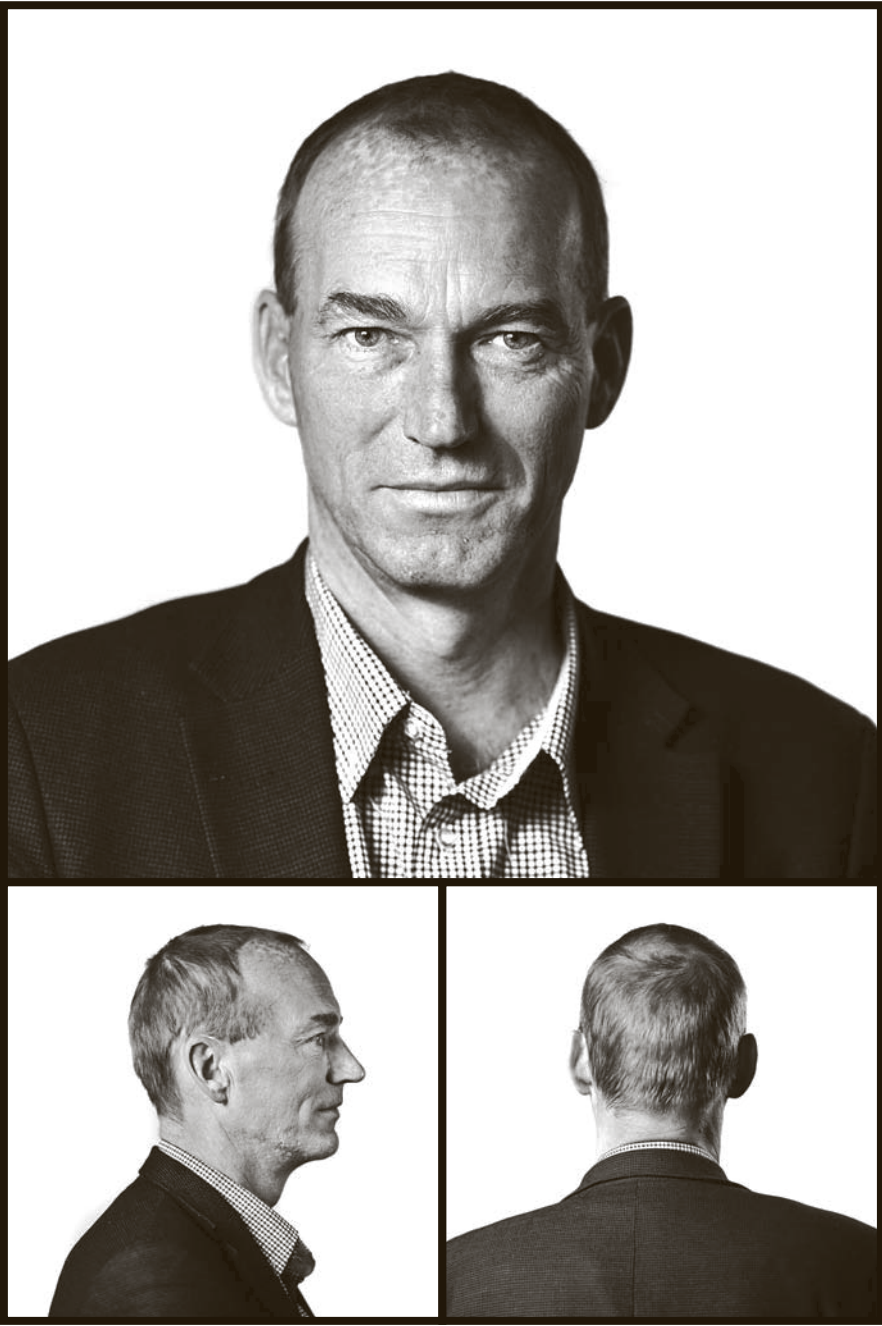
Hårideal: Jakten på den akademiske frisyren endte hos forfatter Dag Solstad på Skillebek.

NESTEN-SKINHEAD

Thomas Hylland Eriksen

- Forfatter, samfunnsdebattant og professor i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo.
- Har et ambivalent forhold til hår.
- Klipper seg når kona påpeker at håret har blitt for langt.

«Det er viktigere å bruke tid på Hegel enn å pudre stompen.»

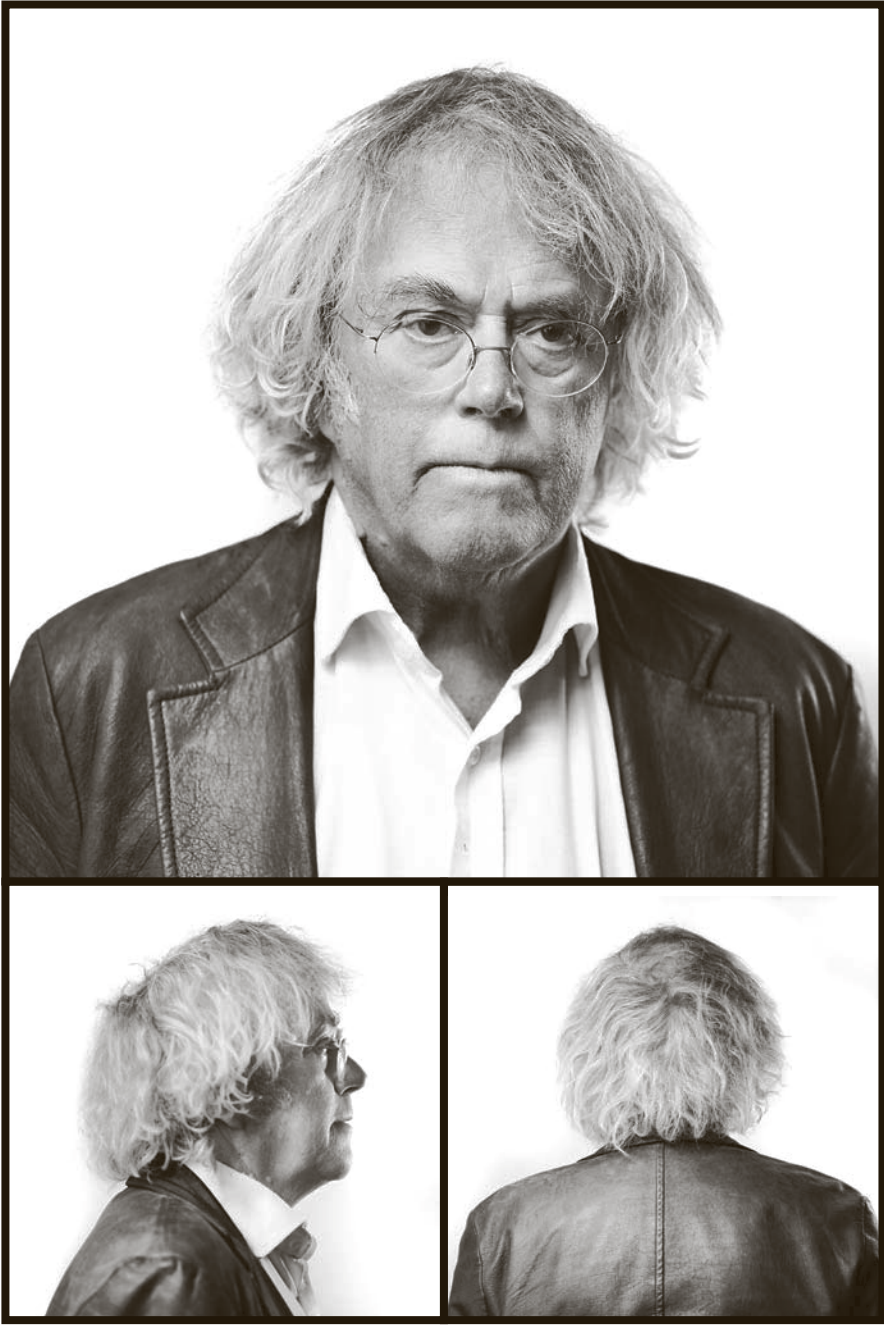

TRENDSETTEREN

Dag Solstad

- Forfatter og hårideal.
- Har ikke gredd seg siden 80-tallet.
- Bryr seg ikke spesielt om utseendet.

«Jeg sluttet med kam en gang på 60-tallet. Det begynte å gjøre litt vondt.»

like kort som det er i dag.

– Det å ha veldig kort hår, det er et uttrykk for orden og kontroll, sier Hylland Eriksen.

Han mener det er kulturelle konvensjoner knyttet til forskjellige yrkesgrupper, og at det finnes et eget akademisk utseende. Akademikerne bare ser det ikke selv.

– Jeg var en gang på en fotballkamp, jeg kom rett fra jobb og de andre hadde på seg sånne fritidsjakker. Da var det en mann som sa: «Man ser jo at du er professor».

Også Thomas setter hodets indre høyere enn dets ytre:

– Det er viktigere å bruke tid på Hegel enn å pudre stompen, sier han.

Bustete, kalkulert likegyldig og distré. Det ser ut til å være professorfasiten. En som er så oppslukt i forskningen og Hegel at han ikke har tid til å se seg selv i speilet og erkjenne at det er på tide å gå til frisøren. Vi, derimot, erkjenner at det er på tide å gå til trendens kilde. Så vi står foran en svartmalt inngangsdør med store vinduer, ringer på der det står «Bjørneboe/Solstad», og venter på svar.

– Jeg har ikke gredd meg siden 80-tallet, jeg, sier Solstad når vi har kommet opp i stua.

Så enkelt kan det være. Ingen beregnet likegyldighet, beinhard strategiplan eller en forakt for konvensjoner. Trendsetteren Solstad kunne ikke brydd seg mindre om hvordan håret hans ser ut.

– Jeg har hatt samme hårfrisuren i mange år. Jeg sluttet med kam en gang på 60-tallet. Det begynte å gjøre litt vondt. Jeg hadde en hårbørste en gang, men den ble borte for 20 år siden.

Grunnen til at han valgte å la håret leve sitt eget liv er mest preget av latskap, og for å slippe å se seg selv i speilet. Det er det verste han veit.

– Skal man stå foran speilet og gre seg? Jeg har inntrykk av at alle unge mennesker skal se seg selv i speilet med et veldig fornøyd glis. Nei, æsj, sånn er ikke jeg.

Solstad påstår at han «ikke skårer så mye på utseendet» sitt.

– Så skal jeg gjøre inntrykk, må jeg gjøre det på andre måter.

Langt hår var ikke helt akseptert da Solstad var ung. Det ble av eldre folk forbundet med å være feminin.

– Det er godt at de folka som kritiserte det på den

tiden ikke lever lenger, de hadde ikke holdt ut dagens mote blant unge menn, sier Solstad og ler høyt.

Å bry seg om hvordan man så ut på håret var noe damer drev med. Solstad mener menn i dag heller ikke bryr seg så mye om håret sitt.

– Før måtte man gre seg fordi man kanskje hadde en arbeidsgiver som bestemte hvordan man skulle se ut på håret. Men jeg har jo ingen arbeidsgiver!

Det er kona Terese Bjørneboe, datter av Jens Bjørneboe og teateranmelder i Aftenposten, som ber Solstad om å klippe seg.

– Og, ja, da går jeg til frisøren.

Men hva skal til for å få solstadlooken akademikerne higer etter? Holder det å la være å gre seg, må man tupe, eller har Dag et hemmelig hårprodukt?

– Jeg bruker sjampo. En gang på begynnelsen av 90-tallet prøvde en frisør å prakke på meg noe som heter «balsam». Men det brukte jeg aldri.

Beregnet eller helt tilfeldig – sveisen forteller uansett mye om hvem du er eller vil være. For som Thomas Hylland Eriksen sier: om man ikke skal skue hunden på hårene, hva skal man skue den på da?

Hjemmeseier

tekst: Hans Skjong foto: Christian Lycke

Militante veggiser forarger seg over at dagens vegetar i SiO-kantinene er like dyr som kjøttretten. Gjør det selv, da vel.

Det er få ting som er morsommere enn sinte veggiser. Siste skrik i veggisverdenen er å iritere seg over dyr og dårlig vegetar-dagens i skolekantinene. Vi tar utfordringen og vil vise at god vegetarmat er billigere, sunnere og bedre enn det SiO-kokkene kan diske opp. Vi gikk derfor inn på Blinderns mest elskede og hatede fôringssted Frederikke en helt ordinær onsdag for å se hva Blinderns grønne alibi fikk servert. Dette er champignonsuppe til forrett, pestopasta, og til dessert et stykke mørk konfektkake med nøtter på toppen. Totalt koster dette 102, 17 kroner. La duellen begynne.

Champignonsuppe

- Ingredienser**
350 gr finhakket champignon eller aromasopp
100 gram smør
1 mellomstor løk, finhakket
1 ss hvetemel
ca. 0,8 liter mørk grønnsakskraft
1 dl rødvin
1 ts sennep
½ purre
3 grønnsaksbuljongterninger
salt og pepper

Slik gjør du: Smelt halvparten av smøret i en gryte, ha i løken og la den surre til den er blank. La soppen surre til den får farge. Bland resten av smøret med melet til en jevn masse. Hell grønnsakskraften over soppen og løken. Kok opp. Etter hvert skrur du ned varmen og tilsetter melblanding, vin, sennep og purre. La det surre på svak varme i 20 minutter mens du rører godt. Smak til med salt og pepper.

Soppsuppe: Hjemmelaget smaker mye bedre enn de tre skarve suppehektene man får på Frederikke.

Pestopasta: Bli veggis for en kveld. Sunt, billig og godt er stikkord når du lager disse rettene. I tillegg spiser du miljøvennlig.

Pestopasta med indisk vri

Ingredienser	500 g pasta penne
1 stor løk	1 ts salt
3 mellomstore gulrøtter	1 paprika
2 dl vann	1/3 brokkoli
2 grønnsaksbuljongterninger	½ squash
80 g pinjekjerner	salt og pepper
50 g fersk basilikum	chilipulver (eller fersk chili)
3 pressede hvitløksfedd	4 hvitløksfedd
0,5 dl olivenolje	3 ts kanel
50 g parmesan	1 ts oregano

Slik gjør du: Det enkleste er å lage pestoen på forhånd. Mos basilikum i en stavmikser til den er i nesten flytende. Hell i litt olivenolje underveis. Bland i ristede pinjekjerner, parmesan og hvitløk, og kjør til en tyktflytende masse. Hell resten av olivenoljen i underveis, og smak til slutt til med salt og pepper. Begynn pestopastaen med å surre løken og gulrøttene i litt rapsolje i en dyp stekepanne. Når løken begynner å bli litt brun, heller du vannet over,

og grønnsaksbuljongene smuldres i. Kok opp og vann til pastaen, og la den småkoke i ca. 11 minutter. Skjær paprikaen i 3–4 cm store biter og bland med resten av innholdet i stekepannen. Gjør det samme med squashen og brokkolien. Press deretter hvitløksfeddene og ha oppi med resten. Bland så inn litt og litt av pestoen, og la alt småkoke i 10 minutter. Til slutt smaker du til med krydder. Ikke undervurder chilien.

Konfektkake med nøtte-topping

- Ingredienser**
100 g smør
1 ts kaffepulver
150 g mørk sjokolade
3 store egg
2 dl sukker
2 dl hvetemel
0,5 ts bakepulver
100 g valnøtter eller hasselnøtter
1 pose frosne skogsbær
3 ts sukker
100 g nøtter (f.eks. hasselnøtter, peanøtter, mandler)

Slik gjør du: Smelt smøret og sjokoladen i en gryte til det er flytende. Bland deretter inn eggene. Tenk at man skal blande det tørre og det våte for seg først. Bland så kaffepulver, sukker, hvetemel, bakepulver og valnøtter i en bolle, rør godt, og bland deretter inn litt og litt av det våte. Hasselnøttene trengs ikke hakkes. Smør deretter en form, sett ovnen på 175 grader, og stek i ca. 25 minutter, eller til du kjenner at midtdelen av kaken er litt bløt. Varm deretter opp skogsbærene i en gryte, bland i 3 ts sukker, og hell den varme bær-røren over kaken. Dryss deretter nøtter over kaken.

Handler du inn alt på en billigbutikk slik Universitas gjorde, koster herlighetene i underkant av 60,- kr per person, og gjestene kunne berette at de aldri hadde smakt så god pasta på Frederikke noen gang.

magasin@universitas.no

Konfektkake: Mørk sjokolade og friske bær utgjør en deilig kontrast.

9.01: En spartansk frokost og tre kopper kaffe får liv i en morgentrett formand.

Han kaller seg selv innmari arrogant. **Karl Kristian Kirchhoff** tror det er nyttig i rollen som Studentersamfundets formand. Det er tida *etter* studenttilværelsen han frykter.

Cogito ergo Karl

tekst: Mirjam K. S. Folkvord
foto: Åse Holte

Voksne folk er på vei til jobb. De aller ivrigste studentene sitter alt på lesesalen. Bzzz. Tredje gang vi ringer på skjer det endelig noe. Karl Kristian Rådahl Kirchhoff står riktignok i døråpningen, men er et sted mellom våken og sovende. Han ser på oss gjennom øyne som er smalere enn arrangementet han var på i går.

– Du husker oss? Har du sovet i det hele tatt?

– Toh thimer.

Han slipper oss inn. «Nachspiel,» harker han over skulderen, og vasser innover i den store lyse vestkantleiligheten. Forhåpentligvis på leting etter bukseseler.

Transformasjonen fra halvdød til opplagt på grensen til energisk går oppsiktsvekkende fort. En tur gjennom nysnøen senere ser Det Norske Studentersamfunds formand ut til å være blant de levende igjen. Han inntar rollen han spiller i snitt 12 timer om dagen. Peker, viser, hilser og introduserer fortløpende de som passerer på vei gjennom Chateau Neufs korridorer og trapper.

– Jeg har gått ned sju kilo siden jeg ble formann, opplyser han, og tar vareheisen tre etasjer opp.

– Det blir jo til at jeg gjør alt mulig. Forresten: kan dere være med og lempe stoler fra Storsalen etterpå?

Det lempes, planlegges, møtes og detaljavklares i rask rekkefølge. Inne i betongklossen øverst på Majorstua finnes rom på rom, kontor på kontor. Her serveres debatter, kino, konserter, akademisk vorspiel, radio, improteater og tango-kurs. Alt med øl som siderett.

I en alder av 24 år har Karl Kristian pådratt seg ansvar for over 16 ansatte og det økonomiske hovedansvaret for et budsjett på 3,5 millioner. For ikke å snakke om ansvaret for de 3000 medlemmene som legger igjen 16 millioner kroner

Karl Kristian Rådahl Kirchhoff (24)

■ Født i Fredrikstad i 1986.

■ Valgt til Formand av Den Norske Studentersamfund desember 2010.

■ Studerer master i latin på siste semester.

■ Har blant annet sittet i fakultetsstyret ved HF, vært leder for kulturutvalget, startet Klassisk Studentforening.

■ Var redaktør for boka «Demokratiet før og nå» i 2009.

på huset årlig. Selv får ikke Karl Kristian en krone i betaling. Han er også uten mulighet til å tjene penger utover studielån. Ikke verst.

– **DNS kan være** en slags *enfant terrible*, en liten jente som påpeker at keiseren ikke har klær på.

Vi trasker fra Blindern campus ned tilbake til Chateau Neuf. Karl Kristian har vært på det ukentlige representasjonsbesøket hos UiO-studentpolitikernes smøregilde vaffelfredag på Villa Eika. Hverdagen hans består mye av nettopp representasjon.

– Altså. Jeg elsker ideen om å være et verv.

Framme i betonghuset setter formanden seg ned, vrengher av seg dressjakka og begynner å besvare spørsmål med setninger som innehar mange flere enn tre ledd.

– Jeg er en innmari arrogant fyr, det skal jeg ikke legge skjul på. Jeg tror jeg vet best, og synes dermed resten av verden burde jenke seg. Jeg *vet* ofte best.

Karl Kristian nikker bekreftende til seg selv før han fortsetter.

– En sånn egenskap kan være et problem i mange sammenhenger, men i rollen som formann kan jeg bruke den til noe bra. Jeg tør å si imot folk som er eldre og mer erfarne enn meg, jeg tør å utfordre. Og jeg kan fake det når jeg er på tynn is. Det er utrolig viktig for å gjøre jobben godt.

– Hva med når det er snakk om folk, ikke politikk?

Karl Kristian svarer med å peke på forskjellen mellom arrogant og selvtilit. Innrømmelsen kommer kjapt og like til:

– Jeg har sosial angst i mindre grupper. Jeg fikser det virkelig veldig dårlig.

– Men alle skryter veldig av hvor flink du er sosialt?

«Jeg er flink én til én. Og med forsamlinger. Det er mellomtingen som er problemet. Hytteturformatet er det verste jeg vet.»

13.30: Likheten mellom dette paret og Solan og Ludvig fra Flåklipa er påfallende for den som går rett bak Karl Kristian og viceformand Morten Johansen under den daglige Turen. Den ene lys og spinkel, med armene gestikulerende i alle retninger. Den andre større, tyngre, med hendene begravd i frakkelommene.

– Jeg er flink én til én. Og med forsamlinger. Det er mellomtingen som er problemet. Hytteturformatet er det verste jeg vet! Det er klaustrofobisk og trangt og alle skal liksom være venner, og...

Karl Kristian henter seg inn, spoler tilbake til utgangspunktet.

– Da er det godt å være et verv. I formannrollen har jeg et sosialt ansvar for å være hyggelig, gå rundt og sjekke at alle har det bra, alt det der. Og å legge bånd på min personlige arroganse – noe annet ville jo vært tåpelig og dysfunksjonelt.

Klokka 15.30 står to menn på Chateau Neuf og skifter.

– Kjole og hvitt! Det må man faktisk ha. Eller – det mente Karl Kristian da den gamle dressen min var utslitt. Så nå har jeg ingen dress, bare kjole og hvitt.

Opplysningen kommer fra Morten Johansen, viceformand og Karl Kristians andre hjernehalvdel. De to er midt i en omkleddingssesjon. Fra dagligdags til formell. Ordensbånd og medaljer skal på, laksko snøres, og sløyfer knyttes. Det siste byr på problemer.

– Men i helvete, du tenkte aldri på å kjøpe en leke-sløyfe, da? Se – min har strikk og greier!

Karl Kristian har sett seg nødt til å lete opp en trinn-for-trinn sløyfeknytegilde på Youtube. *Skal* det være, så *skal* det være. Ansikt utad er ikke noe å tulle med.

Før hamskiftet har de gjort unna de unna den daglige Turen med stor T. Den finner sted hver eneste dag klokken tretten null-null. Formand og viceformand møtes på Chateau Neuf, krysser under T-banesporet på Majorstua, og setter nesa mot Frognerparken. Tu-

rene er allerede myteomspunne. Det er der løpet legges, heter det.

– Er vi med på et vandrende fraksjonsmøte nå?

Begge drar på det, bare litt.

– Næh. Men vi trenger å gå gjennom ting, sile litt. Det er klart vi blir samkjørte, vi to.

De høye gitterportene til Krigsskolen på Veitvedt i Groruddalen åpner seg med en lav, elektrisk summelyd. Karl Kristian og Morten snur seg storøyde mot hverandre, gaper, og hylr i kor:

– AKKURAT SOM I RINGENES HERRE!

Det påfølgende fnisesammenbruddet er totalt overrumplende for en utenforstående, men også det – imponerende samkjørt. 200 meter senere, ved inngangspartiet, har de to samlet seg nok til å hilse sivilisert på Kadettsamfunnets representanter som venter der: unge menn med rød og svart uniform og vernepliktsveis.

– Ja, dere ser vel at vi er militærnektet begge to? Karl Kristian finner det best å tilstå først som sist.

Gutta fra krigsskolen forsikrer at det er greit. Tilbyr plass i salongen og serverer øl. Utveksler erfaringer om drifting av studentsamfunn.

Det var en gang for lenge, lenge siden. Da frakkeskjøter fortsatt var standard og Wergeland og Welhaven bitchet fram og tilbake på rim. Da studentene ikke kunne få slått ut nok tenner på hverandre på åpen gate for bare uenighet. Da medlemmene av Kadettsamfunnet og Det Norske Studentsamfund barket sammen med jevne mellomrom. Den gang da, hver gang når. Strengt tatt ble det aldri sluttet fred. Før nå. Under

11.46: Hånda får funksjonen som postit når Karl Kristian planlegger dagen.

18.17: Fredspakten som signeres på Krigsskolen lyder «Det Norske Studentersamfund og Kadettsamfundet ved Krigsskolen har gjensidig besluttet å inngå en vennskapsavtale for å gi sine medlemmer mulighet til å gjøre seg kjent med de respektive samfunns kultur og studentliv».

bildet av kongeparet signerer samfunnslederne fredspakten. Det høytidelige håndtrykket for fotografen er obligatorisk og uklanderlig.

– **Gamle dager!** Da mener jeg 1800-tallet! Karl Kristian er synlig begeistret. Han har satt seg godt inn i studenthistorien, og tegner og forteller gjerne. 70-tallet da alt ble kjørt i grøfta. Nei, takke seg til 50-tallet, det var greier, det. Mens T-banen krenge gjennom Groruddalen tilbake mot Majorstua blir norsk studenthistorie servert på et sølvfat.

– Studenter er jo ikke noen homogen gruppe lenger. Men tenk! Tenk hvilket potensial som bor hos studentrollen.

Han er inne på ett av yndlingstemaene sine og formelig gløder. Tenk! Egne medier, egen politikk, egne organer – en helt egen offentlighet. Studentene har et eget samfunn i miniatyr der de kan teste ting, der fallhøyden ikke er så stor. En prøvestein før voksenlivet. Et dannelsesprosjekt.

– *Dannelse er jo et ganske stort ord?*

– Og et helt utvanna begrep. Men for meg handler det om å prøve å lære seg litt om alt. Ideen om at studenter bør lære seg litt psykologi, litt biologi, litt sosiologi, og så videre. Det er noe av dette DNS handler om. Faget mitt er jo vanvittig snevert – det har vært viktig for meg å få annen input.

«**Snevert**» er rimelig dekkende for Karl Kristians eget studievalg. En tidlig fascinasjon for Lord Nelson fikk ham til å ville studere engelsk historie. Det lot seg ikke gjøre på Blindern, så valget falt på klassisk filologi, latin, istedenfor. Han er nå en av fagets fem masterstudenter. Oppgaven skal inn i juni. Seks år med lesesaler, drøssevis av verv og studentliv trekker ubønnhørlig mot slutten. Hva skal skje da?

Karl Kristian innrømmer at han er ambivalent.

– Jeg er litt usikker på hva som kommer etterpå.

Han forteller om forbildet, Seneca, filosofen og politikeren han skriver masteroppgave om. Seneca kom fra bygda i Spania, men hadde store begavelser og muligheter. Han ble minister for keiser Nero, men falt i unåde og ble tvunget til å kutte hovedpulsårene sine. Han skrev om det farlige med å lefle med makt.

– Seneca-problemet gjelder for meg også. Skal man gå ut i verden og gjøre noe, men risikere å mislykkes, eller skal man bare sitte og tenke? Jeg har veldig lyst til å søke stipendiat og bare få sitte på et kontor og grave meg ned og skrive ting veldig få kommer til å lese. Og jeg har lyst til å gå ut i verden og utrette noe. Organisasjonsliv, politikk.

En ting er sikkert. Det er ikke både og. Karl Kristian snakker lenge om hvor irriterende og tåpelig han synes det er med dem som alltid tror man kan gjøre begge deler.

– Man må faktisk velge, konkluderer han. – Ellers gjør man bare ting halvveis.

Kompromissløsheten har alltid vært der. Fra han var liten og bygde borger der småbrødrene var soldater og han general, til

«*Det er ikke fordi jeg prøver å se ut som den unge Henrik Ibsen. Det er fordi beltet mitt gikk i stykker, og bukseseler ble neste løsning.*»

han stilte som formandskandidat ved DNS med et helhetlig forslag til styremedlemmer og ferdig utarbeidet valgprogram. Karl Kristian selv hevder han det henger sammen med at han er så uhelbredelig arrogant.

– Jeg vet jo at jeg er sær. Og jeg er arrogant nok til å ikke legge skjul på det.

Mange som bare har sett den høye fyren med krøllene, skjegget og cordfløyelsbukse på avstand har sikkert gjort seg den samme tanken. Hvorfor er han så rar?

Under oppveksten i Fredrikstad er Karl Kristian eldstemann. Han lærer å lese og skrive tidlig. Det leses bordbønn og korrigeres dersom fredrikstadsdialekten blir for bred. Foreldrene er begge sykepleiere, de skiller seg når han er fire. Han får en stemor, to nye søsken og noen bøker om dinosaurer. På skolen tar han ting lett, kanskje for lett. På videregående fører han sitt eget fravær inn i en tabell for å kunne skulke maksimalt uten å stryke. Sammen med vennene leser han klas-

sikerne, fabler høystemt om de største spørsmålene og blir med i Rød ungdom. Når han flytter til Oslo rett etter videregående fortsetter han å stikke innom kirken på søndager, men er bombesikker på at til Fredrikstad, *dit* skal han ikke tilbake.

– Fredrikstad er forstadsaktig. Solide familier. Eneboliger. Fotball. Det er trivelig og normalt. Jeg er livredd for en dag å våkne opp i det borgerlige marerittet. Kone, tre unger, rekkehus, Volvo, bikkje, forstad. Sunn, normal jobb. Jeg er redd for det stadiet der du tenker at «nå kommer jeg ikke lenger, dette er greit». Helt A4.

– *Men du er jo ikke mye A4? Bare se på deg.*

– Folk ønsker seg ofte at ting skal være mer konsistente enn de er. Se på bukseselene mine! Det er ikke fordi jeg prøver

å se ut som den unge Henrik Ibsen. Det er fordi beltet mitt gikk i stykker, og bukseseler ble neste løsning. Jeg er blakk. Ergo jeg kjøper klær på Fretex. Jeg gidder ikke å barbere meg. Ergo jeg har skjegg.

Karl Kristian pauser. Nå er han ikke så bastant lenger.

– Men mot min egen vilje er jeg i ferd med å bli voksen. Jeg ser at det finnes ting utenfor universitetslivet, og at noen av dem nok ligger utenfor Oslo. Og jeg vil jo

gjørne ha kone og barn som alle andre, det er ikke det. Men hvis det betyr at man slutter å strekke seg...

Det blir stille.

– *Er det dette som gjør at du er så rar? At du strekker deg så langt hele tiden?*

– Kanskje. Jeg vet at mange har en forutinntatthet overfor meg. Det liker jeg. Jeg vet at hvis jeg vil, kan jeg snu den. Hvis jeg ikke vil, kan jeg spille med. Det er helt greit for meg. Jeg gir faen. Det er ikke noen vits å kompromisse i hvem man er.

Inventaret oppe i etasjene på Chateau Neuf er på halv tolv, klokka er langt mer. Stengetid er bare et ord. Karl Kristian har inntatt rollen som bartender, nachspielvert og ubestridt konge på dansegulvet. Et bedugget individ har fått nyss om at Formanden portretteres.

– Skal dere schkrive om Kirchhoff? Skriv at han er konge 'al! Klin kokos, men konge!

Markedsplassen

Tekst og foto: **Bendik Løve**

Pubtesten: Billig booze, kåt ungdom og høy musikk. Velkommen til torsdag kveld i Nydalen.

Jeg sjangler inn på BI-kroa full av fordommer og billig, brasiliansk brennevin. Anledningen er det arrangørene kaller «Thirsty Thursday», et navnevalg som egentlig hjelper meg ytterligere med å sementere den forestillingen jeg fra før av hadde av BI-studentenes ukritiske lefling med engelsk tunge. Jeg har kommet for å la meg eksponere for et publikum og en sosial omgangsform jeg vanligvis unngår. Jeg har kommet for å se mine demoner i hvitøyet.

Konseptet «Thirsty Thursday» går ut på at du betaler hundre kroner for å komme inn og at alt deretter koster 25 kroner i baren. Det er både genialt og idiotisk. Genialt fordi det gjør det billigere å drikke seg kanakas: etter en tre-fire drinker går du jo i pluss, sammenlignet med ordinære priser. Samtidig er det, av samme ovennevnte grunn, også et idiotisk system, fordi det gir økonomiske incentiver til å bælmne nedpå, og fører til voldsom opphopning av folk rundt bardisken. En opphopning som gjør at jeg flere ganger gir opp å bestille i stedets hovedbar, og ikke slipper til før det har gått rundt to timer.

Det har tydeligvis blåst en ekstra kraftig høyrevind over Studentenes Hus i Nydalen (SHNAS), ettersom det der praktiseres en form for apartheid jeg ikke sett på andre steder i samme

kategori. Kroa er nemlig delt i to. I et nakent, trist og ganske tomt lokale holder de stakkars unge som ennå ikke har fylt tjue til. Vegg-i-vegg, i et annet nakent, trist, men ikke fullt så tomt, lokale, holder resten av bermen til. Her blir det servert sterkere saker, og enhver med noenlunde økonomisk sans, og det antar jeg de fleste BI-studentene har, vet at en får mest alkohol for penga ved å kjøpe sprit under rådende forhold.

Kvelden på SHNAS kan deles inn i to. Fram til 00.37 er det aldri mer enn seks-sju mennesker på dansegulvet, tidvis er det tomt. Hovedvekten av folket er opptatt av å befinne seg så nærme baren som mulig. Så, helt uventet, inntreffer det som klientellet antakeligvis kaller *closing time*. Det er som om en usynlig mann har reist seg opp på et bord, slått hardt i gonggongen og erklært kjøttmarkedet for åpnet. Plutselig svinger folket seg i parringsdansen, og det bygger seg opp en kø av drosjer på utsida, klare for å bringe de unge, elskovshungrige hjem.

Dette er mennesker med mål i livet. De vet hva de vil og hva ting koster, de sløser ikke med tida. De drar ut for å drikke seg fulle, more seg, skaffe seg forretningsforbindelser og til slutt et uforpliktende ligg. Jeg gjør ingen av delene. Jeg tar nattbussen hjem.

magasin@universitas.no

Tomt: Når DJ Dummkopf står bak spakene, fristes ikke folket ut på dansegulvet før de absolutt må. Og det inntreffer temmelig nøyaktig 37 minutter over midnatt.

Vurdering: «Thirsty Thursday» på Studentenes hus i Nydalen

Stemming: ★★★★★
Absurd. Kveldens høydepunkt var da et par smilende venninner danset vellystig og viste strake langfingre til hverandre mens de sang *Fuck you!* Ellers gjorde den håpløst høye og kjedelige musikken det umulig å føre gode samtaler i lokalet.

Sjekking: ★★★★★
Rikelig utvalg i både kjønn og farger. Alt fra ungjenter i høye hæler, trange topper, miniskjørt og klippekort på solarium til pappagutter med gjenkneppede dressjakker og formelle slips.

Lokale: ★★★★★
Kjedelig sted med grå vegger som ga industriassosiasjoner. Toalettet hadde tre båser med papir, seks urinaler og fire vaskeservanter, alt i børstet stål. Kunne vært reinere, og manglet såpe.

Tidligere testet:	■ Uglebo – upretensjøs brun kjeller.	■ Frokostkjelleren – 90-tallsfest og sjekke-marked Bangkok-style.	■ Akers mek – som en Steinerskole-klassefest ut i de sene timer.
	■ Glassbaren – psykotisk kjederøyking og den gode samtale.	■ Anestesien – fritids-klubb, bare med pils.	■ Studenten Pub ved HiO – som på en ungdoms-klubb uten dansegulv.

magasinquiz

av: Øyvind Bosnes Engen

Frisyre

1. Hva kalles frisyren «mullet» på norsk?
2. Hva heter frisyren som prydet hiphoppere som Fresh Prince, Big Daddy Kane og Rakim rundt 1990?
3. Hva kalles en afro når den bæres av en jødisk person?
4. Hvilket instrument trakterte barbereren i Kardemommeby?
5. Hvem har skrevet musikken til musikal-en *Hair*?

Svar:
1. Hockeysveis
2. High top fade
3. Jewfro eller isro
4. Klanett
5. Galt MacDermot

April

1. Hva heter journalistvenninnen til Teenage Mutant Ninja Turtles?
2. Hvilket yrke har April Flowers?
3. Hva er den 100. dagen i året?
4. Hvem skrev diktet «Jeg velger meg april»?
5. Hva heter stjernetegnet «tyren» på latin?

Svar:
1. April O'Neil
2. Pornoskuespillerinne
3. Tiende april (niende ved skuddår)
4. Bjørnstjerne Bjørnson
5. Taurus

Lureri

1. Hva heter den eldste kjente boken hvor datoen 1. april kobles med narrestreker?
2. Hva heter narreprogrammet på tv der Ashton Kutcher er programleder?
3. En norsk pyramidesvindler deler etternavn med en barokkomponist. Hva heter han?
4. Pål Brekke Indregard narret i 2005 Dagbladet til å tro at han hadde funnet hva?
5. Hvilken litterær figur lurte forbipasserende til å hvitmale sin tantes gjerde?

Svar:
1. Canterbury Tales (1392)
2. «Punk'd»
3. Ole Christian Bach
4. Rosinen i polsa
5. Tom Sawyer

Latin

- Hva betyr...**
1. «cogito ergo sum»?
 2. «veni, vidi, vici»?
 3. «romani ite domum!»?
 4. «cui bono»?
 5. «neque porro quisquam est qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit»?

Svar:
1. Jeg tenker, altså er jeg
2. Jeg kom, jeg så, jeg vant
3. Romere, reis hjem!
4. Til fordel for hvem?
5. Ingen liker smerte for smertens skyld, eller søker den og ønsker den, bare fordi den er smerte

kulturredaktør: **Maren Ørstavik**
marenorstavik@universitas.no 480 08 403

featureredaktør: **Jørgen Brynhildsvoll**
jorgembrynhildsvoll@gmail.com 980 56 586

KULTUR

Oslostudenter påvirker sørlandsarkitektur

ARKITEKTUR: Samarbeid mellom Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO) og Lillesand kommune har skapt nytenkende forslag for utnyttelsen av det sentrale området Kokkenes i Lillesand.

De 15 studentprosjektene ble stilt ut i Lillesand rådhus fra 16.-27. mars, og i anledning utstillingsåpningen inviterte Lillesand kommune fire av studentene for å presentere sine prosjekter for politikerne. Særlig student Paal Hagenes idé om et utdanningssenter og integrert campus der hyblene kan leies ut til turister om sommeren, vekket kommunepolitikernes interesse.

– Dette er en kjempespennende idé med båtbygger-skole og universitet. Jeg synes vi bør jobbe mer med ideene dine, sa Høyre-politikeren Halvor Rismyhr til studenten, ifølge Lillesandsposten.

Lærer på AHO Søren Sørensen er spesielt fornøyd med at studentene har kommet med andre forslag enn bare kulturhus.

Forslag: Joakim Svelas forslag til utkikkstårn i Lillesand.

– Erfaringene viser at slike kulturhus ofte kan bli et kostnadssluk for små kommuner. Mange av studentene valgte derfor alternative flerbruksmuligheter for sine bygg, som utdanningssenter og campus, havnebad og utsiktstårn, sier han på AHOs nettsider.

Bergen mot lønn for frivillighet

STUDIEPOENG: Leder for Det Norske Studentersamfund (DNS), Karl Kristian Kirchhoff, fremmet for noen uker siden i Universitas et forslag om å opprette en ordning som gir studiepoeng til studenter med tidkrevende frivillige verv. Forrige uke stilte Oslos studentpolitikere seg bak forslaget, som kan gjennomføres tidligst i 2012. Men i Bergen er ikke stemningen like positiv til forslaget, melder Bergens studentavis Studvest.

– Det er selvsagt en fin tankegang,

men det er vanskelig å finne fag som passer for alle typer lederverv, sier viserektor for utdanning ved UiB, Kuvvet Atakan, til Studvest.

Forslaget ble reist av studentene for ett år siden, men ble ikke fulgt opp.

Livar Bergheim, læringsmiljøansvarlig i Studentparlamentet ved Universitetet i Bergen, forteller at dette ikke er noe de vil jobbe med dette semesteret.

– Skal studiepoengene prege frivillige verv så mye? spør han.

Uniforum legger ned papirutgaven

MEDIA: – Som styreleder kan jeg ikke lenger ta ansvar for den uholdbare personal- og ressursituasjonen i Uniforum. Redaksjonen har levd under svært krevende betingelser siden 2008, da UiO-ledelsen halverte den eneste hele journaliststil-

lingen i redaksjonen, sier styreleder Nils A. Butenschön i siste utgave av Uniforum.

Beslutningen om å nedlegge papirutgaven av universitetets ansettavis ble enstemmig vedtatt på styremøte den 17. mars.

Universitetsdirektør Gunn-Elin Aa. Bjørneboe understreker at det er Uniforums eget styre som ønsker å legge ned papiravisen.

– Styrets beslutning er ikke et resultat av kutt i Uniforums budsjetter. Uniforum har vært skjermet for budsjettkutt, sier hun.

Det er altså mangelen på ressurser til å opprettholde både nett- og papirutgave, samt økende administrativt arbeid som gjør at Uniforum nå kaster inn papirhåndkleet og heller satser på nett.

Uholdbar: Styreleder i Uniforum, Nils Butenschön, anser situasjonen som uholdbar.

Intellektuell dank

Det ferske magasinet Dank kan utfordre noen fordommer mot skatere. De har nemlig blitt høykulturelle. Eller har de alltid vært det?

SKATEKULTUR

tekst: Mikael Lunde

foto: Skjalg Bohmer Vold

Hvis du velger deg ut en tilfeldig person ved en institusjon for høyere utdanning, er vel sjansene så som så for at han eller hun er en ihuga skater.

Starter du derimot i den andre enden, ser ligningen ganske annerledes ut.

– Jeg tror alle i min krets som skater enten studerer eller planlegger å gjøre det, sier Jørn Aagaard.

Selv går han grafisk design på Westerdals. Kyndigheten derfra har han brukt til å tegne ut det ferske magasinet Dank, den første reinspikka, norske skateblekka som har vært å finne i Narvesen-hyllene på flere år. Snekret sammen, fra idé til trykkeriavtale, av studenter.

Magasinet kan kanskje ta knekken på noen fordommer.

– Mange skatere ser vel kanskje ikke ut som noen som tar høyere

utdanning. Heller noen som driver dank, sier Jørn.

Magasinet deres illustrerer at det er fullt mulig å gjøre begge deler.

Eksklusivt på trykk

– Skating er et bra utgangspunkt for å bli interessert i for eksempel film, musikk og kunst, siden skating alltid er fremstilt sammen med noe, sier Eirik Traavik, bachelorstudent på internasjonale studier ved UiO og redaktør i Dank.

Det kan forklare hvorfor skating og kultur går hånd i hånd.

N i s j e n deres er å gi leserne dype, fyldige artikler og flust med gode bilder fra denne

kulturen. Snevert nok til at de hadde giddi å lese det selv. Og forhåpentligvis akkurat så salgbart at de ikke taper penger på det.

– Det er et magasin anno 2011, som er tilpasset websituasjonen, sier markedssjef og assisterende redaktør Aksel Overskott, som tar en master i historie ved UiO.

– På nett dukker det opp nye triks og tips hver dag, og dybdesakene forsvinner. Der kommer vi inn i bildet, sier han.

Dypdykk

Den første saken i Dank tar for seg en proffskater som også er kunstner. En kombo som ikke er så fjern.

– Det er en trend i skatemiljøer at det blir mer og mer interesse for musikk og kunst, sier Aksel.

Kulturen er en hjørnestein i magasinet – og for skatemiljøet

generelt. For skating er per definisjon kreativt, mener de. Og Dank skal dekke selve denne kulturen. Ikke bare hvilke triks som som er

«En drømmer om å skate, men brenner for andre ting også.»

Jørn Aagaard, grafisk designer i Dank

Masterskater: Aksel Overskott er masterstudent ved UiO, og assisterende redaktør for Dank. Et magasin som kan utfordre noen fordommer mot skatere.

nye og kule.

De legger ikke skjul på at det er ganske smalt. Men det er også hele poenget.

– Det er sikkert mange som synes vi skulle skrevet om veldig mye annet, sier Eirik.

Viktigere for dem enn å nå ut til absolutt alle er et enkelt konsept: Dypdykk.

Egne premisser

– Ideen ble til på lesesalen. Seksjon D på Sophus Bugge på Blindern, sier Aksel.

Opprinnelig var tanken med Dank å lage en hjemmesnekra fanzine å dele med kompisene. For å kunne skrive om skating på egne premisser.

– Skatemiljøet er ikke så stort, og vi har vært med der i 10–15 år. Vi kjenner de som har noe de skulle sagt, fortsetter Aksel.

I de fleste andre brettmagasiner er skatesakene pakket inn i snowboard- og surfestoff, og det er langt ifra så smalt som det gutta bak Dank ønsket seg. Norge manglet et godt brettmagasin. Så de fant ut at

de rett og slett skulle ta ansvar.

– Vi innså at det var litt bortkastet å lage noe som bare er tull, sier Eirik.

Det første magasinet ble lansert forrige uke, og i august kommer neste og siste utgave for året. Slår det an, blir det kanskje tre-fire av dem neste år. Stort lengre er det vanskelig å planlegge.

– Vi satser på å gå i null. Vi har deltidsjobber og studielån ved siden av. Det er ikke for å tjene penger at vi gjør det her, sier Aksel.

Sosial greie

Så, er det skaterne som har blitt intellektuelle, eller er det motsatt? Det har egentlig ikke gutta noe svar på.

– Kulturinteressen i miljøet har alltid vært der, men den er nok enda større nå, sier Aksel.

En annen grunn til at skatere får seg en grad, er at det rett og slett er rimelig problematisk å tjene bra med spenn på skating her til lands. Klimaet gjør at snowboard er en mye større industri.

– Det er litt kult, synes jeg, at

skatere har blitt mer realistiske. En drømmer om å skate, men brenner for andre ting også, sier Jørn.

Skating er nemlig først og fremst en sosial greie for de fleste. Derav magasinets tittel. Man møtes etter jobb og skole for å henge ute i sola og drive dank.

– For det er ikke så moro å skate alene.

mikaellu@universitas.no

Dank

- Nystartet norsk magasin om skating.
- Første utgave kom ut i 31. mars.
- Lages av bl.a. Eirik Traavik (redaktør og UiO-student), Jørn Aagård (grafisk design og Westerdalsstudent) og Aksel Overskott (markeds-sjef og UiO-student).
- Fokus på dyperegående artikler om skating og folk som driver med skating. Og fine bilder.

MIN STUDIETID

tekst: Anders Fjellberg

■ HVEM:	Tone Hansen
■ STUDERTE:	Kunsthøgskolen i Malmø 1995–1996 og Kunstakademiet i Oslo (ved KHiO) 1996–1998.
■ AKTUELL:	Nyansatt direktør ved Henie- Onstad Kunstsenter.

Turbulens og folkeskikk

– **Nei altså**, jeg har egentlig ingen morsomme historier fra studietiden. Eller jo, kanskje. Vi hadde en foreleser fra Sveits en gang, og han, ehm. Nei. Det er ikke noe morsomt hvis du ikke var der.

Det var jeg dessverre ikke, og det var ikke du heller. Tone Hansen, derimot, var der. På Kunstakademiet i Oslo på midten av 90-tallet. Ikke akkurat noen topplederfabrikk, men det finnes unntak.

Tone med Norges vanligste etternavn har nemlig akkurat blitt ansatt som direktør for landets mest bejublete samling moderne kunst. Nerdum. Munch. Matisse. Picasso. Hansen. Navnet skjemmer ingen.

Den tidligere studenten ved Kunstakademiet i Oslo overtar fra høsten av sjefsstolen ved Henie-Onstad Kunstsenter, selve krumtappen av norsk finkultur. Dessuten kan hun nyte godt av det som trolig er verdens mest ekstravagante personalkantine: Bølgen & Moi på Høvikodden.

– **Studietiden** min var på mange måter en svært turbulent tid. Jeg begynte tidlig å jobbe med formidlig og politikk, og var veldig engasjert i studentaktivitet.

Årsaken til turbulensen var en omstridt statsråd som mente å vite hvordan de unge kunstnerne best kunne skolerers. Men statlig innblanding i kunstnerisk utøvelse faller sjelden i god jord.

– Husker du Gudmund Hernes? Du gjør vel ikke det. Da jeg gikk på Kunstakademiet, grep han inn i kunstutdanningene

og bestemte hvilken type kunst som skulle læres bort ved de forskjellige institusjonene. Det var ikke så veldig lurt.

Mannen bak Reform 94 bestemte at kunststudentene i Oslo kun skulle fokusere på figurativ kunst, klassisk avbildning, uten å ta seg bryet med å høre hva studentene mente om saken.

– Vi gikk i forsvar for den friheten Kunstakademiet sto for. Den friheten har dessverre blitt litt borte i kunstutdanningene i dag.

«Den friheten har dessverre blitt litt borte i kunstutdanningene i dag.»

For å demonstrere organiserte studentene ved Kunstakademiet seg, og nektet å delta på mandagsmøtene med rektor. Det endte med at Hernes kom på skolen for å lære bort folkeskikk.

– *Hjalp det?*

– Nei. Vi hadde jo folkeskikk fra før. Det var veldig harde kamper, men jeg er stolt av at vi viste hva vi sto for. Det er fra de kampene jeg fikk den viktigste lærdommen fra akademiet. Jeg lærte å diskutere i offentligheten, og å ikke være redd for motstandere.

– *Så du levde ikke det klassiske bohemlivet man gjerne forbinder med unge kunstnere?*

– Jo, jeg gjorde kanskje det. I hvert fall i større grad enn jeg gjør i dag. Men jeg opplevde det som en veldig alvorlig tid, og vi hadde et voldsomt engasjement. Når det er sagt, tror jeg bohemlivet er mer eller mindre en myte. Hvis man ser på hva de gamle bohemenes, som Kristian Krogh, fikk utrettet i samfunnet, sier det seg selv at de ikke bare har sittet og drukket øl.

Rotete tildelingsprosess: Kirsten Vikesland Mæhle, daglig leder i Juss-Buss, mener tildelingsprosessen fra SiO har vært rotete og uklar.

Krisekutt for Juss-Buss

Juss-Buss har siden 2010 vært offer for dramatiske bevilgningskutt. – Kuttene vil ramme de som trenger det mest, sier daglig leder Kirsten Vikesland Mæhle.

STUDENTVELFERD

tekst: Dag Grytli

foto: Ketil Blom

– Vi er på Blindern annenhver tirsdag, og vårt nærvær der er blant tiltakene som må vurderes. Studenter er en mer ressurssterk gruppe enn mange av våre andre klienter, men det er en gruppe med stort udekket rettshjelp-behov, sier Mæhle.

I 2010 fikk Juss-Buss kuttet over halvparten av støtten fra Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Da de klaget på summen fikk de et ekstratilskudd, men i år har studentenes rettshjelpstilbud blitt kuttet ytterligere.

Utgangspunktet for kuttene er, ifølge Nina Langeland, kommunikasjonsdirektør i SiO, en generell innstramming i hele SiO i 2010, og at Juss-Buss ble overført fra SiO Studentliv til det

mindre tildelingsorganet Kulturstyret. Mæhle er sterkt kritisk til flyttingen.

– Vi burde ligge direkte under SiO Studentliv, med den økonomiske forutsigbarheten det medfører, mener hun.

Langeland mener imidlertid at overflyttingen er riktig, selv om bevilgningene blir mindre.

– Tanken bak overføringen til Kulturstyret er at studentene der selv styrer hva som gis av støtte, sier hun.

Beklager rotete prosess

Også leder for Kulturstyret, Margrethe Gustavsen, er kritisk til overføringen av Juss-Buss, i tillegg til Juridisk rådgivning for kvinner (JURK), til Kulturstyret.

– Problemet med at disse organisasjonene overføres til oss er at det er en helt annen type tildeling enn de vi vanligvis gjør. Tildeling til en arrangementsforening, studenthus eller lignende er noe annet enn til Juss-Buss, som bedriver rettshjelp for ubemidlede. Å sette Juss-Buss opp mot studentforeninger er vanskelig, sier hun, og understreker at Juss-Buss og JURK ville passet bedre i et annet organ enn Kulturstyret.

I tillegg til uenigheten rundt

hvor Juss-Buss bør høre hjemme, er både Mæhle og Gustavsen sterkt kritiske til selve flytteprosessen.

– Det største problemet med overføringen var at Kulturstyret fikk ansvar for Juss-Buss og JURK etter at vi hadde fått våre tildelinger for 2011. Vi fikk altså ingen ekstra midler, men fikk to store budsjettposter lagt til, sier Gustavsen.

– Prosessen har vært veldig uryddig fra SiO sin side. Det er mangelen på åpenhet som fra vårt ståsted er uforståelig, sier Mæhle.

Langeland tar selvkritikk på hvordan prosessen ble gjennomført.

– Vi beklager om tidspunktet for beskjeden om overføringen gjorde arbeidet vanskeligere for kulturstyret og

Juss-Buss. Vi har gjennomført en stor omorganisering av SiO Studentliv, og ting har kommet i den rekkefølgen de kom, sier hun.

Kommer til å klage

Mæhle sier hun har forståelse for kulturstyrets rolle i saken, men at de kommer til å klage på beløpet som ble bevilget for 2011.

– Når situasjonen nå en gang er som den er, mener vi at de må

sørge for at vi får en forsvarlig bevilgning også for 2011, sier hun.

Gustavsen avviser ikke at en slik klage kan bli tatt til følge.

– Hvis Juss-Buss sliter med driften, blir vi nødt til å se på muligheten for et ekstratilskudd, sier hun.

dagmgr@universitas.no

Bevilgningskutt for Juss-Buss

- Juss-Buss tilbyr gratis rettshjelp, og drives av jusstudenter.
- De ti siste årene har Juss-Buss fått tildelt mellom 135 - 150 000 årlig i driftstøtte direkte fra SiO.
- Beløpet ble dramatisk redusert fra 135 000 i 2009 til 65 000 i 2010. Juss-Buss klagde og fikk bevilget et ekstratilskudd på 35 000.
- I fjor høst ble ansvaret for Juss-Buss overført fra SiO til Kulturstyret på grunn av omstrukturering i SiO. For 2011-bevilgningene tok Kulturstyret utgangspunkt i støtten for 2010, som altså i utgangspunktet var mer enn halvert i forhold til året før.
- Overføringen innebærer at Juss-Buss årlig må søke om bevilgninger på lik linje med andre studentorganisasjoner og -foreninger.
- Kuttet i 2010 gjorde at organisasjonen gikk i underskudd.

Overlever: Hulen i Bergen trenger ikke blakke seg på ordensvaktkursing.

Utestedene overlever

Mindre studentsteder trenger ikke betale for dyre ordensvaktkurs likevel.

VAKTLOVEN

tekst: Stella Maria Heieren

Universitas meldte forrige uke at den nye vaktloven som ble vedtatt 1. april kunne by på problemer for mindre studentsteder. Selv om Justisdepartementet lempet på enkelte av de nye og dyre vaktholdskravene, stod kravet om økt utdanning for ordensvakter ved like. Departementet påpeker nå at studentstedene kan avtale behovet for ordensvakter individuelt, og små steder ikke trenger å sende alle frivillige vakter på dyre kurs.

– Hvor mange ordensvakter som bør være på jobb, er en avgjørelse som tas i samarbeid mellom politiet og den aktuelle frivillige virksomheten, sier seniorrådgiver i Justisdepartementet, Merethe Rein.

Personer uten ordensvaktkurs kan også gjøre oppgaver tilegnet ordensvakter, men de bør ikke ha dette som hovedansvar.

Leder i organisasjonen og studentstedet Hulen i Bergen, Solgunn Slåtto, er glad for at forskriften ble som den ble. Praksisen ved Hulen har vært å ha minst én ordensvakt med godkjent kursing på jobb, som fungerer som en leder for de andre. Dette vil de altså i stor grad ha muligheten til å fortsette med.

– Vår gruppe ordensvakter jobber for å kunne opprettholde et godt tilbud for studentene, ikke fordi de ser for seg en fremtidig karriere som vakter, forteller hun, og legger til at krav om kursing for alle slik kunne tatt knekken på frivilligheten.

– Meningen med forskriften er ikke å tvinge folk til å ta en utdanning de ikke ønsker, men å sikre at personer som opptrer som ordensvakter har den kompetansen som er nødvendig, sier Rein.

Ordensvaktkurset skal bestå av en teoretisk og en praktisk del, som gir deltakerne erfaringen de trenger. Hva kurset skal innebære, fastsettes etter at en arbeidsgruppe har kommet frem til hva som faktisk er nødvendig.

kulturredaksjonen@universitas.no

DETTE SKJER PÅ DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

DENNE UKA:

6. apr. Foredrag, kl. 12.30, Blindern Campus
Akademika: Kvinner i filosofi og litteratur

6. apr. Debatt, kl. 19.00, Betong
Onsdagsdebatten: Samtidsmusikk

6. apr. Teater, kl. 20.00, Lillesalen
Teater Liksom spiller Micetro

7. apr. Teater, kl. 18.00, Storsalen
Musikalen Annie

7. apr. Film, kl. 19.00, Lillesalen
Filmrulltorsdag: OG MORÅ DI OGSÅ

7. apr. Konsert, kl. 20.00, Klubbscenen
HOVE BAND BATTLE

7. apr. Konsert, kl. 21.00, BokCaféen
Jazz-jam

8. apr. Teater, kl. 18.00, Storsalen
Musikalen Annie

8. apr. Foredrag, kl. 19.00, Biblioteket
Akademisk Vorpel: Høflighet

8. apr. Konsert, kl. 21.30, Klubbscenen
Klubb Kadanza: GEOFF BERNER (CAN)

9. apr. Teater, kl. 14.00, Storsalen
Musikalen Annie

9. apr. Fest, kl. 21.00, Helhus
AFM - ALLE FESTERS MOR

9. apr. Klubb, kl. 21.00, BokCaféen
Klubb Cesar i BokCaféen

10. apr. Teater, kl. 14.00, Storsalen
Musikalen Annie

11. apr. Foredrag, kl. 19.00, Lillesalen
Upopulær aften: Tåtoveringskunst

12. apr. Film, kl. 16.00, Lillesalen
BALKAN FILM BAZAAR

12. apr. Quiz, kl. 20.00, Biblioteket
TirsdagsQuiz

13. apr. Debatt, kl. 19.00, Betong
Onsdagsdebatten: Den nye olje

13. apr. Teater, kl. 20.00, Lillesalen
Teater Liksom spiller Micetro

FRAMOVER:

14. apr. Konsert, kl. 20.00, Betong
South of Heaven: SHRINEBUILDER (US)

15. apr. Konsert, kl. 20.00, Klubbscenen
Smalt Som Faen: BJØRN STRAND

28. apr. Konsert, kl. 21.00, Klubbscenen
Kaptein Pop: BABYJAWS (NO)

13. mai. Konsert, kl. 21.00, Betong
South of Heaven: AMON AMARTH
+ THE BLACK DAHLIA MURDER

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studetersamfundet.no

akademika

Fra Blindern til Berlin

Legger Blindern bak seg: Kjetil Jakobsen har skrevet *Verdensborgerskapets idé*. Nå skal han til Berlin for å formidle den kosmopolitiske norske kulturen.

UiOs Kjetil Jakobsen skal formidle norsk kultur ved Humboldt-universitetet i Berlin. Han vil vise frem det kosmopolitiske og åpne norske kulturlivet.

AKADEMIA

tekst: Magnus Lysberg

foto: Ketil Blom

Kjetil Jakobsen er førstelektor i idéhistorie på UiO og snart ny Henrik Steffens-professor ved Humboldt-universitetet i Berlin.

– Gratulerer!

– Takk!

– *Steffens-professoren skal bidra til norsk-tysk akademisk utveksling, og formidle norsk kultur i Berlin og Tyskland. Hvordan tar du fatt på en sånn oppgave?*

– Altså, alt dette er jo nytt for meg. Jobben min består i å gi to forelesningsrekker om norsk-tysk kulturformidling for studenter på Humboldt-universitetet, og å organisere det som kalles Henrik Steffens-forelesningene. Men jeg kommer til dekket bord, forelesningene er godt innarbeidet der allerede, sier Jakobsen.

Til Steffens-forelesningene inviteres forskere og forfattere fra Norge, enten på Humboldt-universitetet, eller på den norske ambassaden. Jakobsen vil bruke dem til å rette oppmerksomheten mot norsk samtidslitteratur og samtidskunst.

– Jeg er opptatt av å formidle

norsk kultur ikke som en ting, ikke som noe dødt, ikke som en avsluttet konstruksjonsprosess, men som et senter for kreativitet, som et sted der noe skjer. En ambisjon er å vise det kreative, det åpne og det kosmopolitiske ved det norske kulturlivet. Humboldt er jo per definisjon humanismens høyborg, og Steffens-forelesningene blir raskt et sted der...

– *...det snakkes om gamle, døde, store menn?*

– Ja, det blir raskt til at man diskuterer Goethe og Wergeland.

Jakobsen trekker fram den tyske interessen for det folkloristiske og det turistiske ved Norge.

– Som Steffens-professor kan

man leve godt på å formidle det norske som bunader og vestlandske fjell. Men kulturfellesskapet mellom Norge og Tyskland har vært et kreativt sted også utover det. Veldig mye av den norske kulturen, litteraturen og vitenskapen har utviklet seg i nær dialog med tyske miljøer. Jeg har lyst til å fortsette en slik tradisjon.

– *Norske kriminalromaner selger godt i Tyskland. Er det noe å bygge videre på?*

«Det tyske markedet har vært norsk literaturs vindu til verden i to hundre år, og sånn er det fortsatt.»

Kjetil Jakobsen, ny Henrik Steffens-professor ved Humboldt-universitetet i Berlin

kommersielle kultur.

Populærkulturen er ifølge Jakobsen likevel ikke det mest interessante for norsk-tysk kulturfor-

Henrik Steffens-professoratet

■ Henrik Steffens (1773 – 1845) var en norskfødt tysk filosof, vitenskapsmann og dikter.

■ Professoratet ble opprettet i 1998 for å styrke det tysk-norske akademiske samarbeidet, og for å formidle norsk kultur i Tyskland.

■ Steffens-professoren er en norsk akademiker som tilknyttes Nord-Europa-instituttet på Humboldt-universitetet i Berlin i to år med mulighet for forlengelse.

■ Ordningen er finansiert av norske myndigheter.

midling.

– Når det kommer til høykultur er Berlin sammenlignbart med Oslo som senter for norsk kunst. Det bor utrolig mange norske kunstnere og forfattere i Berlin. Mye av norsk samtidslitteratur og samtidskunst blir i skapt i et norsk-tysk kreativt rom. I tillegg har det tyske markedet vært norsk literaturs vindu til verden i tohundre år, og sånn er det fortsatt.

– *Berlin blir ofte kalt Europas mest kosmopolitiske by, og du har skrevet Verdensborgerskapets idéhistorie. Kan du mistenkes for å være mer opptatt av det kosmopolitiske enn det tyske?*

– Det er også en veldig berlingsk ting å si! Men selv om Berlin er en kosmopolitisk by, er den også en del av tysk kultur.

Han peker også på at nordmenn har lett for å føle seg hjemme i Berlin.

– Det finnes jo noen enkle kulturelle trekk som gjør at nordmenn som kommer til Berlin føler seg hjemme der. Matretter som mange husker fra bestemors søndagsmiddager dukker plutselig opp på tradisjonelle tyske restauranter. For nordmenn er Tyskland et merkelig møte med en kultur som er vår egen.

universitas@universitas.no

Ikke etter noter: – Jeg vet ikke om Beethoven ville likt selve tolkningen, men jeg er sikker på at han ville likt tanken bak prosjektet, sier Martin Rane Bauck, NMH-student og komponist i Aksiom.

Mash-up

Musikkensemblet Aksiom vil gjenopplive klassisk musikk. Hvordan? Ved å radbrekke Beethoven.

KLASSISK MUSIKK

tekst: Øyvind Gallefoss

Foto: Christian Lycke

– Det er så mange måter å presentere Beethovens musikk på, jeg synes det er synd hvis vi bare begrenser oss til én.

Det sier Martin Rane Bauck, student ved Norges musikkhøgskole (NMH), og initiativtaker og komponist til det nylig oppstartede musikkensemblet Aksiom.

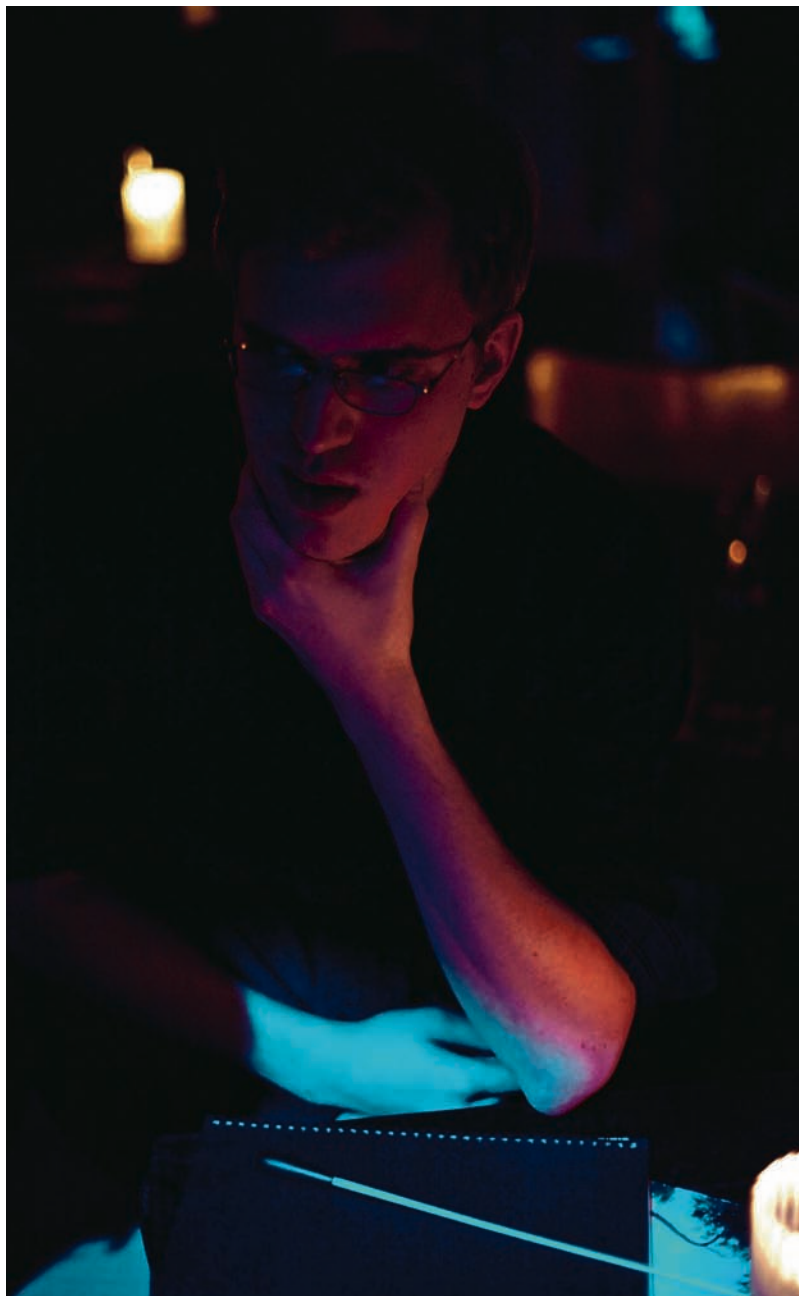
Aksiom presenterte forrige uke oppsetningen *Radbrekk*, der tre klassiske verker ble nettopp radbrukket. Noen av de mest kjente verkene til Beethoven, Bach og Debussy er blitt nykomponert og omskrevet til det nær ugjenkjennelige.

– Klassisk musikk har det til felles med teater at man hele tiden reproducerer et manus. Om et teater hadde fulgt Ibsens manus til punkt og prikke, så ville folk vært uinteressert. Hvorfor skal ikke vi kunne endre på Beethovens manus? spør Bauck.

– *Mange vil mene at dere driver hærverk med mesterverkene. Ligger Beethoven og vrir seg i graven?*

«Om klassisk skal overleve som kunstform, må vi skape et rom for eksperimentering.»

Martin Rane Bauck, NMH-student og komponist i Aksiom

Mikser mestre: Martin Rane Bauck, NMH-student og komponist i samtidsensemblet Aksiom, mener nyskapning som skjer ved Norsk musikkhøgskole er unntaksvis, og at den oppstår på tross av, ikke på grunn av, utdanningen.

av mestrene

– Altså, vi vil vise hvor langt det er mulig å bevege seg bort fra partituret (noteheftet, journ. anm.), og likevel beholde verkets essens. Folk må gjerne være uenige i hvorvidt vi lykkes med vår reproduksjon, og jeg vet ikke om Beethoven ville likt selve tolkningen, sier Bauck. – Men jeg er sikker på at han ville likt tanken bak prosjektet.

– Klassisk er kjedelig

Aksiom ble opprettet som en reaksjon mot det Bauck oppfatter som kjedelige klassiske konserter. Som selverklært elsker av klassisk, er han frustrert over konsertenenes forutsigbarhet.

– Du blir aldri overrasket på konsert, fordi det er stort sett det samme stykket du hører hver gang. Musikken fremstilles som død, forklarer han. Bauck mener Oslofilharmonien og NMH fører en lite nyskapende forvaltning av klassisk musikk, og at dersom institusjonene skal forsvare statsstøtten, så må de endre sin forvaltningspraksis.

– Jeg ser jo behovet for tradisjonelle oppsetninger, fordi det er mange som liker det. Men hvis klassisk musikk skal overleve som kunstform – som noe som utfordrer oss intellektuelt – så må man skape et rom for eksperimentering, sier Bauck.

NMH lever på nåde

I fjor var Bauck studentrepresentant ved NMH, og ytret sin misnøye til ledelsen. Han mener utdanningen har et ansvar for å delta i nyskapningen.

– Et av målene til NMH er at de skal utdanne elever til refleksjon rundt de kunstneriske prosessene. Men det finnes ingen skikkelige tiltak for dette. Den nyskapning som skjer ved skolen er unntaksvis, og den oppstår på tross av, ikke på grunn av, utdanningen, sier Bauck.

Den gang NMH må begrunne hvorfor de får såpass mye penger til å utdanne alle disse musikerne, tror Bauck de vil få et forklaringsproblem.

– Akkurat nå lever NMH på en ganske tynn nåde fra en kulturvennlig regjering, men hvis landskapet forandrer seg, så kommer de til å få et forklaringsproblem.

Enig i kritikken

Peter Tornquist er seksjonsleder for komposisjon ved NMH. Han er langt på vei enig i Bauck sin kritikk.

– Jeg er helt enig i at musikkutdanningen, og spesielt den klassiske, har problemer med å utvikle seg, sier han.

Men Tornquist påpeker også at utdanningen må balansere utviklingen med andre behov.

– Vi skal utdanne folk til å fylle bestemte jobber, og da må vi gjøre dem akkurat så flinke at de får seg de jobbene som finnes på markedet. Da blir det ikke plass til å bare stille spørsmål ved kunstarten, sier han.

Tornquist forteller at utdanningen er blitt mer bevisst på å utdanne bevisste studenter.

– Allerede i år kreves det at studentene på førsteåret må skrive musikkhistoriske essays om minst seks forskjellige områder, så vi er på vei. Men det er en langsiktig affære å snu en profesjonsutdanning til en kunstutdanning, avslutter han.

kulturredaksjonen@universitas.no

Aksiom

- Et ensemble for samtidsmusikk startet i 2010 av komponistene Martin Rane Bauck, Kai Grinde Myrann og Martin Ødegaard.
- Ensemblet består for det meste av studenter ved Norsk musikkhøgskole.
- Har som målsetting å skape en unik sound innen norsk og internasjonal samtidsmusikk.
- Deres neste konsertdato er ikke bestemt, men skal holdes høsten 2011.

NASJONAL
JAZZSCENE

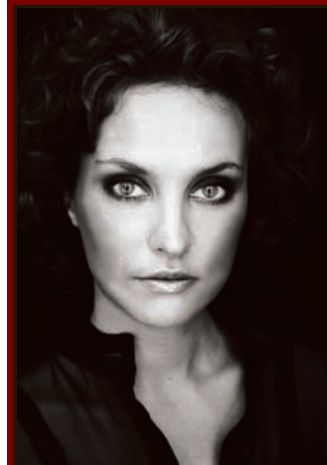
FREDAG 08. APRIL
LINA NYBERG BAND
JAZZ:TALK KL 19:30

FREDAG 15. APRIL
**SUB TRIO MED
PAOLO FRESU**
JAZZ:TALK KL. 19.30

FREDAG 6. MAI
**ULF WAKENIUS
GROUP**
FEAT LARS JANSSON
JAZZ:TALK KL. 19.30

LØRDAG 07. MAI
BEADY BELLE
KL 21.00. (19.00) - KR 230 | 180

KONserter fremover:

06.04	Uhørt! Framtida i norsk jazz (arr: Østnorsk jazzsenter)
07.04	Dobbel solo: Terje Isungset + Steinar Raknes
08.04	Lina Nyberg Band
13.04	Fristil - Tanja Orning solo + Helge Sten & Stian Westerhus duo

Bill. i forsalg:
Billettservice tlf. 815 33 133
(Posten/7Eleven/Narvesen)
www.billettservice.no

VICTORIA, KARL JOHANS GATE 35
www.nasjonaljazzscene.no

anmelderredaktør: Marie De Rosa
mtrosa@universitas.no 412 58 848

ANMELDELSER

Svart gull

Artister som vil redde verden, eller i det minste en liten del av den, dukker opp med jevne mellomrom. Resultatet kan bli Trine Reinsk ubehagelig, eller som i dette tilfellet, særdeles fint. Natur og Ungdom står bak denne samleplata som skal tydeliggjøre hvor bred motstanden mot oljeboring i nord faktisk er. I det minste i Oslos hipstermiljøer. Den over tretti år gamle protestlåta «Fremtida e vårres» av Dag Kajander åpner skiva, før de rutinerte frognerraddisene i deLillos slipper til med «Hei politiker».

Det politiske budskapet er i varierende grad like eksplisitt i alle platas 23 spor. BigBangs «Epic Scrap Metal», for eksempel, er ikke noe annet enn en standard BigBang-låt, i likhet med islenderhippiene i Kråkesølvys «Lær mæ noe nytt i dag». Fine låter, men altså ikke protestlåter. Sistnevnte band har jo på mange måter blitt selve symbolet på artistengasjementet mot oljeboring, og

PLATE

Samleplate for et oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja

Av: **Diverse artister**

Plateselskap: **Spoon Train Audio / Tuba**

avslutter derfor skiva.

Einar Stray bidrar med låta «Yr Heart Isn't a Heart», en innstendig nydelig sak, tydelig inspirert av The xx. Platas beste spor. Den eneste innvendingen mot samleplata er at den virker veldig tilfeldig sammensatt. Jeg savner en tydeligere tråd, en stemning som kunne gjort det hele til en helhetlig lytteropplevelse. Låt for låt er det mye fint, bra balansert mellom gode gamle og nye stemmer, men som helhet funker det dårlig. Natur og Ungdom skal ha ros for et imponerende artistlag, men i sin ivrighet etter å presentere alle sammen, gjør de seg selv en bjørnetjeneste.

Dag Grytli
dagmgr@universitas.no

Plump ungdom

Mot et bakteppe av en diger nedskriblet tavle utspiller de høylytte relasjonsdramene mellom en gjeng medisinstudenter i mellomkrigstidens Wien seg. De krangler, drikker og bytter kjærestes over en lav sko – litt for å finne seg selv, men kanskje mest for å slippe å tenke på livet etter eksamen. De er ungdommelige og selvopptatte, og forhåpentligvis ikke representative – for her er mye overflatisk angst uttrykt i helt ufiltrerte klisjeer. Utsagn som «Ingen mann er en øy» og Paradise Hotel-floskler om å være seg selv farer mellom skuespillerne som våte kluter. Ikke engang enkelte gode øyeblikk fra hovedrolleinnhaver Marie Bolkhus eller jenteklining med Ane Dahl Torp kan skjule mangelen på troverdighet i denne oppsetningen av *Sjuk ungdom*.

Angst, seksuell eksperimentering og vold er universelt engasjerende, men på forskjellige måter i forskjellige tider.

TEATER

Sjuk ungdom

Av: **Ferdinand Bruckner**

Regi: **Peer Perez Øian**

Scene: **Det norske teatret**

Når: **31. mars**

Da stykket ble skrevet i 1926 hadde nok dette en klar sjokkerende og dagsaktuell effekt. Det har det ikke i dag. Og når regien ikke en gang forsøker å aktualisere verken temaene eller teksten for dagens publikum, er det bare å trekke på skuldrene. Jasså, synes du livet er skummelt? Og så?

Enten kunne man ha laget en historisk oppsetning om denne fremmede gruppens angst i forholdet til sin egen tid, og la publikum selv relatere seg til fortidens aktualiteter. Ellers får man fornye totalt, og ha en klar idé om hvordan dette gjelder oss i dag. Om det ikke går, spør det om man skulle valgt et annet stykke å sette opp.

Maren Ørstavik
marenor@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: People Love Music
1100: Studentnyhetene
1103: A-lista
1200: Snakker ikke norsk
1900: Bra Trommis
2030: Sort Kanal
2130: Get to Know Grime
2200: Goodshit
2300: The O & Jo Show
0000: Overkill

Tirsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Ry
1030: Grenseløst
1100: Studentnyhetene
1103: Du skulle ha vært der
1200: Radio Nova Highlights

Onsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur

1000: Studentnyhetene
1003: Tekstbñ-programmet
1100: Studentnyhetene
1103: UD
1130: Rabarbra
1200: Studentradiolista
1900: Kvegpels
2030: Country Barn
2100: Spillmatic
2200: Funkiga Timmen
2300: Neu
0000: Støyfoten

Torsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene

0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Nova Noir
1200: Det Fiktive Selskab

Fredag

0600: Democracy Now!
0700: Spillmatic
0800: Du skulle ha vært der
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Opplysningen 99.3
1100: Studentnyhetene
1103: Nyhetsfredag
1200: Radiotjenesten
1230: Skallebank

RADIO NOVA

1900: Gymtimen
2000: Nova Nedstrippa
2100: Magic Beat
2130: Nova Amor
2200: Musikk, Dans og Drama
0000: XO Hiphop

Søndag

0000: Novanatt
0800: Ry
0830: Grenseløst
0900: Det Fiktive Selskab
1000: Snakker ikke norsk
1400: Rabarbra
1430: Stang ut
1500: Sorgenfri
1600: Poplogg

Driver Dank: Studentene Aksel Overskott, Jørn Aagaard og Eirik Traavik står bak skatemagasinet Dank. De har all grunn til å være fornøyde med første utgave.

Smugskating

Skating handler om klær, stil og sponsorer. Er du god, blir du sponsa, er du sponsa, får du pult. Heldigvis finnes noen som bare driver dank.

Det første du kommer til å legge merke til med Dank er hvor designorientert og artsy magasinet er. Det kan se ut som om det er skaternes svar på hipstermagasinet SMUG. På en god måte. Det er pent å se på, men ikke utilgjengelig. Forsiden med Henrik Lunds «wall ride» fra et gammelt lager på Grønland er ikke spesielt spektakulær, men den er likevel veldig tiltalende. I en fargesprakende bladjungel skiller en grå, enkel og minimalistisk forside seg ut, og man blir nysgjerrig på hva den skjuler.

I førsteutgaven er det blant annet gjort plass til et portrett av proffskater og kunstmaler Nick Jensen, et intervju med det amerikanske støyrockbandet No Age, et portrett av skatetalentet Eirik Ballo, og «Do It Yourself»-gudfaren Pontus Alv som bygger sine egne skatespots i Malmø. Dank byr også på et gjensyn med den norske gangsterrapperen Oral Bee.

Et høydepunkt i førsteutgaven er saken om trendhistorikk. Skater Anders Frøystad svarer på hva som egentlig var greia med å skate i velurdress, og om rutete flanellskjorter bare er en forbigående trend.

Kanskje kunne et par av sakene vært kuttet litt ned – spesielt portrettet av Pontus Alv føles langt. Men det kan være redaksjonen har hatt i bakhodet at de bare har to utgivelser i året, og derfor skrevet saker som tar litt tid å lese.

Bildene er en sentral del av magasinet, og nivået er jevnt over høyt. Spesielt Garbrel Engelkes bilder

MAGASIN

Dank

Av: **Eirik B. Traavik, Aksel Overskott, Jørn Aagaard**
Utgiver: **Dank Magazine**

i Album, Del 1, fanger opp den uberørte gleden ved å være ute og

leke på fire hjul.

Noe som er virkelig befriende med Dank er hvor lite plass det er viet til reklame. Det hører til sjeldenhetene i actionsportmagasiner. Dank er drevet av studenter, og det virker som de er langt mer interessert i å lage et kvalitetsmagasin enn å håve inn penger på annonser. Det bør de fortsette med. Til tross for at magasinet er skapt med dugnad og vilje, fremstår det svært profitt. Det gjelder både bilder, tekst og layout.

Det er ingen tvil om at Dank er et gjennomarbeidet magasin hvor den estetiske utformingen tillegges like stor viktighet som de skrevne ordene. Dette er en velfungerende oppskrift som gjør at man gjerne kan lese det flere ganger. Sett deg i vårsola og kos deg med et skatemagasin der nettopp skating, og ikke Pepsi, Nike og SWAG, står i fokus.

Anders Fjellberg
anders.fjellberg@universitas.no

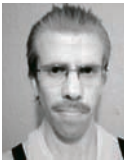
Mikael Lunde, nettredaktør

UKAS ANBEFALING

Vakkert og kleint om mora di

Det meste vi fyrer opp på tittekassa for å akkompagnere tacoen på en fredagskveld er formulaiske, velpolerte studiofilmer som enten kommer fra Hollywood eller later som de gjør det. Men det finnes sykt mye bra ikke-engelskspråklig film der ute, og årets anbefaling er å begynne å se dem. Et godt sted å starte er med Alfonso Cu-

aróns *Y tu mamá también* («Og mora di også»), som Cinema Neuf viser på torsdag. Den handler om to mexicanske tenåringsgutter som får med en flott spansk señora på en roadtrip mot en strand som ikke finnes. Det ender i noen åpenbaringer og muligens en sjuk fornikeringssekvens. Verdt å ikke gå glipp av.

Hans J. Skjong, journalist

UKAS ADVARSEL

Battle of the fans

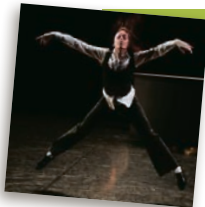
Naive band melder seg på bandtevelinger i den tro at en seier vil gi dem énveisbillett til musikkens eliteserie. I realiteten ender de opp med å spille på festivalens minste scene kl. 12 foran noen hundre bakfulle festival-amøber. Alle som har deltatt i sånne konkurranser vet at det bandet som har klart å samle flest venner til å

stemme på dem vinner. Vil du unngå band med påtatt spilleglede og anstrengt publikumsfrieri, bør du ikke sette foten innafor Klubbscenen. Til alle ukjente band: tenk alternativt! Lag en provoserende video, bli en Youtube-hit, kall Thomas Seltzer en reaksjonær olding og boikott disse kjipe konkurransene.

Dans til debatt

Studenter fra Kunst- høgskolen og Norges musikkhøgskole har samarbeidet om fire varierte og utfordrende numre, med dansere fra Norges Dansehøyskole. Samspillet mellom idé, lyd og bevegelse gjør visningen interessant, en smule mystisk og til tider ekstremt underholdende. Særlig de to første numrene gjør inntrykk.

«(...) is a dance piece in which the viewer makes their own story», står det om samarbeidet mellom komponist Martin Haug og koreograf Brian Geza. Det begynner med fuglekvitte og fem dansere i enkle, brune kjoler. Lydbildet blir mer rytmisk, bevegelsen intens og spennende, det danses med stokker til jungellyder. Assosiasjonene går til eldgamle stammeritualer, før danserne skifter til militæruniformer og lydbildet blir dramatisk, kamplignende. Bombeffy? Afghanistan, Irak, Libya? Her er det ikke noe problem å lage egne historier.

DANS

Balletthøgskolen: Koreografvisning

Av: **KHiO og NMH**

Scene: **Seilduken**

Når: **torsdag 31. mars**

I «Til debatt» av koreograf Kristin Helgebostad og komponist Eirik Narjord stiller fire dansere kledd i svart og grått seg rundt et bord av typen de har i debattprogrammer. En lang stillhet synes å poengtere det evige nyhetsmaset på TV. Rytmene tar seg opp, danserne trykker stadig på en slags avstemningsknapp, lydbildet er disharmonisk, danserne føder en hijab på debattbordet, hopper rundt med den og spiller fotball med den, gjør latterlige bevegelser, breker og kler seg i saueskinn, før en av dem hylar at «det er på tide å få opp stemninga her», og danser teknodans til bombelyder. Nummeret er noe av det vittigste jeg har sett på en scene på lenge.

Eir Torvik

eir.torvik@universitas.no

Talibanpropaganda

Om anmelderen vil være politisk korrekt (og legge godvilja til) kan hun benytte plassen til å skrive: En sterk historie om forbudt kjærlighet i naturskjønne omgivelser. Et nytt og spennende fokus på et krigsrammet samfunn. Men, nei, for denne anmelderen har pipen en annen lyd. En sur en.

FILM

Røde Hjerter

Regi: **Halkawt Mustafa**

Premiere: **29. april 2011**

Shirin voldtatt og følgelig gravid, og jaggu havner ikke dama i fengsel på toppen av alt. (Hvorfor får vi aldri vite). Snakker om uflaks. Men det er vel sånn det går når man hverken hører på faren sin eller landsbymullaen. Man må spørre seg: Er filmen egentlig islamistpropaganda, forkledd som romantisk drama?

Men det er vel sånn det går når man hverken hører på faren sin eller landsbymullaen. Man må spørre seg: Er filmen egentlig islamistpropaganda, forkledd som romantisk drama?

Det kan hende man skal være åpen for en noe annerledes dramaturgi når filmen kommer fra et land som ligger nærmere Bollywood enn Hollywood. Men når en så stor historie presses inn på knappe 74 minutter, vekkes mistanken om at noen har forhastet seg. Denne noen kunne spart seg anstrengelsen.

Aurora Hannisdal

universitas@universitas.no

KULTURKALENDER

torsdag 7. april

Studentdag for fornybar energi:

Vi står overfor en stor energi- og klimautfordring. Dette gir muligheter for økte satsninger innen både forskning og energi. På denne studentdagen får du møte sentrale norske bedrifter som arbeider med disse utfordringene.

Blindern, Georg Sverdupps hus, kl. 12.00–16.00

Og mora di også: Cinema Neuf viser den meksikanske filmen *Og mora di også* («Y tu mamá también») fra 2001, som blant annet kjekkasen Gael García Bernal medvirker i. Det er usikkert hvilken sjanger filmen tilhører, men den er uansett verdt å få med seg. **Chateau Neuf, Lillesalen, kl. 19.00. Pris: 40/60 (medl./ikke medl.)**

Hove Band Battle: Norsk musikkss framtid skal denne kvelden konkurrere om en spillejobb på Hovefestivalen, og du kan være med og heie fram en verdig vinner. Fem supre artister er plukket ut til å battle om den gjeve prisen, og juryen består blant annet av en representant for NRK P3. Stas! **Chateau Neuf, Klubbscenen, kl. 20.00. Pris: 50/80 (medl./ikke medl.)**

fredag 8. april

Lunsj med kultur: Roar Engelberg, som er nordens ledende panfløytist, kommer til for å underholde Blindernstudentene under lunsjpausen. Han har med seg Per Karang som akkompagnator. Sammen skal de presentere vakker musikk for panfløyte og klaver. **Blindern, Georg Sverdupps hus, vestibylen, kl. 12.15–12.45**

Klimadebatt: Er global oppvarming menneskeskapt? Cecilie Mauritzen fra Meteorologisk institutt, som også er medforfatter av FNs klimapanels siste rapport, møter kjemiprofessor og klimarealist Ole Henrik Ellestad. Det vil garantert bli en frisk debatt, så møt opp. **Blindern, Kristine Bonnevis hus, auditorium 1, kl. 17.15**

Akademisk Vorspiel: Gjennom samtaler kan det bli skapt nærhet eller distanse, vennskap eller uvennskap. Dette beskrives i den såkalte høflighetsteorien. Professor Jan Svennevig kommer for å fortelle oss mer om denne teorien. **Chateau Neuf, Biblioteket, kl. 19.00**

Korkonsert: Acapellagruppen Naturligvis inviterer til en helt naturlig afton i Oslo – det vil si en afton hvor koringen står i sentrum, og instrumentene ligger igjen hjemme. **Chateau Neuf, Lillesalen, kl. 20.30**

Geoff Berner: Den kanadiske singer-songwriteren og trekkspilleren Geoff Berner, som er kjent for sine forrykende live-show, gjester vårt eget studenthus denne helga. Garantert en svett og minnerik opplevelse. **Chateau Neuf, Klubbscenen, kl. 21.30. Pris: 90/120 (meld./ikke medl.)**

Novafest: Denne helgen går Radio Novas helt egne kulturfestival av stabelen. På programmet

står mange varierte og Øya-aktuelle artister, samt umusikalske innslag som marked, improteater, festivalradio og kunst. Vær der eller vær firkant.

Blå, Festsalen. Pris: 150/250 (dagspass/festivalpass). Varer til og med lørdag 9. april.

lørdag 9. april

Psykologirevy: Psykologistudentenes revygruppe, Morrari, presenterer en oppsetning som har fått det frekke navnet «Kort å gå, psykologi å få». Forestillingen vises kun én kveld, og etterpå blir det revyfest på Ophelia. Festen er inkludert i billettprisen.

Blindern, Sophus Lies auditorium, kl. 18.00. Pris: 100/150 (forhåndskjøpt billett/billett i døra)

Novafest: Arrangeres denne helga av Radio Nova. Få det med deg.

Ølbryggingsmesterskap: Norbrygg og Kristianiastudentenes Haandbryggerlaug inviterer til Norgesmesterskap i hjemmebrygging! Det blir hjemmebrygget øl å få innen de fleste internasjonale kategorier, og et kyndig dommerpanel vil vurdere et større antall innsendte øl på flasker. **Fabrikken, Maridalsveien 13, kl. 19.00**

Alle Festers Mor: Oslos desidert største og utvilsomt mest legendariske studentfest er tilbake når byens studentforeninger denne lørdagen går sammen for å gi deg en hjemme alene-fest du sent vil glemme. På plakaten står blant annet 16 barer, seks DJer, 60-tallsparty samt svett klubbstemning. **Chateau Neuf, Helhus, kl. 20.00. Pris: 100/150 (medl./ikke medl.)**

søndag 10. april

Teaterseminar: Teaterhøgskolens påbygningsår inviterer til seminaret «Visjoner for norsk teater», der de nåværende strukturene i teater-Norge og skuespillernes rolle i den skapende prosessen skal diskuteres. Det tas sikte på innledere og paneldeltakere fra ulike og sentrale posisjoner i teaterkunstfeltet. **KHiO, kl. 11.00**

Vårbrudd: Masterstudent i kordireksjon, Live de Lange, skal sammen med damekoret Vox Femina framføre musikk skrevet av norske, nålevende komponister. En ypperlig, kulturell søndagsaktivitet. **Gamle Aker kirke, kl. 18.00**

mandag 11. april

Utdanningsvitenskapelig revy:

Revybølgen har truffet Blindern, og UV hiver seg på. Den pedagogisk titulerte forestillingen deres, «Learning by doing», har premiere denne kvelden – og det blir lovet et show som er verdt inngangspengene.

Blindern, Helga Engs hus, Kjellern, kl. 19.00. Pris: 50. Forestillingen spilles også onsdag 13. og torsdag 14. april

Uppopulær afton: Hva er det med tatoveringer som fascinerer oss sånn? Fra å være et stammerituale og noe en forbant med sjomenn, har denne kroppskunsten gått over til å bli noe allmennt. Tatoveringseksperter Noi Siamese og hans læremester Sid Siamese kommer for å fortelle mer om tatoveringskunstens teknikker. **Chateau Neuf, Lillesalen, kl. 19.00**

tirsdag 12. april

Menneskerettighetsdebatt: Filosof og fredsforsker Henrik P. Syse foreleser over temaet «Menneskerettighetene og den globale utfordring».

Blindern, Ragnar Frischs auditorium, kl. 18.15–20.00

Symfoniorkesterkonsert: Universitetets symfoniorkester spiller «Kjempeviseslått» av Sæverud, Symfoni nr. 1 av Svendsen og Nielsen Klarinettkonsert. Solist: Jan Røsegg. Dirigent: Cathrine Winnes Trevino.

Akershus festning, Ridehuset, kl. 19.30. Pris: 100/200 (student, honnør, UiO-ansatt/andre)

Balkan Film Bazaar: Få med deg denne balkanske helaftenen, hvor det vil bli vist nyere kortfilmer fra Balkan-området. I tillegg vil det norske bandet Rakija spille Balkan-influert musikk for de oppmøtte. **Chateau Neuf, Lillesalen, fra kl. 16.00 og utover**

onsdag 13. april

Stipenddagen: I samarbeid med UiO arrangerer Forskningsrådet et informasjonsmøte om mobilitetsordninger for yngre forskere. Både forskningsminister Tora Aasland, rektor Ole Petter Ottersen og Forskningsrådets direktør Arvid Hallén kommer.

Blindern, Georg Sverdupps hus, kl. 10.00–14.00

Kortfilmspesial: Filmmagien fortsetter utover uka, og denne kvelden er det Oslo Short Film Night som står for tur. Det vil bli vist europeiske kortfilmer i alle sjangre, med et speiselt fokus på finske filmer.

Chateau Neuf, Lillesalen, kl. 16.00

Onsdagsdebatten: Debatten om hva Norge skal leve av etter oljen har rast i lang tid. Hvordan kan staten legge til rette for ytterligere utvikling av landet? Er det for vanskelig å være gründer i Norge i dag? I panelet sitter bl.a. Torbjørn Røe Isaksen (H) og Inga Marte Thorkildsen (SV). Kjør debatt! **Chateau Neuf, Betong, kl. 19.00**

AD NOTAM

■ **Forlater landet i protest**

Forrige uke skrev Universitas at studentpoliti-ker og sinnemann Anders Rindal trakk seg fra sitt verv i Norsk Studentorganisasjon. Han er møkk lei diskusjoner, regler og byråkrati som ikke fører noen vei. Etter la-ber oppmerksom-het har han nå besluttet å forlate Norge. Han har levert inn pass og bunad, og levert selvangivelse for 2011.
– Jeg er så dritt lei byrå-kratiet, sier han på telefon fra Napoli.

Krav: Dette må du ha for å selge vaffer.

ikke kan steke lovlige vaffer før de har anskaffet et per-sonaltolett. Vi har fått det mye omtale vaffel-regelverket fra en anonym person i Teknisk avdeling ved Universitetet i Oslo.

Dette må du ha for å kunne steke lovlige vaffer på Blindern:

- Rønningsvei gjennom bakken.
- Sireneanlegg.
- Egen vaffelgaffel.

Vist fra Ikea.

■ **NSO nekter, HiO gjennomfører**

Under Norsk Studentorga-nisasjons landsmøte forrige uke ble den politiske plattfor-men for universitetsstatuser avduket: NSO er imot flere universiteter i Norge. Det driter Høgskolen i Oslo (HiO) en lang marsj i. Platt-formen på rosa elefanter og ba-debasseng er også klare. HiO trosser plattformen.
– Vi kommer til å bygge bade-basseng og kjøpe inn tre snes rosa elefanter, sier rektor Sissel Østberg.
– Jasså, sier nyvalgt leder Kim. – Da vedtar vi forbud mot brus i studentkantiner.
– Vi kommer fortsatt til å selge brus, sier Østberg.
Hun røper også at de vil innføre skolepenger og be-gynne med negativ radikal kjønnskvoltering fra og med høsten 2011.

■ **StudentTande**

I kjølvannet av all oppmerk-somheten Dan Børge Akerø fikk etter at han vraket studentene i opptaksrun-dene til spørre-programmet «QuizDan», har nå Tande P lansert et nytt tv-program. Han skal følge sin medhjelper Mar-tin (ja, han lille med midtskill) på Blindern i fire uker.
– Ha ha, dæ bi kjempe-arti, æ har venta lenge på en mulighet til å kom tilbake på skjermen, sier han og slipper løs en lenge innestengt lat-ter.

■ **Vaffel til besvær**

Forrige uke feiret vaffelen hele 700 år. I den anledning kom det fram at student-kjelleren Uglebo på Blindern

Sees aldri mer: Anders Rindal forlater Norge i protest.

– En student vi har vært i kontakt med hevder å ha løst en svært kom-pleks tredjegradsfunksjon ved hjelp av to marsipanbrød, en halvmeter lakrislisse, og litt hockeypulver. Godteri er med andre ord ikke bare helseskadelig, det utgjør en direkte trussel mot akademien.
– Jeg anerkjenner ikke hva som foregår på med godteri på eksamen, så jeg kan ikke uttale meg om det. Driver du og tullinger?

– Nei, jeg intervjuer deg om en

trussel mot akademien. Hvis jeg tar to gule Non Stop og en Smash, og plasserer det på en eske med IFA-pastiller. Hva sier det deg?

VI SPØR

Ole Petter Ottersen, Rektor ved UiO

Candy king: Ole Petter Ottersen, her foran et fotomanipulert bilde av administrasjonsbygningen, ønsker at UiO skal bli et ledende europeisk godteri-universitet.

FOTOMANIPULASJON: KETIL BLOM

Rektors juksetips

En eksamensvakt fortalte i forrige ukes Universitas at studenter lager jukse-koder med Non Stop under eksamen. Hva vet egentlig universitets-ledelsen om hvordan juksing foregår?

– Oioioi. Hva? Dette har jeg ikke hørt noe om. Det blir litt vanskelig for meg å si noe om det.

– En student vi har vært i kontakt med hevder å ha løst en svært kom-pleks tredjegradsfunksjon ved hjelp av to marsipanbrød, en halvmeter lakrislisse, og litt hockeypulver. Godteri er med andre ord ikke bare helseskadelig, det utgjør en direkte trussel mot akademien.
– Jeg anerkjenner ikke hva som foregår på med godteri på eksamen, så jeg kan ikke uttale meg om det. Driver du og tullinger?

– Nei, jeg intervjuer deg om en

trussel mot akademien. Hvis jeg tar to gule Non Stop og en Smash, og plasserer det på en eske med IFA-pastiller. Hva sier det deg?

–Nei, det vet jeg ikke riktig. Eller vent. Haha! Kanskje det sier meg at jeg må vurdere min stilling?

– Feil, Ottersen. Det var Kants «Kritikk av den rene fornuft», noe kortfattet. Det er ikke rart jukse-re slipper unna, dere kan jo ingen ting. Hvordan har denne kompetanse-mangelen fått utvikle seg i universi-tetsledelsen?

– Det er jeg neimen ikke sikker på,

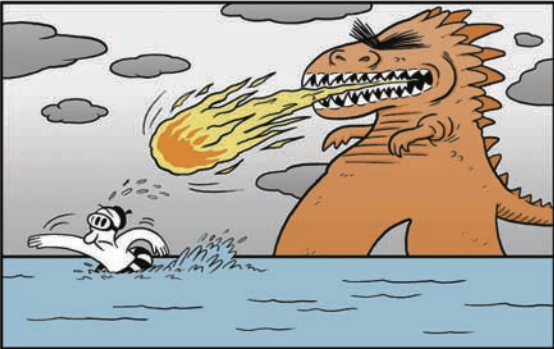
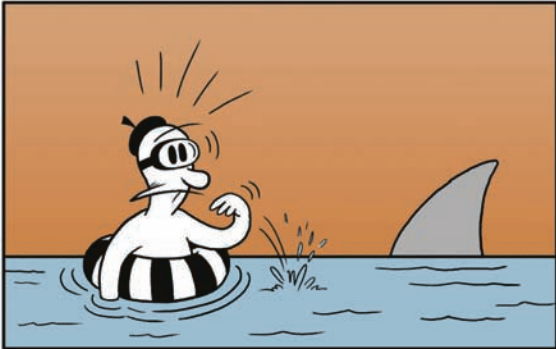
men det havner vel på sistesiden, dette her?

– Neida, men nå som jeg likevel har deg her: Under din ledelse har UiO utviklet seg til å bli et ledende europeisk jukseuniversi-tet. Vil du vurdere din stilling?
–Ja, selvsagt vil jeg det! Morn du.

– Vent litt, Ottersen. Har du noen gode juksetips nå i forkant av eksa-men?
– Ja, det må jo være at man leser Universitas. Der får man mange kre-ative tips til hvordan det kan gjøres.

PANTO

av Thomas Sørli Hansen

REBUS

av Filip Roshauw

HINT: Flere fuser enn noen gang før, skriver Universitas. Men er det kanskje like greit, spør vi? Svaret er selvsagt nei, men løsningen sender du til filip. roshauw@gmail.com

A²

+

e

–

FORRIGE UKES LØSNING VAR: Ja til pampepoeng! Det var ingen som kom helt i mål på denne, men Ola Hafslund var nære på med «Ja til studiepoeng».

=

+

D

&

INDIA-QUIZ

Øyvind Bosnes Engen

1. I hvilken idrett vant India VM på hjemmebane denne helga?

2. Hva heter den indiske filmen som ble nominert til Oscar i 2002?

3. Hvem er Vishnus niende avatar?

4. Hva er en tandoor?

5. Hva heter filmen der Indiana Jones får servert apehjerne i India?

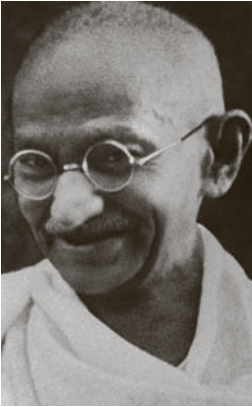
6. Hvilket år ble Ghandi drept?

7. Hva heter den indiske slåss-kjempen i tv-spillet Street Fighter II?

8. Hva heter den amerikanske soulartisten som hadde hitsinglene «Video», «Ready for Love» og «I am not my Hair»?

9. Hvilken bys filmindustri går under kallenavnet Bollywood?

10. Hva er etternavnet til butikkeieren Apu i tv-serien «The Simpsons»?

1. Cricket

2. Lagaan: Once Upon a Time in India

3. Buddha

4. En stekeovn

5. Indiana Jones and the Temple of Doom

6. 1948

7. Dhalim

8. India-Arve

9. Mumbai

10. Mahasapaeemepetition